

1-001

ISTUNTO MAANANTAINA 10. HUHTIKUUTA 2000

1-002

PUHETTA JOHTI
*puhemies FONTAINE**(Istunto avattiin klo 17.05.)*

1-003

Istuntokauden uudelleenavaaminen

1-004

Puhemies. – Julistan Euroopan parlamentin torstaina 30. maaliskuuta 2000 keskeytyneen Euroopan parlamentin istunnon avatuksi.¹

***

1-005

Andrews (UEN). – *(EN)* Arvoisa puhemies, kehitys yhteistyövaliokunta on pyytänyt yli kuusi kuukautta sitten, että komissio ryhtyisi toimiin Etiopiassa vallitsevan kuivuuden vuoksi. Mihinkään toimiin ei ole ryhdytty, vaikka komissio reagoikin heti, kun yleiseen tietoisuuteen levisi tieto 12:ta miljoonaa ihmistä Etiopiassa uhkaavasta nälänhädästä. Ehdottaisinkin, että pidettäisiin kiireellisenä asiana sitä, että komission jäsen Nielson kutsutaan tällä viikolla parlamenttiin selittämään, miksi Euroopan unioni reagoi viipeellä kolmen viime vuoden ajan jatkuneeseen kuivuuteen.

Näyttää siltä, että kykenemme toimittamaan eritrealaisille ja etiopialaisille aseita, jotta he voivat jatkaa hyökkäyssotaa toisiansa vastaan mitättömistä asioista, ja samaan aikaan Euroopan unionin ja läntisen maailman toimittaessa aseita Etiopialle ja Eritrealle nälänhätä jatkuu ja useiden miljoonien ihmisten henki on uhattuna.

Olen ollut parlamentissa vuodesta 1984 lähtien ja olen harvoin nähnyt Euroopan unionin suhtautuvan yhtä välinpitämättömästi – yhtä tietoisesti välinpitämättömästi – tällaiseen nälänhätään, jonka merkit olivat näkyvissämme. On varsin häpeällistä, että aina, kun tällainen aihe otetaan komission jäsen Nielsonin kanssa – tai komission kanssa – puheeksi, hän suhtautuu siihen niin kuin sillä ei olisi lainkaan merkitystä, niin kuin hän ei uskoisi sen olevan edes totta. Komission jäsen Nielsonin on tultava parlamenttiin ja selitettävä, miten hän oikein käyttää PR-miehiä ja neuvonantajia tässä häpeällistä välinpitämättömyyttä osoittavassa jutussa. Päinvastaisista väitteistä huolimatta he pystyvät aivan varmasti toimittamaan Etiopian ja Eritrean konfliktia varten 2 miljoonan dollarin arvosta aseita. Koko asia heijastelee parlamentin toimintakyvyttömyyttä.

(Suosiosoituksia)

1-006

Puhemies. – Arvoisa jäsen Andrews, ei ole tietenkään syytä aloittaa keskustelua tästä aiheesta. Haluaisin vain mainita teille, että kohta parlamentissa äänestetään siitä, lisätäänkö kohtaan "ihmisoikeudet" vielä yksi aihe, ja yksi kahden ryhmän esittämistä ehdotuksista koskee juuri Etiopian nälänhätää.

1-007

Imbeni (PSE). - *(IT)* Arvoisa puhemies, kuten monet kollegat tietävät, viime perjantaina Wienissä oli rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskuksen avajaiset. Haluaisin kiittää teitä vahvansävyyisestä puheestanne. Tuossa niin tärkeässä tilaisuudessa te sanoitte, että yhtäältä ihmisoikeuksien ja ihmisarvon puolustamisen ja toisaalta rasismien, muukalaisvihan ja antisemitismin välillä ei voi olla minkäänlaista yhteyttä. Sanoitte sen hyvin selvästi ja painokkaasti, ja välititte näin merkin luottamuksesta Itävallan kansalle ja kaikille Euroopan kansoille. Tuossa tilaisuudessa oli läsnä monia Euroopan parlamentin jäseniä, miltei kaikista parlamentin ryhmistä monista maista, tietenkin myös monia itävaltalaisia kollegoja ja ulkoasioiden, ihmisoikeuksien sekä yhteisen turvallisuuden ja puolustuspolitiikan valiokunnan puheenjohtaja Graham Watson; kaikki he pyysivät minua hartaasti – ja suostun siihen mielelläni – kiittämään teitä teidän puheestanne, jonka ansiosta olemme ylpeitä siitä, että kuulumme tähän parlamenttiin.

(Suosiosoituksia)

1-008

Puhemies. – Arvoisa jäsen Imbeni, kiitän teitä todella näistä erittäin mukavista sanoista. Haluaisin sanoa kaikille niille kollegoille, jotka olivat läsnä näissä erittäin koskettavissa ja tärkeissä avajaisissa, että ajattelen meidän kaikkien yhdessä edustaneen Euroopan parlamenttia oikein mainiosti, ja tiedän, että kaikki läsnäolijat panivat erittäin tarkasti merkille,

¹ Pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

miten laajaa osanotto oli. Mielestäni asia oli erittäin tärkeä parlamenttimme kannalta. Arvoisa jäsen Imbeni, kiitokset siitä, mitä äsken sanoitte.

1-009

Hänsch (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, sikäli kuin olen saanut oikeaa tietoa, neuvosto ei aio antaa Irakia koskevaa julkilausumaansa. Se ei siis toteudu tällä viikolla. Olisiko mahdollista, että pyytäisitte neuvostoa antamaan Irakia koskevan julkilausuman tilalla Etiopiaa koskevan julkilausuman? Silloin tämä kohta tulisi täytetyksi, mutta asia riippuu tietenkin siitä, onko myös neuvosto tähän valmis.

1-010

Puhemies. – Arvoisa jäsen Hänsch, harkitsemme kohta asiaa käsitellessämme hetken päästä esityslistaluonnosta ja päätämme silloin, miten aiomme hoitaa tilanteen.

1-011

Lynne (ELDR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin teidän kiinnittävän huomiota erääseen sisäiseen asiaan. Jotkut Euroopan parlamentin henkilöstön jäsenet sekä täällä että Brysselissä joutuvat joidenkin parlamentin jäsenten herjausten ja loukkausten kohteeksi heidän yrittäessään valvoa Euroopan parlamentin sääntöjen noudattamista, toisin sanoen sitä, ettei tupakointi kielletty -alueilla tupakoitaisi, tai muidenkin Euroopan parlamentin sääntöjen noudattamista. Muissa parlamenteissa vahtimestareita kohdellaan heidän ansaitsemallaan kunnioituksella. Toivoisin, että näin tapahtuisi myös Euroopan parlamentissa. Jos tilanne ei edisty, voitaisiinko ryhtyä kurinpitotoimenpiteisiin niitä jäseniä vastaan, jotka kohtelevat henkilökuntaa näin epäkunnioittavasti?

(Suosionosoituksia)

1-012

Puhemies. – Kurinpitotoimenpiteisiin en ryhtyisi, mutta lupaan teille, että otan kaksi esittämääne huomautusta tarkasti huomioon sekä tupakointi kielletty -alueiden että istuntosali vahtimestareitamme kohtaan osoitetun suhtautumisen osalta.

1-013

Vander Taelen (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies ja arvoisat kollegat, kansainvälisten lehtien lukeminen on kiinnostavaa tekemistä, jos haluaa tietää, mistä asioista tietyt kollegat täällä pitävät. Useimmiten lukeminen on jossakin määrin kiinnostavaa, kiehtovaa tai yllättävää, mutta samalla tulee ajatelleeksi, että Euroopan parlamentissa esiintyy monenlaisia ajatuksia. Siitä ajatellaan omilla tavoillaan ja vaietaan.

Viime viikolla kuitenkin tapahtui jotakin sellaista, mistä emme voi enää vaieta. Eräs tämän parlamentin arvoisa jäsen, Berlusconi, näki tarpeelliseksi eräällä hänen vaalikampanjaansa sivuavalla retkellä esittää todella loukkaavia huomautuksia tai oikeastaan kertoa vitsejä ihmisistä, jotka ovat kuolemassa kauheaan sairauteen, aidsiin. Teidän täytyy antaa minulle anteeksi, kun kerron, mitä Berlusconi sanoi, mutta mielestäni teidän on vaikea arvioida tätä asiaa, jos ette tiedä, mitä hän sanoi. Berlusconi nimittäin kertoi seuraavanlaisen vitsin. Tiedättekö, miksi aidsin uhrin täytyy kylpeä hiekassa? Vastaus on, että koska sillä tavalla hän tottuu olemaan maan sisässä. Nämä sanat lausui eräs tämän parlamentin jäsen. En usko, että täällä pysyttäisiin tyyninä, jos olisi kysymys juutalaisista tai mustaihoisista. Arvoisa puhemies, mielestäni teidän pitäisi todellakin ottaa kantaa tähän asiaan. Haluaisin samalla myös kysyä PPE:n puheenjohtajalta ja tämän poliittisen suuntauksen ryhmän puheenjohtajalta, mitä mieltä hän on tällaisista huomautuksista. Voin vain sanoa, että olen todella järkyttynyt niistä. Solidaarisuudesta kaikkia niitä miljoonia ihmisiä kohtaan, jotka kärsivät tästä kauheasta sairaudesta, voin ainoastaan todeta tuntevani häpeää arvoisan parlamentin jäsen Silvio Berlusconin puolesta.

(Suosionosoituksia vasemmistolta)

1-014

Puhemies. – Kiitos. Kolleganne, jota siteerasitte, ei ole täällä läsnä vastaamassa teille ja puolustautumassa...

(Vaihtelevia reaktioita)

1-015

Seppänen (GUE/NGL). - Arvoisa puhemies, olemme saaneet lukea lehdistä, että parlamentin omaisuutta on varastettu viiden miljoonan euron arvosta ja että parlamentin taloudenpitoa on hoidettu huonosti. Sen lisäksi on tulossa Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen kertomus parlamentin puolueryhmittymien varojenkäytöstä, eikä sekään ole parlamentille imarteleva. Nämä ovat isoja asioita, joissa parlamentin täytyy ryhdistäytyä.

Minä haluan puhua teille pienistä asioista, enkä pidä niiden esille ottamisesta parlamentin täysistunnossa muuten, mutta on hämmästyttävää, että tämän talon byrokraatia ei pysty korjaamaan pieniä asioita. Olen useaan kertaan jo valittanut täällä täysistunnossa, että parlamentin televisiojärjestelmässä ei näy Suomen television kuva. Suomi on ainoa maa, jonka televisiokuva ei saada parlamenttiin. Toivoisin, että tällainen pieni asia voitaisiin järjestää. Hollantilaiset ovat useaan otteeseen valittaneet parlamentin täysistunnossa, että Hollannin televisio ei näy. Heille näkyy nyt kaksi kanavaa, ja minä toivoisin, että me suomalaiset saisimme nyt edes yhden kanavan. Sitten jos saisi vielä toivoa, että vesijohdoista tulisi lämmintä vettä, jota ei ole tullut vielä tämän uuden parlamentin toimikautena lainkaan. Tästäkin olen täysistunnossa ja

useaan otteeseen valittanut. Mikä teitä byrokraatteja vaivaa, kun te ette saa kuntoon näitä pieniäkään asioita tässä talossa? Sen ohella, että te sallitte viiden miljoonan euron varkaudet!

1-016

Puhemies. – Kiitos, jäsen Seppänen. Kyse ei ole pikkuseikasta. Tiedätte varmasti sen, miten kovasti on ponnisteltu, jotta alankomaalaiset kollegamme voisivat seurata omankielistä kanavaa, ja Suomea koskevaa ongelmaa ei ole vielä ratkaistu. Jäsen Banotti, joka hoitaa asiaa, antaa teille uusimmat tiedot tästä asiasta.

1-017

Banotti (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ainakin kolme kertaa etsin suomalaista kollegaamme voidakseni vakuuttaa hänelle sitä, mitä minulle oli vakuutettu edellisen täysistunnon kokouksessa, että hänelle annettaisiin kortti, jonka avulla hän pystyisi katsomaan, eikä ainoastaan kuuntelemaan Suomen televisiota parlamentissa. Olen erittäin pahoillani siitä, ettei hän ole saanut tällaista korttia. Aion hoitaa asian tällä viikolla.

Kvestoreiden kollegiossa olemme myös keskustelleet – koska mekin olemme asiasta huolissamme – parlamentissa tapahtuvista varkauksista. Voin vakuuttaa teille, että kvestorit ovat paneutuneet asiaan.

1-018

Puhemies. – Kiitos, jäsen Banotti.

1-019

Buitenweg (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies ja arvoisat kollegat, ehdotettu esityslista on muuttunut huomattavasti. Mietintöjä on siirretty ja jopa aikoja on muutettu. Huomenna aloitamme ensimmäisen kerran klo 8.30. Raskas esityslista ei ole kuitenkaan johtanut siihen, että mietinnöt hajautettaisiin paremmin jokaiselle viidelle päivälle, joista tämä Strasbourgin viikko muodostuu. Päinvastoin, perjantaista on poistettu kaksi mietintöä, ja silloin esityslistalla on vain kolme suullista kysymystä. Tämä saattaa meidät vaikeaan tilanteeseen. Vaaleilla valittuina kansanedustajina olemme ikään kuin äänestäjijemme peilikuva, mikä täytyy tulla esille kaikissa äänestyksissä. Perjantain esityslista on kuitenkin nyt, aivan kuten ennenkin, niin kevyt, että monet kollegat ovat vilpittömästi sitä mieltä, että he voivat käyttää aikansa paremmin kotimaissaan. Miten meidän pitäisi nyt täyttää velvollisuutemme parhaiten?

Olen keskustellut tästä asiasta laajasti eri ryhmiä edustavien kollegojeni kanssa, ja olemme tulleet siihen johtopäätökseen, että parlamentin täytyy tehdä valinta: joko annamme perjantain esityslistalle riittävästi painoa, jotta äänestyksissä olisi läsnä todella enemmän parlamentin jäseniä, tai sitten poistamme perjantain. Tämä ei ole mitään Strasbourgin vastaista kampanjaa vaan vetoamus sen puolesta, että parlamentin jäsenet olisivat läsnä äänestyksissä ja että parlamentin arvostusta parannettaisiin.

Saitte jo viime viikolla sähköpostiviestin, jossa kerrottiin aikomuksestamme pyytää päätösvaltaisuutta perjantaiksi. Myös puheenjohtajakokous on saanut tästä asiasta kirjeen. Tämä ei ole kuitenkaan johtanut perjantain esityslistan täydentämiseen, vaan kysymys on jopa keventämisestä, kuten jo sanoin. Siksi suunnitelmamme pysyvät voimassa, ja tähän sisältyy se, että jos perjantaina tarvittavat 209 jäsentä eivät ole läsnä, äänestyksiä ei voida toimittaa. Olemme halunneet ilmoittaa tästä ajoissa etukäteen antaaksemme teille tilaisuuden näyttää, olemalla läsnä tai olemalla poissa, mitä nyt oikeastaan haluatte näiltä perjantailta: esityslistan täydentämistä vai perjantain täysistunnon poistamista.

(Suosionosoituksia)

1-020

Puhemies. – Hyvät kollegat, pyytäisin teiltä sitä, ettette yrittäisi aloittaa työjärjestyspuheenvuorojen muodossa tästä asiasta keskustelua, joka jatkuisi iltaan asti. Sen sijaan lupaan teille antavani asian puheenjohtajakokouksen käsiteltäväksi. Ryhmän puheenjohtajat ymmärsivät kyllä sen, minkä äsken sanoitte. Asiaan liittyy tosiaankin eräs ongelma, jonka aiomme ottaa käsittelyyn puheenjohtajakokouksessa seuraavaa esityslistaa laadittaessa ja tietenkin myöhemmin yleisemmällä tasolla.

1-021

Kuhne (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käsitellä lyhyesti parlamentin jäsen Seppäsen puheenvuoroa, en sitä, joka koski Suomen televisiota, vaan hänen ensiksi esille ottamaansa asiaa. Olen luonnollisesti selvillä siitä, että parisen viikkoa sitten tiettyä *European Voice* -lehden artikkelia kierrätettiin yhä uudelleen ympäri Eurooppaa. Omassa toimielimessämme vastuuvapauden myöntämistä käsitelleen mietinnön esittelijänä olisin pitänyt pelkästään myönteisenä sitä, jos jäsen Seppäsellä olisi ollut tilaisuus vilkaista mietintöäni, jossa tätä inventaariokysymystä käsitellään selkeästi ja kriittisesti ja joka on ollut kaikkien parlamentin jäsenten saatavilla kaikilla kielillä jo helmikuun 10. päivästä lähtien. Minusta olisi hyvä, jos tämä antaisi meille hyvän syyn paneutua vakavammin myös omiin asiakirjoihimme, itse tekemiimme päätösehdotuksiin, jotka ovat kaikin puolin kriittisiä myös itseämme kohtaan, emmekä aina reagoisi refleksiinomaisesti vain tiettyjen lehdistötahojen esittämiin tietoihin.

(Suosionosoituksia)

1-022

Ribeiro e Castro (UEN). - (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin kiinnittää puhemiehen ja yleensäkin koko puhemiehistön huomion erääseen tämän istunnon esityslistassa olevaan kohtaan, joka minusta vaikuttaa erittäin vakavalta. Dimitrakopoulou ja Leinenin laatimassa mietinnössä, josta keskustellaan keskiviikkona, on seuraava kohta, jonka luen ranskankielisestä alkuperäisversiosta:

"Les affaires internacorporis du Parlement européen ne peuvent pas faire l'objet d'un recours juridictionnel." ("Euroopan parlamentin *interna corporis* -asioista ei voi nostaa kannetta tuomioistuimessa.")

Haluan vielä toistaa, että asia on äärimmäisen vakava: kyse on mitä vakavimmasta perusoikeuksien loukkauksesta, oikeusvaltion perusajatuksen loukkauksesta, kyse on totalitaarisen ideologian ilmentymästä. Mielestäni puhemiehistön olisi hylättävä tämänluonteisen mietinnön käsittely.

Siksi haluaisin kaikella kunnioituksella kiinnittää puhemiehen huomion tähän kysymykseen ja haluaisin sanoa, että jos se jätetään keskiviikon esityslistalle, pidätän itselleni oikeuden esittää työjärjestyksen 143 artiklan mukaisen työjärjestyspuheenvuoron.

1-023

Puhemies. – Kiitos, jäsen Ribeiro, aiomme käydä erittäin huolellisesti läpi ilmoituksenne.

1-024

Miller (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin teidän kiinnittävän huomiota erääseen viimeviikkoiseen tapaukseen, jossa kaksi jalkapallofania sai traagisesti surmansa heidän ollessaan matkalla katsomaan suosikkijoukkueensa peliä UEFA-cupissa. Jalkapallo urheilulajina yhdistää maailmaa. Melkein kaikissa maissa pelataan jalkapalloa. Se tiedetään hienoksi peliksi. Noin kolmen kuukauden päästä Belgia ja Hollanti ovat Euro 2000 -turnauksen isäntiä. On varsin todennäköistä, että Belgiassa ja Hollannissa saadaan nähdä viimeviikkoisten tapausten toistuvan.

Voisinko pyytää teitä antamaan apuanne ja ottamaan yhteyttä kaikkiin asianomaisiin maihin, jotta ne yrittäisivät pitää tällaiset ongelmat mahdollisimman vähäisinä?

1-025

Puhemies. – Kiitos, jäsen Miller. Aiomme toimia sen suuntaisesti. Olemme usein antaneet suosituksia, jotka koskevat väkivaltaa urheilussa, ja äsken meille kertomanne tapaus on kerrassaan huolestuttava.

1-026

Van Velzen (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, kollega Hänsch esitti juuri hyvin tärkeän huomautuksen, ja koska tämä asia toki liittyy koko esityslistaan, minäkin haluan esittää siitä huomautuksen.

Ensiksi haluaisin sanoa, että PPE-ryhmä tukee ehdotusta siitä, että nyt kun neuvoston julkilausuma Irakista ei toteudu, tilalle vaihdetaan Etiopia. Mielestäni tämä on hyvin järkevä ehdotus. Haluaisimme myös, että meillä olisi mahdollisuus ottaa Irak kiireelliseksi asiaksi, koska parlamentin täytyy lopultakin ilmaista mielipiteensä tästä asiasta. Ei voi olla niin, että emme puhu asiasta parlamentissa, koska neuvosto ei ole valmis.

Sitten viimeinen asiani. Me arvostaisimme kovasti sitä, että myös Zimbabwe sisällytettäisiin ihmisoikeusasioihin – ajatelkaa myös todella huolestuttavia kuvia, joita olemme nähneet televisioista viime aikoina. Meillä on kokonaispaketti, ja siten kykenemme ehkä ottamaan mukaan kaikki tälle parlamentille tärkeät asiat.

1-027

Puhemies. – Arvoisa jäsen van Velzen, teillä on pian tilaisuus esittää näkemyksenne asiasta, kun siirrymme käsittelyjärjestys-kohtaan.¹

1-028

Käsittelyjärjestys

1-029

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana lopullisen esityslistaluonnoksen käsittely siinä muodossa kuin puheenjohtajakokous on sen laatinut työjärjestyksen 110 artiklan mukaisesti.

Istunnot 10.–14. huhtikuuta 2000 Strasbourgissa:

Tiistain osalta:

Neuvosto on ilmoittanut meille, ettei se tällä hetkellä antaisi mielellään Irakia koskevaa julkilausumaa. Olemme tietenkin pahoillamme siitä, mutta niin se on. Emme pysty mitenkään pakottamaan neuvostoa antamaan tätä julkilausumaa.

¹ Vastaanotetut asiakirjat – Neuvoston toimittamat sopimustekstit – Vetoamukset: ks. pöytäkirja

Näin ollen PSE-ryhmä esitti minulle pyynnön, jonka tarkoituksena oli aikaistaa niitä neuvoston ja komission julkilausumia Turkin tilanteesta, jotka on tällä hetkellä merkitty annettavaksi keskiviikkona 12. huhtikuuta. Ehdotuksena oli niiden merkitseminen Irakia koskevan julkilausuman tilalle.

Nyt käännyinkin jäsen Hänschin puoleen. Onko pyyntöä muutettu seuraavasti: eli ehdotatte siis sitä, että Irakia koskevan julkilausuman tilalle merkitään Etiopian nälänhätää koskeva julkilausuma – ja jos olen ymmärtänyt oikein, jäsen van Velzen kannattaa tätä viimeistä pyyntöä PPE-ryhmän puolesta – ja että Turkkiä koskeva keskustelu jätetään alkuperäiselle paikalleen. Onko tämä se, mitä ehdotatte?

1-030

Hänsch (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisimme, että Turkki asetettaisiin etusijalle, mutta jos siirrämme Turkin kysymyksen keskiviikolta tiistaiksi, se tarkoittaa, että sen tilalle jäisi vapaa paikka Etiopiaa varten. Keskiviikkona voisimme niin ollen puhua Etiopian tilanteesta, mikäli neuvoston suostuu tähän. Siis tiistaina Turkki, keskiviikkona Etiopia.

1-031

Van Velzen (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, en pidä tätä ehdotusta kovin hyvänä, koska neuvosto ei ole paikalla keskiviikkona, mikäli olen oikein ymmärtänyt. Haluaisin, että keskustelu Etiopiasta käytäisiin neuvoston ollessa läsnä.

1-032

Puhemies. – Arvoisa jäsen van Velzen, neuvosto on kyllä läsnä keskiviikkona, olen saanut vahvistuksen.

Ehdotan teille siis tiistain osalta neuvoston ja komission Turkin tilannetta koskevien julkilausumien aikaistamista eli sitä, että ne merkitään Irakia koskevan julkilausuman tilalle.

Jäsen Hänsch on juuri perustellut tämän pyynnön. Jos kukaan ei halua puhua ehdotusta vastaan, äänestämme asiasta.

(Parlamentti hyväksyi ehdotuksen.)

Keskiviikon osalta:

Ehdotan teille nyt sitä, että Turkkiä koskevat julkilausumat, jotka aikaistimme äsken tiistaiksi, korvataan Etiopian nälänhätää koskevalla keskustelulla.

Vastustaako joku tätä ehdotusta?

1-033

Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, ehdottaisin, että meillä olisi tässä tapauksessa mahdollisuus jättää käsiteltäväksi lyhyt Etiopiaa koskeva päätöslauselmaesitys.

1-034

Puhemies. – Teemme juuri niin.

(Parlamentti hyväksyi ehdotuksen.)

Torstain osalta:

Tärkeiden, ajankohtaisten ja kiireellisten aiheiden osalta minulla on joitakin muutospyyntöjä.

Ensinnä liberaaliryhmän pyyntö, jolla pyritään korvaamaan kohta I "Ydinsulkusopimus" uudella kohdalla "Irak". <

1-035

Haarder (ELDR). – (DA) Arvoisa puhemies, useille meistä olisi paljon helpompaa, jos äänestäisimme ensin 4 kohdasta. Uskoakseni suuri enemmistö kannattaa 4 kohdassa esittämiämme ehdotuksia. Siten voimme luopua 1 kohdassa esittämistämme ehdotuksista.

1-036

Puhemies. – Arvoisa jäsen Haarder, toisin sanoen toivoisitte meidän omaksuvan heti sen ehdotuksen, jolla pyritään korvaamaan kohta IV "Kansainvälinen kasvatusfoorumi" kohdalla "Irak". Tehän olitte ehdottanut tätä kohtaa, jos ensimmäistä ehdotusta ei hyväksyttäisi.

Jos siis tulkitseen teitä oikein, tähän nimittäin niin sanotte, otatte takaisin pyyntönne kohdan "Ydinsulkusopimus" korvaamisesta toisella aiheella, sillä näyttää siltä, että aikomuksena onkin korvata kohta 4, tietysti mikäli parlamentti on samaa mieltä. Haluatteko, että äänestämme heti kohdan IV korvaamisesta?

1-037

Haarder (ELDR). – (DA) Arvoisa puhemies, olisin iloinen, jos voisimme äänestää 4 kohdasta, ennen kuin otan kantaa tähän asiaan.

1-038

Hänsch (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, mikäli ymmärsin oikein, liberaaliryhmä on pyytänyt, että kohta Ydinsulkusopimus korvattaisiin Irakin kysymyksellä. Äänestäkäämme asiasta! Jos peruutatte tämän ja haluatte asettaa Irakin Kansainvälisen kasvatusfoorumin tilalle, teidän täytyy pyytää sitä, jolloin asiasta äänestetään neljäntenä, kun vuorossa on Maailman koulutusfoorumi.

1-039

Puhemies. – Mielestäni näin asia on tosiaankin selvempi. Minusta on parempi, että etenemme siinä järjestyksessä kuin pyynnöt on esitetty.

Järjestän äänestyksen liberaaliryhmän pyynnöstä, jolla pyritään korvaamaan kohta "Ydinsulkusopimus" uudella kohdalla "Irak".

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

"Ihmisoikeuksien" osalta PPE-DE-ryhmä on esittänyt minulle pyynnön, jonka mukaan neljäs alakohta "Kuolemanrangaistus Yhdysvalloissa" korvattaisiin uudella aiheella "Zimbabwe". Kuka haluaisi puhua tämän pyynnön puolesta?

1-040

Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, koska Etiopian tilanne, jonka halusimme lisättäväksi, on nyt siirretty toiseen kohtaan, kysyisin pyynnön esittäjältä, sopesiko hänelle, että lisääsimme vielä Zimbabwen viidenneksi kohdaksi. Meillähan saa olla käsiteltävänä viisi kohtaa. Jos otamme Zimbabwen ylimääräiseksi kohdaksi, voisimme äänestää asiasta.

1-041

Puhemies. – Pyynnön esittäjät näyttävät olevan yksimielisiä. Kiitän heitä siitä. Minun ei tarvitse järjestää pyynnöstä äänestystä, sillä loppujen lopuksi se vedetään pois.

Sitten olen saanut viisi pyyntöä, joilla pyritään lisäämään viides alakohta kohtaan "Ihmisoikeudet".

1-042

Elles (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivoisin, että olisi selvää, ettei ole mieltä äänestää muista kohdista, jos olemme sopineet, että Zimbabwe on viides kohta, sillä meillä on silloin esityslistalla jo viisi kohtaa.

1-043

Puhemies. – Arvoisa jäsen Elles, ehdotankin sitä heti, sillä mielestäni se vastaa hyvin äsken täällä syntynyttä kantaa Zimbabwen merkitsemisestä viidenneksi alakohdaksi aiheen "Ihmisoikeudet" kohdalle. Parlamentti saa päättää. Olemme siitä aivan yhtä mieltä. Ilmoitan teille kuitenkin, mitä muut ehdotukset ovat, vaikka vain kunnioituksesta niitä esittäneitä kollegoja ja ryhmiä kohtaan.

Minulla on siis Zimbabwea koskeva pyyntö. Sitten minulla on vihreiden ryhmän esittämä pyyntö siitä, että alakohdaksi merkittäisiin "Ihmisoikeusloukkaukset Australiassa: mielivaltaiset aboriginaaleja koskevat päätökset". Etiopian nälänhätää koskeva ehdotus on aiheeton. Sitten on vielä Zimbabwea koskeva pyyntö, jota ehdotin äsken ensimmäiseksi, ja liberaaliryhmän ehdotus siitä, että alakohdaksi lisättäisiin "Pinochet".

Kuka kannattaa sitä, että "Ihmisoikeudet"-kohdan viidenneksi alakohdaksi merkitään "Zimbabwe"?

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

Perjantain osalta:

Metsätaloutta koskevien suullisten kysymysten osalta PSE-ryhmä pyytää sitä, että keskustelun päätteeksi jätetään käsiteltäviksi päätöslauselmaehdotuksia, joista ei äänestetä, vaan ne vain jätetään.

Haluaako joku puhua tämän pyynnön puolesta tai sitä vastaan?

1-044

Gebhardt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin tehdä esityksen sen puolesta, että viime joulukuisen myrskyn seurauksia koskevan komissiolle tehtävän suullisen kysymyksen yhteydessä voitaisiin jättää käsiteltäväksi päätöslauselmaesitys. Kansalaiset eivät ymmärtäisi sitä, että me vain keskustelemme täällä asiasta, mutta emme kerro jälkepäin, mitä ratkaisuehdotuksia ja mahdollisuuksia Euroopan unioni voi tarjota. Pyydän siksi, että suullisen kysymyksen yhteyteen liitetään päätöslauselmaesitys.

1-045

Puhemies. – Myrskyä koskeneen suullisen kysymyksen jälkeen, eikö niin? Mielestäni asiassa ei ole ongelmia.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

- Istunnot 3.–4. toukokuuta 2000 Brysselissä: ei muutoksia.¹

(Parlamentti hyväksyi esityslistan näin muutettuna.)

1-046

Internetissä välitettävän lapsipornografian vastaiset toimenpiteet

1-047

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana Kirkhopen laatima kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietintö (A5-0090/2000) Itävallan tasavallan aloitteesta neuvoston päätökseksi Internetissä välitettävän lapsipornografian vastaisista toimenpiteistä (10317/1999 - C5-0318/1999 - 1999/0822(CNS)).

1-048

Kirkhope (PPE-DE), esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, vuonna 1996 minulla oli suuri kunnia edustaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta Yhdistyneiden Kansakuntien suojeluksessa Tukholmassa, Ruotsissa, pidetyssä maailman kongressissa, jossa aiheena oli lasten seksuaalinen hyväksikäyttö. Silloin sovimme useista aloitteista, joilla katsoimme voivamme auttaa lapsia, jotka ovat yhteiskuntamme haavoittuvin väestöryhmä. Aloitteet koskivat pääasiassa seksimatkailuun ja yleisesti hyväksikäyttöön kaikissa maailman maissa liittyviä asioita.

Nämä aloitteet eivät yleisesti ottaen koskeneet Internetiin – tähän uuteen tekniikkaan, joka on lyönyt itsensä läpi valtavan nopeasti viime vuosien aikana – liittyviä asioita; tällä uudella tekniikalla pystytään tekemään hyviä asioita, mutta myös huonoja asioita. On annettu hyvin vähän asetuksia siitä, mihin Internetiä käytetään. Vaikka monissa maissa pyritään innokkaasti siihen, että kansalaiset hyötyisivät Internetin hyvistä puolista, ja vaikka sähköinen kaupankäynti on itsessään saamassa merkittävän aseman arkielämässä, emme ole vielä huomanneet, että olisi annettu asianmukaisia asetuksia hyväksikäytettyjen suojelemiseksi eikä varsinkaan niiden suojelemiseksi, joita käytetään hyväksi heistä otettujen pornografisten kuvien avulla.

Syy mietintöni laatimiseen on lasten suojeleminen, eli se, että yritetään edistää sitä, että vältettäisiin lasten joutuminen tällä tavalla hyväksikäytetyiksi. Mietinnössäni esitetään ensimmäistä kertaa määritelmä. Tähän asti se on puuttunut meiltä. Vaikka aloite, jota mietinnössä kannatetaan, oli alun perin Itävallan tekemä, siihen ei sisällynyt määritelmää. Olemme sisällyttäneet mietintöömme määritelmän, jonka toivomme olevan kansainvälisesti hyväksyttävä. Voimme hoitaa tätä asiaa vain, jos hoidamme sitä kansainvälisesti. Toistaiseksi olemme hoitaneet sitä vain Euroopan tasolla, mutta toivottavasti maailma reagoi asiaan joko jälleen kerran Yhdistyneiden Kansakuntien suojeluksessa tai sitä kautta, että käytännön järki ohjaa maat toimimaan. Jos meitä onnistaa, saamme nähdä koko maailman ryhtyvän toimiin näiden erittäin ikävien käytäntöjen kieltämiseksi.

Olemme vaatineet mietinnössämme, että Euroopan kansallisilla jäsenvaltioilla olisi oltava toimintasuunnitelmia, joiden avulla voidaan puuttua tapahtuviin väärinkäytöksiin. Olemme huolissamme siitä, että lapsipornografiaa tuotetaan, myydään ja levitetään ja että sitä pidetään tahallisesti hallussa. Haluamme saada tämän hirvittävän hyväksikäytön loppumaan.

Mietinnössämme pyrimme varmistamaan sen, että rikosten torjunnasta vastaavat viranomaiset kaikkialla Euroopassa ryhtyvät tässä asiassa toimiin. Haluamme kannustaa jäsenvaltioita, tai oikeastaan tietyissä oloissa haluamme vaatia jäsenvaltioita tarkistamaan nykyisiä lakejaan sen varmistamiseksi, että näissä valtioissa tällaiset hyväksikäyttötapaukset kyetään selvittämään ja että tällä tavoin lapsia hyväksikäyttävät ihmiset tuodaan asianmukaisen tuomioistuimen eteen.

Meillä on vaikea tehtävä edessämme, eikä ainoastaan sen määritelmän osalta, jonka olemme päättäneet antaa, vaan myös siksi, että varsin monilla mailla on eriäviä käsityksiä esimerkiksi siitä, mikä lapsi on. Olemme yrittäneet keskusteluissamme päästä kompromissiin. Uskoakseni olemme onnistuneet siinä.

Haluaisin esittelijänä kiittää kaikkia asianosaisia, enkä ainoastaan omassa valiokunnassani eli kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, vaan myös oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunnassa sekä kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvaliokunnassa. Kaikki osallistuminen on ollut ainoastaan myönteistä. Valiokunnassani tätä mietintöä hyväksyttäessä 27 äänesti puolesta ja yksi pidättyi äänestämästä. Pidän tätä varsin hyödyllisenä asiana ja hyvänä merkinä tulevaisuuden kannalta. Kaiken sen tuen vuoksi, jota aloite on saanut valiokunnilta ja kansalaisten reaktioiden kautta, suhtaudun varsin toiveikkaasti siihen, että parlamentin käsiteltävä sitä se otetaan huomioon ja että se pannaan täytäntöön ja että sen avulla edistetään tällä nopeasti kehittyvällä ja kasvavalla uuden teknologian alalla yhteiskuntamme haavoittuvan, suojelua tarvitsevan väestöosan turvaa.

¹ Päätös kiireellisestä käsittelystä: ks. pöytäkirja

(Suosionosoituksia)

1-049

Cederschiöld (PPE-DE), oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SV) Arvoisa puhemies, lapsipornografia on inhottava rikollisuuden muoto. Rajat ylittävän tason toimet ovat välttämättömiä, erityisesti sen vuoksi, että Internetillä on universaali luonne.

Haluan onnitella esittelijä Kirkhopea aivan erinomaisesta mietinnöstä. Tässä yhteydessä on ehkä erityisen hauskaa, että esittelijä Kirkhope on kotoisin juuri Isosta-Britanniasta. On hyvä, että hän on määritellyt lapsipornografian, ja luulen, että olemme päässeet hyvään kompromissiin. Erityisen hyvä asia on se, että esittelijä Kirkhope on ottanut mukaan sen, että tähän määritelmään on sisällyttävä myös kaikki se, mikä näyttää lapsipornografialta.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioihin on perustettava yhteispisteitä, erityisyksiköitä. Toivottavasti se johtaa parempiin tutkimuksiin. Tässä asiassa tarvitaan enemmän asiantuntemusta, jotta voidaan tehdä päteviä tutkimuksia. Europol tulee osallistumaan niihin, samoin ehdokasvaltiot. On hyvä, että kolmansissa maissa tehdyistä rikoksista rangaistaan kotimaan lainsäädännön mukaisesti.

”Lapsi” – lapsen ikäraja – on määritelty sen osoittamiseksi, että haluamme luoda kaikkein tehokkaimman suojelun tason, kun kyse on lapsipornografiasta. Ajatuksenkulumme sallii ikärajan määrittelemisen joustavasti siten, että se on mahdollisimman tiukka lapsipornografian kannalta. Kyse on mahdollisimman tehokkaan suojan luomisesta lapsille, jotta he saisivat säilyttää sen lapsuuden, johon heillä on oikeus. Kaikilla lapsilla pitäisi olla oikeus lapsuuteen! Sen pitäisi olla yksi perusihmisoikeuksista.

1-050

Prets (PSE), kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Euroopan parlamentti, jäsenvaltiot ja eri organisaatiot ovat työskennelleet jo vuosia erilaisten oikeusperustojen, sopimusten ja päätöslauselmien pohjalta lastensuojelua, lasten oikeuksia, seksuaalista hyväksikäyttöä, seksuaalista riistoa, seksiturismia, lapsi- ja naiskauppaa ja Internetissä välitettävää lapsipornografiaa koskevien aiheiden parissa. Itävallan tasavallan aloitteella neuvoston puitepäättökseksi Internetissä välitettävän lapsipornografian vastaisista toimenpiteistä on tarkoitus velvoittaa jäsenvaltiot, ja uskoakseni ratkaiseva sana on juuri niiden *velvoittaminen*, ryhtymään toimenpiteisiin Internetissä välitettävän lapsipornografian torjumiseksi. Tällä velvoitteella on oltava oikeudellinen vaikutus.

Internetin merkitys on meille kaikille selvä. Siitä on tullut jo välttämätön nykyaikaisena viestintävälineenä. Tarvitsemme sitä tietojen vaihtoon, opiskeluun, kaikkiin mahdollisiin prosesseihin. Internetin yhä lisääntyvä käyttö lisää kuitenkin myös väkivallan, pornografian ja lopulta myös lapsipornografian saatavuutta. Myös lapset pääsevät Internetin kautta käsiksi väkivaltaan, mitä meidän kaikkien on vastustettava. Vanhemmat ovat ilmiön edessä voimattomia, sillä he eivät kykene pysyttelemään tekniikan edistymisen tasalla. Aiomme kaikin tavoin pohtia, myös erityisesti tekeillä olevassa uudessa Media 2000 -ohjelmassa, miten asiassa olisi tulevaisuudessa meneteltävä.

Sen vuoksi on käynyt polttavan tähdelliseksi ryhtyä torjumaan tehokkaasti tietoverkon välityksellä leviävää lapsipornografiaa. Tämä edellyttää suorituskykyisiä ohjelmistoja alkuperävaltion toteamiseksi, kuvien jäljittämiseksi ja tekijöiden tai tuottajien kiinni saamiseksi. Tämä edellyttää korkealuokkaista tekniikkaa. Tarvitsemme tekniikan osaajia, jotka kehittävät avaimia aineistoon käsiksi pääsemiseksi, jolloin joudutaan tinkimään myös jonkin verran sananvapaudesta. Tarvitsemme kaikkien organisaatioiden keskinäistä verkostoitumista. Tarvitsemme avustussjärjestöjen, kansalaisjärjestöjen välistä verkostoitumista, jotta pystyisimme toimimaan ripeästi ja menetelmämme olisivat tehokkaita.

Yhtä emme silti saa unohtaa: köyhyys on tärkein syy siihen, että lapsia pakotetaan tähän. Meidän on pyrittävä torjumaan köyhyyttä ja suvaitsemattomuutta ja lähdettävä liikkeelle niistä. Se on tärkeintä ennaltaehkäisyä, toisin sanoen tarvitsemme ymmärtämystä lapsia kohtaan. Se tarkoittaa kuitenkin myös sitä, että suojelemme uhreja, että meidän täytyy tarjota heille apua uuteen alkuun pääsemiseksi, että meidän täytyy auttaa heitä palaamaan takaisin normaaliin elämään. Meidän ei pidä toimia siis vain ennalta ehkäisevästi vaan auttaa kohteeksi joutuneita lapsia pysyvästi.

1-051

Coelho (PPE-DE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana on vähitellen kypsynyt vaatimus lapsiin liittyvästä politiikasta, joka perustuisi vuonna 1989 solmittuun ja kaikkien jäsenvaltioiden ratifioimaan Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen oikeuksien yleissopimukseen. Tähän asiaan on sittemmin kiinnitetty merkittävästi enemmän huomiota kaikissa jäsenvaltioissa. Euroopan unionin tasolla on lasten tarpeisiin talouspolitiikassa tai muilla alueilla kiinnitetty kuitenkin vain ani harvoin selkeästi huomiota, vaikka he muodostavat lähes viidesosan unionin väestöstä.

Kaikkialla maailmassa tuhannet lapset kärsivät siitä, että heidän perusoikeuksiaan loukataan vakavasti ja järjestelmällisesti alkaen huomaamatta ja rankaisematta jääneestä perheväkivallasta ja lasten työvoiman taloudellista hyväksikäytöstä, ja tämä riistää heiltä koulutuksen ja lapsuuden, aina siihen asti, että heitä käytetään sodissa; alkaen kammottavasta työstä lapsisotilaana aina prostituution tai pornografian maailmassa toimimiseen asti.

Talous- ja sosiaalikomitean arvioiden mukaan Euroopassa yli viisi miljoonaa lasta tekee työtä, ja suurin osa työskentelee sellaisilla aloilla kuin pornografia, huumekauppa, lapsipornografia ja seksimatkailu. Nuo lapset tarvitsevat aivan erityisesti yhteiskunnan tarjoamaa suojaa.

Internetin huimaava kehityskulku ja sen lisääntyvä merkitys ovat nyt nostaneet esiin kysymyksen sen käytöstä noihin tuomittaviin tarkoituksiin. Keskustelimme aiemmassa istunnossa täällä Strasbourgissa siitä, mitä meidän on tehtävä Internetin osalta: Euroopan unioni haluaa edistyä nopeammin sähköisen kaupankäynnin alueella ja panostaa määrätietoisemmin uusiin tekniikoihin ja koulutukseen.

Keskustelemme tänään siitä, mitä meidän on vältettävä ja torjuttava: lapsipornografian levittämisestä ja jakelusta, joka on lisääntynyt pelottavissa määrin. Joskin on totta, että meidän on rohkaistava www-sivujen haltijoita ja yhteyksien tarjoajia määrittelemään omat käytös- ja itsesäätelemallinsa, samoin kuin meidän on rohkaistava Internetin käyttäjiä ilmoittamaan aina viranomaisille löytämänsä lapsipornografiaa käsittelevä aineisto, on yhtä totta, että myös jäsenvaltioilla ja unionilla on lakiin perustuva vastuu asiasta.

Jäsen Kirkhopen loistavassa mietinnössä tehdään selväksi, kuinka paljon meillä on vielä tehtävää ja parannettavaa erityisyksikköjen perustamisen, jäsenvaltioiden välisen vaihdon ja yhteistyön voimistamisen, Europolin toiminnan ja jäsenvaltioiden toiminnan tehokkuuden osalta, mukaan luettuna, aina kun vain on tarpeellista, jäsenvaltioiden oman lainsäädännön ja tätä alaa koskevien menettelytapojen tarkistaminen, jotta rikosoikeudellisista seuraamuksista muodostuisi tehokkaita.

Unionin oman vastuun osalta olen iloinen siitä, että laadittavana olevassa perusoikeuskirjassa tarkastellaan erityisiä lasten oikeuksia ja kiinnitetään huomio sellaisiin alueisiin, joissa unioni voi olla merkittävä aloitteentekijä, erityisesti käsiteltäessä näitä asioita.

1-052

Kessler (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, nähdäkseni kieroutuneet seksuaalisuuden muodot ovat lisääntyneet: näin käy, kun lapsen seksuaalisen hyväksikäytön ohella tapahtuma vielä tavalla tai toisella taltioidaan ja sitä hyödynnetään lopuksi vielä aineellisesti. Tällaista tapahtuu päivittäin, joka tunti ja kenties joka minuutti. Tekijät hyödyntävät aineiston levittämisessä nykyaikaisinta tekniikkaa ja ovat löytäneet itselleen Internetissä välineen, joka soveltuu kaikkia muita viestintävälineitä paremmin nimettömänä toimimiseen. Pedofiileillä rajat tulevat vastaan korkeintaan oman teknisen osaamisen kohdalla tai siinä, millaisia laitteistoja heillä on varaa hankkia itselleen. Toistaiseksi yhteiskunnalla, valtiolla, on ollut Internetin lähes rajattomiin mahdollisuuksiin verrattuna suhteellisen vähän keinoja pyrkiä estämään siellä ilmenevää laitonta toimintaa, erityisesti koska kyberavaruus ei tunnusta minkäänlaisia valtioita, ei maantieteellisiä eikä poliittisia rajoja, ja sen vaikuttavin ominaisuus on maailmanlaajuinen käytettävyyttä. Internet ei pysty tekemään rikoksia. Rikollista on se toiminta, jota 3–5 prosenttia Internetin käyttäjistä harjoittaa väärinkäyttämällä verkkoa lainvastaisesti tarkoituksiin. 95–97 prosenttia Internetin käytöstä on lainmukaista. Internet on niin ollen peilikuva maailmanlaajuisesta yhteiskunnasta. Aivan kuten todellisessa maailmassa rikollisuus on myös kiinteä osa virtuaalimaailmaa.

Internet ei kuitenkaan ole lain ulkopuolinen alue. Internetissä ilmenevän rikollisuuden ongelmaa ei mikään valtio pysty yksinään ratkaisemaan. Se edellyttää maailmanlaajuisesti yhtenäisiä rangaistavuuden perusteita ja määritelmiä, jotta lakia valvovat viranomaiset pystyvät toimimaan maailmanlaajuisesti yhdessä eivätkä toisiaan vastaan. Erityisesti lapsipornografian alueella, missä lasten oikeuksia jatkuvasti poljetaan, tarvitaan kiireellisesti maailmanlaajuisia säännöksiä. EU:ssa on jo ryhdytty useisiin tämänsuuntaisiin toimiin, joita en halua tässä sen pitemmälle luetella. Onnittelten esittelijä Kirkhopea hänen mietinnöstään. Sen teksti on korkealaatuista!

Jotta lapsipornografiaa pystyttäisiin torjumaan tehokkaasti, on mielestäni kuitenkin välttämätöntä, että Europolille ilmoitetaan välittömästi lapsipornografiaan liittyvistä tapauksista ja että tietojen vaihto asiasta vastaavien viranomaisten välillä tapahtuu nopeasti ja suoraan, kuten Gerhard Schmidin ehdottamassa tarkistuksessa 20 sanotaan.

Kaikki ehdotetut toimenpiteet soveltuvat lapsipornografian tehokkaaseen torjuntaan ja ovat siinä välttämättömiä. Ei kuitenkaan pidä unohtaa, että teknisten ja poliittisten toimenpiteiden lisäksi on pyrittävä torjumaan köyhyyttä, välinpitämättömyyttä ja ennakkoluuloja pyrkimällä parantamaan sitä kuvaa, joka yhteiskunnalla on lapsista ja näillä vastaavasti on itsestään, ja auttamalla uhreja, ja uhrien suojeleminen onkin jäänyt toistaiseksi aivan liian vähäpätöiseen osaan! Tarvitsemme sellaisen yhteiskunnallisen ilmapiirin, jossa inhottavien rikosten uhreja ei jätetä yksin ja jossa rikosten tekijöitä ei vastaavasti tueta saamattomuuden takia ja kiusallisten paljastusten pelossa!

(Suosionosoituksia)

1-053

PUHETTA RYHTYI JOHTAMAAN
varapuhemies COLOM I NAVAL

1-054

Plooij-Van Gorsel (ELDR). – (NL) Arvoisa puhemies ja arvoiset kollegat, kiitokset Kirkhopelle hänen erinomaisesta mietinnöstään. Arvoiset kollegat, kaikki ovat vakuuttuneita siitä, että lasten ruumiillinen ja henkinen koskemattomuus sekä seksuaalirikosten uhrien suojelu ovat perusasioita ja että Euroopan unionin tulee ottaa ne keskeisesti huomioon. Komission ja parlamentin aikaisemmista aloittaisesta huolimatta väärinkäytökset sekä vahingollinen ja laiton sisältö Internetissä ovat vain lisääntyneet, ja kerta toisensa jälkeen käy ilmi, kuinka vaikeaa on torjua lapsipornoa.

Mitä nyt sitten tarvitaan lapsipornon tehokkaaksi torjumiseksi, erityisesti Internetissä? Ensinnäkin helposti lähestyttävä ja tunnistettava yhteyspiste. Voin kertoa teille, että Alankomaissa oli ensimmäisenä sellainen yhteyspiste jo vuonna 1996 Internet-palveluntarjoajien aloitteesta.

Toiseksi, turvallisuuden kannalta on tärkeää, että poliisilla ja oikeuslaitoksella olisi enemmän tietoa Internetistä ja siihen liittyvistä digitaalitekniikoista, koska sitä ei nyt ole. Virkamiesten täytyy olla hyvin koulutettuja, sillä muuten torjunta ei ole mahdollista.

Sitten lopuksi, rangaistusasteikko täytyy yhdenmukaistaa Euroopassa, ja sen täytyy olla tiukempi. Muuten Internet jää uhkaksi, eikä siitä tule koskaan sitä haastetta, joka se voisi olla.

1-055

Sörensen (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Vitorino ja hyvät kollegat, aluksi haluaisin kiittää kollega Kirkhopea. Hänen nimensä muuten ilmaisee toivoa. Lisäksi minun täytyy sanoa, että Kirkhopen tekemän työn taustalla on paljon lasten kärsimystä ja inhimillistä kärsimystä. Olemme hyvin tyytyväisiä siihen, että lopultakin on saatu aikaan määritelmä.

Toiseksi: on tarpeen, että tämä ilmiö tuodaan jatkuvasti julkisuuteen ja että saadaan aikaan sitovia toimenpiteitä, kuten yhteyspisteitä, niin kuin Belgiassa ja Alankomaissa, myös muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja ehdokasvaltioissa, koska on selvää, että Internetissä esiintyvän lapsipornon ja lapsilla käytävän kaupan välillä on yhteys. Tämä yhteys on näkyvissä alkuperämaissa, läpikulkumaissa ja kohdemaissa Euroopan unionissa. Tämä käy ilmi myös poliisin tutkimuksista tällä osa-alueella alaikäisten turvapaikanhakijoiden yhteydessä, kun heitä katoaa yksin tai jopa saatettuina pakolaiskeskuksista ja joutuu prostituution piiriin. Tämä yhteys on myös mahdollisesti kaapatujen ja kadonneiden lasten tapauksessa. Hiljattain äidit ovat tunnustaneet lapsiaan www-pornosivulla, joka oli nähtävissä Ranskan poliisin luona. Tiedämme myös, että henkilöt, jotka toimivat lapsipornoa sisältävien Internet-sivujen parissa, käyttävät tai väärinkäyttävät muiden henkilötietoja. He väärinkäyttävät muiden pankkitietoja salatakseen oman henkilöllisyytensä.

Lapsipornon torjunta vaatii siis monialaista lähestymistapaa. Poliisin ja tutkintaviranomaisten täytyy voida tehdä työtään. Tämä tarkoittaa, että poliitikkojen täytyy huolehtia siitä, että poliisi voi tehdä työtään. Täällä Euroopan unionissa poliisi ei toimi niin kuin joissakin ehdokasvaltioissa, kuten muut kollegat juuri sanoivat. Myös poliitikkojen täytyy uskoa, että Internetissä esiintyy lapsipornoa. Kansalaisjärjestöt tekevät paljon hyödyllistä työtä. Lopuksi haluan viitata siihen, että jotkut parittajat väärinkäyttävät Internetiä levittämällä kuvia nuorista prostituoiduista.

1-056

Ainardi (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, Kirkhopen mietinnön ansioksi voidaan lukea se, että siinä neuvoston huomio kiinnitetään eräaseen kauheaan rikolliseen toimintaan. Vaikka kannatankin mietinnössä esitettyjä toimia ja haluaisin sitä paitsi itsekin onnitella esittelijää, olen sitä mieltä, että ehdotetut toimet eivät ole käsittelemämme ongelman tasalla. Viestintätekniikat muuttavat tietoja. Samoin myös Internetillä on rakenteellisia ja moninkertaistavia vaikutuksia lapsipornografisella materiaalilla käytävään kauppaan. Tämä kauppa on ennennäkemättömän laajamittaista, myös maantieteellisesti. Asia on kiireellinen, ja on ehdotettava erityistoimia, koska olemme tekemisissä verkkojen kanssa. Kaikissa unionin valtioissa yksittäisiä pedofiilitekoja torjutaan, mutta verkkojen tukahduttamiselle on edelleen leimallista tiedon puute ja tehottomuus. Olemme tekemisissä muuttuvien ja hetkellisten osoitteiden kanssa, jotka muuttuvat jatkuvasti ja joiden valvonta on monimutkaista. Todellisuuden ollessa tällainen meidän on laadittava tilannekatsaus pedofiiliverkoista Euroopan unionin maissa.

Näiden verkkojen olemassaolo tukee yhteisen oikeusalueen tarpeellisuutta. Jälleen kerran esittelijä kehottaa unionia kääntymään jäsenvaltioiden puoleen pyytäkseen niitä ryhtymään ponnisteluihin lainsäädäntöjen saattamiseksi tällä alalla yhteensopiviksi. Olen hänen kanssaan samaa mieltä, mutta ylikansallisen ongelman kohdalla unionin laajuinen toiminta on välttämätöntä. Yhteinen oikeusalue on olemassa, Europol, Schengen ja Eurodac ovat siitä osoituksena. Todettakoon, että oikeusaluetta käytetään pääasiassa tai lähes yksinomaan maahanmuuttovirtojen valvontaan ja laittoman maahanmuuton torjuntaan. Kuitenkaan verkosto-ongelmaa ei saataisi ratkaistuksi, vaikka kaikissa jäsenvaltioissa ryhdyttäisiin toimiin koordinoitusti työskentelevien erityisyksiköiden perustamiseksi, mitä mietinnössä suositellaan, sillä tehty työ jäisi kansallisten rajojen sisäpuolelle. On siis tunnistettava lapsipornografisen materiaalin myyjät, jotka syyllistyvät usein jatkuvasti näihin rikoksiin. On kyse ehkäisystä heidän toimintansa estämiseksi ja verkostonsa purkamiseksi. Euroopan unionin on mukautettava rakenteitaan unionin laajuiseen informaatio- ja toimintavälineen luomiseksi. Tämän välineen avulla olisi voitava vaatia jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, mutta myös voitava velvoittaa ne toimiin verkoston purkamiseksi. Unionin olisi voitava rangaista sellaista valtiota, joka ei kannaa rikosoikeudellista vastuutaan lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevassa jutussa.

Sellaisen CD-rom-levyn avulla, johon sisältyy 10 000 Internetissä välitettyä lapsipornografista kuvaa tai kuvasarjaa, Alankomaiden poliisi laati tiedoston useista sadoista lapsista. Interpol on myöntänyt pitävänsä hallussa 800 kuvan tiedostoa. Miksi näitä arvokkaita todisteita ei käytetä? Keitä nämä lapset ovat? Mitä tehdään heidän jäljittämiseksi? On olemassa rikollisten rekisteri, on mahdollista laatia uhreistakin rekisteri. Velvollisuutemme on tehdä kaikkemme heidän jäljittämiseksi, sillä asia on luonteeltaan eettinen ja inhimillinen.

Kaikista näistä syistä olen sitä mieltä, että Euroopan unionin olisi pidettävä tällaisen rikollisuuden torjuntaa ensisijaisena asiana. Esittelijä Kirkhopen mietintö on täynnä erittäin hyviä aikomuksia, mutta nykytilanteessa on laadittava muunlaisia ehdotuksia. Mielestäni komission ja neuvoston olisi ryhdyttävä sellaisiin toimiin, jotka ovat tuhansia viattomia lapsia koskettavan rikollisuuden tasalla.

1-057

La Perriere (UEN). – (FR) Arvoisa puhemies, jäsen Klamtin seksimatkailevia koskeneen mietinnön jälkeen uppoudumme esittelijä Kirkhopen erinomaisen mietinnön myötä keskustelemaan erästä inhottavasta modernin yhteiskuntamme moraalista poikkeavuudesta. Itävallan hallituksen ehdottamat toimet ovat oikeansuuntaisia: lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän materiaalin tuottajiin, myyjiin, levittäjiin tai tietoisesti sitä hallussaan pitäviin henkilöihin kohdistuvia tukahduttamistoimia vahvistetaan. Mitä siis voimme ajatella niistä vähäisistä henkilöstö- ja voimavaroiresursseista, joiden varassa poliisilaitos saa tällä hetkellä toimia, vaikka sen tehtäviin kuuluu maailmanlaajusten Internet-verkoston valvonta?

Kuitenkin hallitseminen merkitsee ennakoivia toimia. Meidän on etsittävä tämän vitsauksen syvimpiä syitä voidaksemme puuttua siihen tehokkaasti. Tietenkin pohjimmalsena syynä on eräiden henkilöiden kauhea pahe, eikä näiden henkilöiden mahdollinen hätä riitä koskaan näiden rikosten ja tällaista materiaalia tuottavien ja levittävien henkilöiden helpon rahan tavoittelun perusteeksi. Kuitenkin meidän on kohdistettava huomiomme ennen kaikkea vanhempien taloudelliseen kurjuuteen, jonka vuoksi he lankeavat lastensa hyväksikäyttöön säilyäkseen hengissä, tai hylättyjen lasten kurjuuteen, koska he ovat jääneet vaille kiinnekohtia ja turvaa ja koska he katsovat, ettei heille selviytyäkseen ole muuta keinoa.

Yhteiskuntamme uskottelee, kuten usein parlamenttimmeekin, että ihmisen tulevaisuus tarkoittaa vapautta ilman vastuuta ja oikeuksia ilman velvollisuuksia. Tällainen asenne on vastuuton. Oikeastaan saamme tällä hetkellä maksaa tällaisesta sallivuudesta, jota eräät ovat yli 30 vuoden ajan puolustaneet kehityksen nimissä. Minkä voimmekaan tällä hetkellä nähdä valtaavan alaa, elleimme juuri nykypäivän ihmisten syrjäytymisen? Tai hajonneiden perheiden tai oman onnensa nojaan jätettyjen lasten syrjäytymisen. Nämähän ajautuvat aivan kuin itsestään huumeiden pariin, seksuaaliseen löyhyyteen, uskonlahkoihin ja alkoholismiin.

Ihmisarvon kunnioittaminen, jota neuvoston päätöksessä oikeutetusti vaaditaan, tarkoittaa sitä, että myönnetään varauksetta tällaisen harhautumisen tuhoavuus ja toisaalta sitä, että sovelletaan sellaisia politiikkoja, joiden avulla Euroopassa ja kolmansissa maissa perheet voivat ottaa vastaan, kasvattaa ja suojella lapsiaan ja lapset oppivat sellaisen olennaisen tärkeän asian, jolla tarkoitan hyvän, oikean ja toden erottamista. Tämän mietinnön oikeutettua ja pohjimmaista tukahduttamisviestiä ei ymmärretä eikä siitä ole hyötyä, elleimme samalla puhu selvästi sellaisen elämäntavan tai elämää kunnioittavan kulttuurin puolesta, jota voidaan soveltaa kaikkiin kaikkialla, tai elleimme konkreettisesti kaikkien jäsenvaltioiden tai unionin tasolla ota käyttöömme kaikkia välttämättömiä keinoja niiden toteuttamiseksi.

1-058

Gollnisch (TDI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kollegamme esittelijä Kirkhopen mietinnön tiimoilta on sanottu paljon, ja mietintöön sisältyy paljon mielenkiintoisia seikkoja. Haluaisin lisätä kaikkien näiden huomioiden päätteeksi muutamia itsestään selviä asioita. Kuitenkin aloitan sanomalla aivan alkajaisiksi, että lapsipornografia on tulosta ennen kaikkea kahdesta ilmiöstä.

Ensimmäinen ilmiö on pornografian räjähdysmäinen leviäminen yleensä, ja toinen on tietenkin lasten seksuaalinen hyväksikäyttö. Puhun pornografian räjähdysmäisestä leviämisestä yleensä, sillä mielestäni lapsipornografiaa ei voida irrottaa täysin muusta pornografiasta. Oikeastaan kuluttajilla tapahtuu tottumisilmiö, jos uskallan sanoa sen ääneen, sillä kuluttajaa kannustetaan vääjäämättä ennemmin tai myöhemmin hakeutumaan yhä voimakkaampien elämysten pariin, kuten huumeiden osalta tapahtuu, koska hänen ympärillään televisiossa, hotelliketjuissa, kaikissa lehdissä ja kioskien tiskeillä on pornografiaan yllyttäviä artikkeleita, myös täällä Strasbourgiissa tai Brysselissä.

Tähän on päädytty, ja tämän vuoksi eräät henkilöt, jotka esimerkiksi Ranskassa 1987 luulivat vapauden nimessä voivansa ponnekkaasti vastustaa järkeenkäypää toimenpidettä, jolla pyrittiin siirtämään pornografiset lehdet kioskien tiskeiltä sijoitettaviksi siitä lähtien kioskien takaosaan, ovat osavastuussa niistä toimista, jotka he tänään tuomitsevat.

Kuulin äsken kollegamme Ainardin – hänhän on vasemmiston edustaja – valittelevan esimerkiksi sitä, että tietyt arkistot on laadittu mutta että niitä ei käytetä lainkaan poliisitutkimuksiin tai tukahduttamistarkoituksessa, kuten pitäisi. Haluaisin vain muistuttaa kollegaamme siitä, että yksi aivan ensimmäisistä tuomiovaltaan liittyvistä toimista ja oikeudellisista tai

poliisitoimista, joihin Ranskan vasemmistohallitus ryhtyi, oli seksuaalisesti poikkeavien rekisterin määrääminen tuhottavaksi.

Niinpä ei ole syytä ihmetellä sitä, että olemme ajautuneet nykytilanteeseen, eikä sitä, että lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on arkipäiväistänyt. Eikö kyseessä ole sittenkin eräiden tehtyjen toimien väistämätön seuraus? Esimerkiksi homoseksuaalisuuden arkipäiväistymisen vuoksi. Tiedän kyllä, että kaikki lapsipornografia ei johdu välttämättä...

(Vaihtelevia reaktioita)

... siinä näette, on täysin selvää, että osoitatte sen todenperäisyyden, mistä teille puhun. Meillähan on täällä sellaisia kollegoja, jotka tuomitsevat lapsipornografian, mutta vaativat esimerkiksi sitä, että homoseksuaalinen pari – miksi muuten rajoittaa oikeus vain pareille – voisi adoptoida lapsia. Tämän myötä he päätyvät kääntämään adoptiokäsitteen täysin ylösalaisin, jolloin adoptio ei tapahdu enää adoptoitavan lapsen edun vaan ainoastaan adoptoivan aikuisen edun mukaisesti. He laittavat väistämättä pikkusormensa sellaiseen koneistoon, joka johtaa eräänä päivänä lapsipornografian kaltaisten poikkeavuuksien ääreen.

Kyllähän minä kuulen jäsen Schulzin tavanmukaista protestointia. Se ei haittaa minua, vaan kysyn, eikö tämä moraalisten normien ja sosiaalisten pakotteiden kauhea murtuminen liity samalla myös jossain määrin syntyvien lasten eliminointiin? Minkä nimissä julkisiin sairaaloihin onkaan valtion valvonnassa järjestetty syntyvien lasten eliminointi, jos pidetään moraalisesti kerrassaan järkyttävänä asiana sitä, että jo syntyneitä lapsia käytetään aikuisten seksuaalisen nautinnon välineinä?

Hyvät kollegat, tämän halusin teille kertoa. Nämä käytännöt ovat saaneet tiettyssä mielessä suojelemaan vastaanoton – jokainenhan sen tietää – jäsenvaltioissa jopa poliittisen luokan korkeimmat tasot mukaan luettuina. Niinpä toivomme siis, ettei käy niin, ettemme näe metsää puilta. Tietenkin kansainvälinen yhteistyö on tällä alalla välttämätöntä samoin kuin Europolinkin toiminta, ja miksei myös Interpolin valtakirjan laajentaminen; mutta jos lapsipornografiaa on torjuttava, on torjuttava juuri sitä itseään ja välineestä riippumatta! Olivatpa kyseessä sitten henkilökohtaiset verkot, puhelin, Minitel, kenellekään ei tulisi mieleenkään aloittaa sensuuria tai avata postia sillä varjolla, että lapsipornografiaa voi liikkua myös postin kautta. Internet, Minitel ja posti ovat ainoastaan välineitä. Meidän on sen sijaan torjuttava todellisia tekijöitä. Internet ei ole itsessään syyllinen, vaan lapsipornografian tekijät, ja heitä on rangaistava ilman minkäänlaisia myönnytyksiä. Kaikkihan tietävät, että näin ei tänä päivänä asia ole.

(Suosiosoitoksia ja vaihtelevia reaktioita)

1-059

Blokland (EDD). – (NL) Arvoisa puhemies, Internetin pioneerit näkivät tiedon valtatieksi parhaana mahdollisena viestintävälineenä ja tienä kohti uutta sosiaalista järjestystä. Sitä piti olla rajoittamassa mahdollisimman vähän sääntöjä. Samalla on käynyt ilmi, että Internet ei ole mitään muuta kuin yhteiskuntamme heijastuma. Sen lisäksi, että se on valtavan tiedon ja tietämyksen aarrearkku, se tarjoaa myös yhteiskunnan rikollisen kääntöpuolen, kuten lapsipornoa.

Internetin luonteen myötä lapsipornon anonyymi ja nopea rajat ylittävä levittäminen on helpottunut. Se on hyvä syy asettua unionina vastustamaan tätä asiaa. Lapsiamme tulee suojella tätä mitään kunnioittamatonta hyväksikäyttöä vastaan, jossa heidät alennetaan käyttöesineiksi ja joka vahingoittaa heitä heidän loppuelämänsä ajan. Siksi olen todella iloinen nykyisestä neuvoston ehdotuksesta samoin kuin esittelijä Kirkhopen mietinnöstä.

Minua kuitenkin ihmetyttää, että eikö neuvostolta pyydetä liikaa, kun parlamentti lisää uusia elementtejä lapsipornon määrittelyyn rikoksena. Rikoslain yhdenmukaistaminen yhteisötasollahan on jotakin muuta kuin yhteisön rikoslain luominen.

Myös ikäraja on vaikea asia lapsipornossa. Itse kannatan ikärajaksi 18 vuotta 16 vuoden asemasta, sekaannusta aiheuttaa kuitenkin nykyinen kompromissi, jossa mainitaan molemmat iät tekemättä valintaa. En usko, että voimme vakavissamme odottaa, että neuvosto hyväksyy tämän tekstin. Se ei vähennä arvostusta, jota tunnen esittelijän ja komission tekemää työtä kohtaan.

1-060

Hager (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, henkilönä, jota 14 jäsenvaltion Itävaltaan kohdistamat jatkuvat syytökset ovat syvästi järkyttäneet, minua ilahduttaa erityisesti, että aloite käsiteltävänä olevaan mietintöön on lähtöisin Itävallalta. Aihe on askarruttanut meitä jo kauan, mielestäni liian pitkään. Sen, kuinka tärkeä asia on, osoittaa siihen liittyvien rikollisuuslukujen jatkuva kasvu. Silti tällä alueella ei saa tehokkaan syytteenpanon tärkeydestä huolimatta etäännyttävää tuottamukseen perustuvan rikosoikeuden periaatteesta ja edellyttää seurausvastuuta. Mietinnössä ollaan niin ollen oikealla tiellä. Omasta mielestäni kiireellisin asia on se, että kaikkiin jäsenvaltioihin mutta myös ehdokasvaltioihin saadaan luoduksi mahdollisimman pian oikeudelliset ja tekniset edellytykset lapsipornografisen aineiston etsimiseen Internetin sisällöstä.

Lopuksi toistan vielä jo vuosia edustamani näkemyksen siitä, että myös palvelun tarjoajat on saatettava velvollisuuksien piiriin. Tahtoisin vielä lopuksi korostaa, että saattaisi olla järkevää laatia unionin alueelle yhtenäinen lapsuuden käsite ja määritelmä. Lapset varttuvat unionimme alueella eri tahdissa.

1-061

Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, jo useaan kertaan tuli mainituksi, että ehdotus kaikkien EU-jäsenvaltioiden yhteiseksi toiminnaksi on lähtöisin Itävallan liittokanslerin Wolfgang Schüsselin aloitteesta, jonka hän esitti Euroopassa vuonna 1998 toimiessaan ulkoministerinä Itävallan puheenjohtajakaudella ja New Yorkissa Yhdistyneille Kansakunnille tavoitteenaan vaikuttaa siihen, että otettaisiin uudelleen käsiteltäväksi ehdotus yhteiseksi toiminnaksi Internetissä levitettävän pornografian torjumiseksi.

Aloitteen vaikuttimena oli yksiselitteisesti se, että kaikilla ihmisillä, jotka haluavat olla tekemässä politiikkaa tulevaisuutta varten, on oltava yhtäältä rohkeutta välttämättömien uudistusten tekemiseen, toisaalta heidän on kyettävä hyödyntämään määrätietoisesti ja harkitusti tekniseen ja maailmanlaajuistumiskehitykseen ja henkilövoimavaroihin sisältyviä tilaisuuksia, mutta vastuullisuuden nimissä on huomautettava jatkuvasti myös riskeistä ja kehityksen vinoutumista ja tehtävä tarvittavia rajanvetoja. Tulevaisuuden vaarantaa se, joka ei pyri vastustamaan lasten ja nuorten hyväksikäyttöä ja viettelemistä!

Itävallan aloitteen tarkoituksena on ollut edellisten puhujien tavoin tuoda esille, että Internet ei erityisluonteensa vuoksi tarjoa uutuutensa ja mittasuhteittensa kannalta pelkästään myönteisiä mahdollisuuksia, vaan myös uskomattomia mahdollisuuksia lapsipornografisen aineiston levittämiseen. Pornografista aineistoa pystytään levittämään Internetin välityksellä rajoittamattomasti ja mahdollisimman nopeaa tietä. Vaarana on, että lapset Internetissä surffaillessaan itse törmäävät heidän kaltaisiaan lapsia esittäviin pornografisiin kuviin ja tästä aiheutuu heille psyykkistä vahinkoa. Lapsipornografian ja Internetin väärinkäytön torjunta on niin ollen sekä maailmanlaajuinen että myös Euroopan erityistehtävä, ja me vaadimme kaikkia jäsenvaltioita toimimaan mietinnössä tarkoitetulla tavalla.

Pidämme myönteisenä suojaikärajasta käytyä keskustelua. Olen kuitenkin samaa mieltä kuin kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvallioikunta siitä, että ikärajaksi olisi pitänyt asettaa 18 vuotta, ja toivon, että aloitteet johtavat siihen, että kaikissa jäsenvaltioissa vahvistetaan korkein mahdollinen ikäraja.

Pidämme hyvänä sitä, että käsitteiden määrittelyssä päästään yhtenäisyyteen, ja kannatan kaikki toimia, joilla myös palvelun tarjoajat saadaan kantamaan osansa vastuusta, sillä tänään esitetyt puheenvuorot voivat olla vasta keskustelun ja aloitteiden alku eivätkä vielä lähimainkaan niiden päätös. Seuraavaksi tarvitaan toimenpiteitä.

1-062

Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, koska tässä keskustelussa on tuotu esiin jo niin paljon asioita, minun ei enää ole tarpeen toistaa niitä, mutta en malta olla puuttumatta kahteen Gollnischin esittämään huomautukseen, vaikka hän valitettavasti, joskin tuttuun tapaan, näyttää jo poistuneen istuntopöydästä. Gollnisch on tämän parlamentin fasistijäsen, joka käyttää jokaista tarjoutuvaa tilaisuutta ihmisten parjaamiseen, myös tässä istuntopöydässä. Vasemmistolaiset ja homoseksuaalit ovat niitä, jotka ovat vastuussa lapsipornografiasta. Tällä tavoin kaikki sekoitetaan huolettomasti samaan soppaan. Ranskan vasemmistohallitus on vastuussa siitä, että seksuaalirikollisten rikosrekisteri poistettiin käytöstä. Tämän perifasistisen ajatuskulun mukaan se on niin ollen vastuussa lapsipornografiasta. Tämä on suurin piirtein se myrky, jota hän levittää täällä ympäriinsä. Lopuksi arvon herra lähtee tiehensä, sillä koko joukkiohan istuu täällä parlamentissa vain siksi, että se voisi pitää täällä jatkuvasti palopuheita muita ihmisiä vastaan, minkä jälkeen se vetäytyy takaisin poteroihinsa, jotta välttyisi joutumasta vastuuseen ja mukaan keskusteluun. Parlamentin työskentelynhän arvon harrasväki ei muutenkaan ota osaa. Nyt on jo korkea aika todeta tämä asia, sillä he puhuvat aina vain vierailijoita varten. Silloin kaikki kuulostaa niin hienolta. Tosiasia on, että tämä herrasväki ei osallistu 99 prosenttiin työskentelystä. Se levittää täällä myrkyään ja häpyy sen jälkeen tiehensä.

(Suosiosoituksia)

Olen samaa mieltä kollega Hagerin esittämästä näkemyksestä, että meidän pitäisi vetää palvelun tarjoajat mukaan vastuuseen. Mielestäni tämä on ajattelun arvoinen kohta, joka esittelijä Kirkhopen olisi syytä ottaa huomioon mietinnössään.

Kannatan niin ikään painokkaasti sitä, että emme etäännyisi tuottamukseen perustuvasta rikosoikeudesta. Ei käy päinsä, että jättäisimme – erityisesti kun otetaan huomioon alaikäisten lasten erityinen suojelun tarve – yhden ihmisarvoon kohdistuvien rikkomusten perustavimmista osa-alueista tuottamukseen perustuvan rikosoikeuden ulkopuolelle. Mielestäni tämä on tehtävä selväksi – siitä huolimatta, että asia on vasemmistoon kuuluvissa puoluerhyhmissä toistaiseksi kiistanalainen. Tässä parlamentin jäsen Hager on oikeassa.

Vielä viimeinen huomautus: Internetin rakenteeseen perustuva jatkuva seksuaalisen aineiston saatavuus täydelliseen nimettömyyteen perustuvan yksityisyyden piirissä sekä se, että seksuaalinen hyväksikäyttö jää julkisen ja niin ollen sosiaalisen kontrollin ulkopuolelle, on yksi keskeisistä haasteista, jonka eteen tämä uusi ihmisten yhteiselämän muoto meidät asettaa. Emme pysty ratkaisemaan asiaa vain Interpolin avulla ja rikosoikeutta kiristämällä. Internet asettaa –

minkä juuri lapsipornografia osoittaa – täysin uudenlaisia haasteita omalle henkilökohtaiselle vastuuntunnolle. Siitä meidän pitäisi keskustella vähintään yhtä voimallisesti kuin rikosoikeuden tiukentamisesta.

1-063

Maes (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on rikos riippumatta siitä, harjoittavatko sitä homo- vai heteroseksuaalit. Lapsipornon levittäminen Internetissä on myös rikos. Lapsipornon tuottaminen on samoin rikos. Pedofilian uhrit saavat usein elinikäisiä traumoja, ja osasta heistä tulee jopa myöhemmin ehkä sen harjoittajia. Internet edistää tätä levittämistä. Levittämisen mittakaava ei pelkästään laajene, vaan rikoksesta uhkaa myös tulla tavanomainen.

Eri kollegat ovat sanoneet jo paljon tästä kiitettävästä mietinnöstä. He ovat sanoneet muun muassa, kuinka hyvä ja tarpeellinen asia on se, että on olemassa yhteyspisteitä, että poliisilla on tietoa tästä asiasta ja että on olemassa selkeä rangaistusasteikko. Jäsen Plooij painotti tätä asiaa. Kuitenkin ne, jotka ovat perillä tästä inhottavasta materiaalista, tietävät, että yhteyspisteet hukkuvat valtavaan määrään tietoja ja että – räikeässä vastakohtassa tämän kanssa – on hyvin vähän henkilöitä, joiden täytyy analysoida näitä tietoja. Olen hyvin pahoillani heidän puolestaan, enkä pelkästään siitä, mitä he joutuvat näkemään, vaan myös sen materiaalin määrästä, jonka edessä he tuntevat itsensä voimattomiksi, koska olemme olevinamme tästä asiasta täysin yhtä mieltä, mutta käytännössä niin ei ole. Käytännössä esiintyy paljon vastustusta. Matkailualueilla eikä myöskään omassa Euroopan unionissamme haluta myöntää, että köyhät lapset ajautuvat köyhyyden myötä prostituutioon. Internetillä on edistyksen sädekehä. Kun on kysymys lainsäädäntömme muuttamisesta yhteisön tasolla, silloin haetaan mukaan hyvin nopeasti kaikenlaisia suuria juridisia periaatteita. Olen sitä mieltä, että tavoitetta haluavan täytyy haluta myös keinoja.

1-064

Eriksson (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, on hyvä, että käymme tätä keskustelua Internetissä välitettävästä lapsipornografiasta. Täällä on sanottu paljon viisaita sanoja lukuun ottamatta muutamia vastapuoleni esittämiä melko karkeita, epäasiallisia puheenvuoroja. Haluan muistuttaa siitä, että useat pedofiilit todellakin käyvät käsiksi lähiympäristönsä lapsiin. Tällainen käyttäytyminen ei johdu avioeroista, alkoholismista tai jostakin muusta. On melko yleisesti tunnettua, että lapsista aiheutuva seksuaalinen kiihottuminen ei ole kovinkaan tavallista, ja siitä meidän on oltava iloisia.

Internet helpottaa kuvien vaihtoa, ja siitä meidän on keskusteltava. Olen Maesin kanssa samaa mieltä siitä, että meillä on erittäin hyvät poliisiviranomaiset, jotka tekevät töitä näiden asioiden parissa. Jos otetaan huomioon se, kuinka ongelma on kasvanut, poliisiviranomaisia on kuitenkin liian vähän, jotta he pystyisivät analysoimaan koko tilannetta. Sen vuoksi on hieman harmillista, että me heti alamme vedota Europoliin. Olemme käyneet keskusteluja naisilla ja lapsilla käytävästä kaupankäynnistä Europolin edustajien kanssa ja he sanovat, että heillä on hallussaan kaksi kertomusta. Nämä kertomukset eivät kuitenkaan ole virallisia, joten vain Europol on selvillä Europolin omista tiedoista. Se on ongelmallista.

Ne poliisit, joiden kanssa olen ollut tekemisissä kotimaassani Ruotsissa ja jotka työskentelevät näiden kysymysten parissa Interpolin välityksellä, tarvitsevat tietenkin enemmän tukea – aivan kuten heidän muissa maissa toimivat kollegiansakin. Tämä ei nimittäin ole vain EU:ta koskeva kysymys. Poliiseilla on paljon tehtävää myös Thaimaassa, Filippiineillä ja muualla maailmassa. Tämän kysymyksen parissa ei tehdä töitä pelkästään Länsi-Euroopassa.

On yksi näkökulma, joka ei esiinny kovin usein vastauksissa tähän mietintöön mutta jonka haluaisin kuitenkin ottaa esiin keskustelussa, nimittäin uhrien integroituminen uudelleen yhteiskuntaan. Internetin ongelmana on se, että kopiot ovat hyvin selkeitä. Sellaisilla lapsilla, jotka eivät ole kovin pieniä, on vaarana se, että he joutuvat jatkuvan vainon kohteeksi verkossa ja että heidät tunnistetaan ikuisesti. Meidän on mietittävä sitä, miten huolehdimme jäsenvaltioissa lapsista, jotka ovat joutuneet uhreiksi ja joiden kuvia esiintyy Internetissä.

Ruotsissa on saatu kokemuksia myös siitä, että ihmiset ovat hakeutuneet koulumaailmaan ja lasten päivähoiton piiriin, koska he ovat pedofiilejä. On valitettavaa, että emme ole keskustelleet niistä valtavista leikkauksista ja suurista yksityistämistä, joita näillä aloilla on tapahtunut. Meidän on tietenkin myös ennalta ehkäisevässä mielessä huolehdittava ehkä siitä, että kukaan ei työskentele yksin lasten kanssa ei yksityisessä eikä julkisessakaan koulutoiminnassa tai lasten päivähoitossa eikä muissa paikoissa.

Pidän todellakin myönteisenä tätä keskustelua, mutta toivoakseni muistamme, että pedofilia ei ole tavallista, laajalle levinnyttä toimintaa, mistä meidän on oltava iloisia, kuten sanottu.

1-065

Sichrovsky (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, niin ikään hämmentyneenä 14 jäsenvaltion Itävaltaan kohdistamasta jatkuvasta ankarasta arvostelusta pidän erityisen tärkeänä ja minua ilahduttaa, että esiinnyimme tässä asiassa yksimielisinä. Ainoa, mitä tähän erinomaiseen mietintöön oikeastaan voidaan enää lisätä tai mitä siitä voidaan nostaa esiin on tämä: ensinnäkin tarvittavien erikoisasiantuntijoiden kouluttaminen, jotta tekijät pystytään myös jäljittämään, toiseksi mahdollisuus kansainvälisellä tasolla tapahtuvaan syytteenpanoon ja kolmanneksi se, että kolmansissa maissa tehdyistä rikoksista voidaan rangaista kotimaan lakien mukaan.

Lopuksi haluaisin vielä ilmaista tyytyväisyyteni siitä, että EU:n jäsenvaltiot seisovat niin tiiviinä rintamana ja aktiivisina tämän Itävallan ehdotuksen takana eivätkä pelkästään pakene iskulauseiden ja kuluneiden lauseparsien taakse.

1-066

Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, niin kauan kuin lapsipornografialle riittää kysyntää, lapsipornografiaa myös tuotetaan. Niin kauan kuin se on liiketoimintaa, siihen käytetään myös Internetiä, sillä Internet tarjoaa lisäedun: se nimittäin ei paljasta, kuka käyttäjä on, ja se pitää palvelun tarjoajat hyvin pitkälle piilossa. Niin kauan kuin tätä kysyntää riittää, niin kauan on myös hyväksikäytettyjä ja elinikäistä vahinkoa kärsineitä lapsia. Sen vuoksi pidän hyvänä tätä aloitetta, jonka puheenjohtajavaltio Itävalta on näin kattavassa muodossa viimein esittänyt. Ennen kaikkea pidän hyvinä esittelijä Kirkhopen asiaan tekemiä laajennusehdotuksia. Hän on myötävaikuttanut suuresti siihen, että väline, jonka jäsenvaltiot nyt pystyvät ottamaan käsiinsä, on tehokkaampi kuin vielä koskaan aikaisemmin. Tahtoisin nostaa esiin viisi kohtaa, joita pidän lapsipornografian torjunnassa erityisen tärkeinä.

Ensimmäinen on se, että rangaistavia eivät ole vain lapsipornografian myyminen ja levittäminen, joista voidaan määrätä tuntevia rangaistuksia, vaan myös sen hallussapito.

Toinen on suojaikäraja. Sitä ei voida asettaa kyllin korkeaksi. Vetoankin siksi sen puolesta, että valiokunnan asettama tavoite, nimittäin ikärajan asettaminen Euroopan tasolla tapahtuvan yhteisen määrittelyn yhteydessä 18 vuodeksi, toteutettaisiin mahdollisimman pian. 16 vuoden ikärajallamme olemme ottaneet vasta ensimmäisen askelen. Tavoitteena on oltava edelleen: 18 vuotta!

Kolmas kohta on se, että tarvitsemme Internetissä levitettävän lapsipornografian torjumiseksi asiantuntijoita. Vielä tärkeämpää tässä yhteydessä on se, että tämä asiantuntemus kootaan yhteen ja sitä koordinoidaan, ja tässäkin nimenomaan Europol on osoittautunut sopivaksi toimielimeksi.

Neljäs kohta on se, että toivottavasti mahdollisimman pian saadaan toteutetuksi koko Euroopan laajuinen tietorekisteri niistä henkilöistä, jotka on tuomittu rangaistuksiin lapsipornografian levittämisen tai lasten seksuaalisen hyväksikäytön vuoksi, ja että kaikilla jäsenvaltioilla sekä Europolilla on mahdollisuus sen käyttämiseen.

Viides kohta on se, että menettelemme asiassa persoonallisuusperiaatteen mukaisesti, jotta pystymme rankaisemaan rikoksista mahdollisimman tehokkaasti.

Lopuksi haluaisin vedota ensinnäkin kaikkien niiden henkilöiden vastuuntuntoon, jotka itse ovat lapsipornografian käyttäjiä. He ovat sen tuotannon ja lapsiin kohdistuvan vahingoittamisen käynnistävä tekijä. Sen lisäksi haluaisin osoittaa vetoomuksen jäsenvaltioille, että ne toteuttaisivat mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti ne toimet, joita esittelijä erinomaisessa mietinnössään ja Itävalta tekemässään aloitteessa ovat esittäneet yhteiskuntamme heikko-osaisimpien etujen turvaamiseksi.

1-067

Schröder, Ilka (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, paljon kiitoksia esittelijän erittäin perusteellisesti mietitystä ehdotuksesta! Täysin samassa hengessä ja osoittaakseni vielä kerran, mihin nämä ehdotukset johtavat, haluaisin ehdottaa paria niistä seuraavaa toimenpidettä, sillä sähköpostiviestithän eivät ole ainoita, joita voidaan lähettää nimettömänä, vaan myös kirjeitä. Niin ollen pitäisi kaikki julkiset postilaatit sulkea ja kirjeitä pitäisi voida lähettää ainoastaan postitoimistosta virallisen tahon suorittamaa henkilöllisyyden tarkistusta vastaan.

Toinen kohta koskee puhelimia, sillä myös puheluita voidaan soittaa nimettömästi. Kaikki puhelinkoneet olisi poistettava, lukuun ottamatta muutamia harvoja puhelinkoppeja, joiden täytyy tietenkin olla poliisin valvonnassa. Samaan tapaan olisi mitä pikimmiten poistettava käytöstä myös kaikki faksilaitteet – tähän minulla ei ole muuta lisättävää!

1-068

Vitorino, komissio. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio haluaisi monien puhujien tavoin kiittää esittelijää hänen laatimastaan neuvoston päätösluonnosta käsittelevästä erinomaisesta mietinnöstä. Kuten puheenvuoroissa on painotettukin, tavoitteena on tehostaa toimia, joilla ehkäistään ja torjutaan lasten seksuaalista hyväksikäyttöä niin, että erityisesti lapsipornografian tuotanto, hallussapito ja levittäminen Internetin välityksellä otetaan huomioon.

Komissio suhtautuu myönteisesti Itävallan aloitteeseen, jolla käynnistetään yhteinen toiminta Internetissä välitettävän lapsipornografian torjumiseksi, mitä parlamentti on jo ilmoittanut kannattavansa. Eräs tekstin olennainen ja myönteinen seikka koskee kansainväliseen yhteistyöhön kannustamista, sillä sehän on jo varsin pitkälle kehittyneitä muilla rikollisuuden torjunnan osa-alueilla, esimerkiksi huumeiden ja laittoman maahanmuuton alalla.

Koska Internet ei tunnusta kansallisia rajoja, myös Internetrikoksia selvittelevien henkilöiden on pystyttävä toimimaan näiden rajojen ylitse. Siksi kansainvälistä yhteistyötä on edistettävä mahdollisimman paljon. Komissio on ollut tiiviisti mukana tätä asiaa käsittelevissä kansainvälisissä toimissa ja aloitteissa, esimerkiksi Internetissä välitettävää lapsipornografiaa käsitelleessä kansainvälisessä konferenssissa, joka pidettiin 29. syyskuuta – 1. lokakuuta 1999 Wienissä.

Itävallan ja Yhdysvaltojen hallitukset sekä komissio järjestivät sen yhteisvoimin STOP-ohjelman puitteissa. Konferenssissa otettiin käyttöön päätelmiä ja suosituksia, joita ollaan aktiivisesti viemässä eteenpäin. Siksi komissio suhtautuu myönteisesti siihen, että päätösluonnoksessa painotetaan sen tarpeellisuutta, että poliisiviranomaiset ja alalla työskentelevät, varsinkin Internetpalvelujen tarjoajat, otetaan mukaan rakentavaan vuoropuheluun, jonka aikana pyritään kehittämään molemminpuolista ymmärrystä ja jakamaan omia kokemuksia.

On selkeästi tarpeen etsiä sopiva foorumi, jossa lain täytäntöönpanoa ja alan teollisuuden huolenaiheita voidaan käsitellä ja jossa kannustetaan käytäntöjen ja parhaiden käytäntöjen kehittämiseen ja täytäntöönpanoon. Meidän olisi pidettävä mielessä, että Internetin käyttäjien itsensäantelyn ja henkilökohtaisen vastuun on oltava avainasemassa.

Komissio on ollut jo kauan huolestunut verkossa välitettävästä lapsipornografiasta. Sen torjumiseksi komissio ehdotti yhteisön monivuotista toimintasuunnitelmaa maailmanlaajuisten verkkojen laittoman ja haitallisen sisällön torjumisen edistämiseksi. Neuvosto ja parlamentti hyväksyivät sen 25. tammikuuta 1999.

Toimintasuunnitelmassa tuetaan konkreettisia toimia neljällä alalla: Euroopan kuumien linjojen verkkoa, alan itsensäantelyä, suodatin- ja luokitusjärjestelmiä ja tietoisuuden lisäämistä. Lisäksi komissio ja myös koko unioni ovat mukana G8-maiden toimissa 24 tuntia päivässä toimivan yhteyspisteverkon luomisessa. Komissio on myös mukana Euroopan neuvostossa käytävissä nykyisissä neuvotteluissa, joiden aiheena on tietoverkkorikollisuutta koskeva yleissopimusehdotus ja joissa käsitellään Internetissä välitettävän lapsipornografian ongelmaa.

Komissio kannattaa täysin mietintöluonnoksessa ilmaistua näkemystä siitä, että jäsenvaltioiden lakeja ja asetuksia olisi lähennettävä Internetissä välitettävän lapsipornografian kohdalla. Olemme vakuuttuneita siitä, että tiettyjen rikosmuotojen kohdalla on tarpeen päästä sopimukseen yhteisistä määritelmistä, syytteistä ja sanktioista. Olemme sisällyttäneet vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevaan tulostauluun erityistoimen, jolla pyritään kriminalisoimaan lasten seksuaalinen hyväksikäyttö niin, että varsinkin Internetissä välitettävä lapsipornografia otetaan huomioon, mitä hallitusten päämiehet Tampereen huippukokouksessa vaativatkin. Yhteisiä määritelmiä, syytteitä ja sanktioita koskevaa puitepäättösehdotusta aiotaan viedä eteenpäin kesän jälkeen.

Komissio aikoo osallistua kaikkiin tavoin niihin keskusteluihin, joita käydään neuvostossa tämän päätösluonnoksen antamiseksi, jotta näkisimme, pitäisikö lisätoimiin ryhtyä ja olisivatko ne tarpeen. Suhtaudumme myönteisesti parlamentin oikeusperustaa koskeneeseen ehdotukseen: puitepäättökseenä sen olisi perustuttava perustamissopimuksen 34 artiklan 2 kohdan b alakohtaan.

Komissio aikoo myös yhdessä jäsenvaltioiden kanssa pohtia sitä, kuinka päätöksen täytäntöönpanoa voitaisiin tukea muiden STOP-ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden avulla. Niiden avulla voitaisiin pyrkiä edistämään tämän ilmiön torjuntaan liittyvää lisäkoulutusta ja vaihtoa jäsenvaltioissa vastuussa olevien tahojen, esimerkiksi poliisiviranomaisten, mutta myös oikeusviranomaisten välillä, ja niiden avulla voitaisiin pyrkiä myös tiiviiseen yhteistyöhön näiden viranomaisten, Europolin ja tulevan Euro-Jus-verkoston välillä.

Lopuksi komissio haluaisi ilmoittaa parlamentille, että se antaa kaiken tukensa kaikille esittelijä Kirkhopen ja kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittämille tarkistuksille, sillä niissä annetaan joitakin varsin hyödyllisiä selvennyksiä kriminalisoitavaksi aiotun toiminnan määritelmistä ja kuvauksesta, ikärajoista, hallussapitorikoksesta ja siitä tarpeesta, että rikosten torjunnasta vastaavat viranomaiset, eli poliisi- oikeusviranomaiset, ottavat käyttöön tarpeelliset tekniset välineet verkon seulomiseksi, jotta lapsipornografian torjuminen ei jäisi ainoastaan retoriseksi aiheeksi vaan jotta se johtaisi unionin ja aivan jokaisen jäsenvaltion taholta konkreettisiin toimiin.

1-069

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-070

Euroopan pakolaisrahaston perustaminen

1-071

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana Frahmin laatima kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietintö (A5-0091/2000) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta (KOM(1999) 686 – C5-0120/2000 – 1999/0274(CNS)).

1-072

Frahm (GUE/NGL), esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, rikas Länsi-Eurooppa vetää tietenkin puoleensa kaikkia niitä, jotka hakevat suojelua, kaikkia niitä, jotka pakenevat vainoa. Meidän osuutemme kasvavan pakolaisvirran aiheuttamasta tehtävästä on tietenkin oltava sopusoinnussa niin suuruudeltaan kuin laajuudeltaankin hyvinvointimme tason sekä globaalin ja historiallisen asemamme kanssa. Eri kulttuuria edustavien ihmisten kohtaaminen ei kuitenkaan ole aina yksinkertainen asia, ja sitä on sen vuoksi helpotettava, aivan kuten pakomatalla olevia ihmisiäkin on autettava aloittamaan uusi elämä uudella paikalla. Jäsenvaltiot hoitavat näitä asioita hyvin eri tavoin, ja tapojen onkin oltava erilaisia, koska toimien lähtökohtana ovat valtioiden erilaiset kulttuurit ja perinteet. Kaikilla pakolaisilla on kuitenkin joitakin yhteisiä vähimmäistarpeita, ja jotkin ryhmät tarvitsevat ammattimaista apua ja tukea, jotta niiden jäsenet voisivat jälleen elää ihmiselämää. Lisäksi tarvitsemme uuden maan viranomaisiin ja itse turvapaikan hakemiseen liittyviä neuvoja ja opastusta.

Kaikki pakolaiset toivovat voivansa palata kotiin. Toisten kohdalla se toteutuu, mutta toisten kohdalla maanpako kestää niin kauan, että paluu ei ole enää realistista. Pakolaiset saavat lapsia ja ystäviä, ja he ovat aloittaneet uuden elämän, lapset juurtuvat uuteen maahan vahvemmin kuin vanhemmat entiseen maahansa. Sen vuoksi jotkut ehkä päätyvät lopulta hakemaan uuden maan kansalaisuutta, mutta useat tutkimukset osoittavat, että erityisesti niille henkilöille, jotka onnistuvat palaamaan kotiin, on hyvin tärkeää, että maanpaossa vietetty aika on ollut merkityksellistä, että yksilö on pystynyt kehittämään itseään ihmisenä pakolaisuuden aikana, että hän on voinut hyödyntää omia taitojaan niin, että hän ei ole ihmisenä joutunut jäämään paikoilleen tai että pysähtyneisyys, passiivisuus, epävarmuus ja puutteelliset mahdollisuudet kehittyä omalla toimialallaan eivät ole vaikeuttaneet hänen asemaansa. Sen vuoksi kotouttaminen ja paluu eivät ole vastakohtia toisilleen, eikä kotouttaminen koske pelkästään niitä henkilöitä, jotka haluavat vaihtaa maata pysyvästi. Siitä on merkittävää apua myös niille, joiden tarkoituksena on palata kotiin. Se saattaa todellakin olla paluun onnistumisen edellytys. Sen vuoksi en ymmärrä sitä, että jotkut haluavat erotella siirtymään joutuneet henkilöt pakolaisista.

Tehtävien jako Euroopassa on huono sekä suhteessa jäsenvaltioiden kokoon että niiden hyvinvoinnin tasoon. Euroopan pakolaisrahasto on ensimmäinen ja erittäin heikko yritys jakaa varat siten, että jako vastaisi niitä tehtäviä, joita yksittäiset jäsenvaltiot ovat luvanneet hoitaa. Kysehän ei ole pakolaisten ja alkuperäisten asukkaiden välisestä suhteesta, vaan kyse on todellisesta tehtävästä, josta on huolehdittava. Kyse ei ole suhteellisesta määrästä vaan todellisesta määrästä. Luulen, että useat PPE-ryhmän ja ELDR-ryhmän laatimat tarkistukset johtuvat tähän asiaan liittyvästä väärinkäsityksestä. Toivon, että keskustelu selkeyttää hieman sitä, mistä on kyse. Koska tehtävä on kuitenkin suuri ja koska tehtävä on jaettu huonosti, on tietenkin valitettavaa, että rahasto on niin pieni. Kyse on rakennemenoihin myönnettävästä 26 miljoonasta, joka jaetaan 15 jäsenvaltion kesken. Siitä ei liikene paljoakaan niille jäsenvaltioille, jotka ovat todellakin ottaneet suuren vastuun tässä asiassa. Saksan tai Italian mittapuun mukaan tilannetta voidaan pitää sellaisena, mitä Tanskassa kutsutaan ”lumipalloksi helvetissä”. Lisäksi rahaston taloudellinen tulevaisuus on hieman epävarma. Saapa todellakin nähdä, onko komission jäsenellä meille jotakin hyvää kerrottavaa, onko komissio pohtinut tilannetta riittävästi, jotta rahastolla olisi tulevaisuutta, eikä se jäisi merkityksettömäksi lähivuosina. Kaiken kaikkiaan Euroopan pakolaisrahastoa on kuitenkin pidettävä toiminnan alkuna. Jos sen toiminta pääsee hyvään vauhtiin ja jos saamme vaikuttaa toiminnan jatkuu, summaa on tietenkin korotettava, jotta rahasto voisi todellakin olla nimensä mukaisesti Euroopan pakolaisrahasto.

1-073

Buitenweg (Verts/ALE), budjettivaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijää sydämellisesti hänen mietinnöstään ja samoin yhteistyöstä, jota olen saanut kokea lausunnon valmistelijana.

Innostuin kovasti lukiessani komission ehdotusta. Komissio on tässä asiassa selvästi hyvällä tiellä. On tärkeää, että rahoitusvastuu pakolaisista jaetaan jäsenvaltioiden kesken. Se on parempi ratkaisu kuin ihmisten heittely sinne tänne, ja se on sen edellytys, että voidaan tehdä loppu siitä kielteisestä kierteestä, että jäsenvaltiot välttelevät vastuutaan, joka niillä on kansainvälisten sopimusten nojalla.

Budjettivaliokunnalla on kuitenkin kaksi vastalauseita. Ensinnäkin rikotaan varainhoitoasetusta. On nimittäin kysymys monivuotisesta ohjelmasta, kun taas rahoitus on suunniteltu yhdeksi vuodeksi. Toinen ongelma on laajempi. Suunniteltu rahoitus, 26 miljoonaa rakennetoimiin ja 10 miljoonaa varaukseksi hätätoimenpiteisiin, ei voi koskaan johtaa komission pyrkimään tavoitteeseen, eli siihen, että rahoitusvastuu todellakin jaettaisiin. Jäsenvaltioiden täytyy kyllä luoda kaikenlaisia järjestelmiä ja menettelyjä saaliin jakamiseksi.

Jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus ja solidaarisuus suojelua etsiviä kohtaan uhkaa siten vaikeutua kohtuuttomien hallinnollisten rasitteiden myötä. Siksi budjettivaliokunta ehdottaa, että käsiteltävänä oleva ehdotus mainittuine summineen nähtäisiin hyvin arvokkaana kokeiluna, mutta aito Euroopan pakolaisrahasto tulee paljon kalliimmaksi. Täytyy tutkia, kuinka paljon kalliimmaksi se tulee, ja budjettivaliokunta on päättänyt yksimielisesti, että odotamme tästä tulosta ennen vuoden 2001 maaliskuun 31. päivää.

Komissio on hyvällä tiellä. Emme saa antaa rahoitusnäkömiensä rajoitusten johtaa meitä harhaan, kun nettotulos on positiivinen.

1-074

Lambert (Verts/ALE), *työllisyys ja sosiaalivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, ensiksi minunkin on kiitettävä esittelijä Frahmia hänen tekemästään työstä ja hänen halustaan tukea useita sekä valiokunnan että minun itseni tekemiä tarkistuksia. Tämähän on ollut aivan liian usein varsin hätäinen prosessi, minkä vuoksi monet meistä asianosaisista eivät ole voineet osallistua haluamallamme tavalla parhaiden ratkaisujen löytämiseen tiettyihin ongelmiin. Haluaisin mainita esimerkkinä erityisesti rahoituksen osoittamisen, sillä se ei ole tyydyttävällä tasolla komission koheesiorahaston maille suoma erityishuomiota koskevaan pyrkimykseen nähden. Näin ollen ehdotetusta tarkastamisprosessista tulee olennaisen tärkeä.

Turvapaikanhakijat eivät ole taakka vaan vastuullinen tehtävä. Suhteellisen harvat hakeutuvat Euroopan unionin jäsenvaltioihin verrattuna niihin, jotka hakeutuvat maailman köyhiin maihin, esimerkiksi Afrikkaan. Valiokuntamme ehdottomassa tarkistuksessa vaaditaan, että kaikkien tästä rahastosta rahoitettavien toimien olisi perustuttava sellaiseen lähestymistapaan, jolla pyritään estämään kaikenlaisen muukalaisvihamielisyyden, rasmin, syrjinnän tai epätasa-arvon puhkeaminen. Tämä on erityisen tärkeää, varsinkin jos otetaan huomioon UNHCR:n äskettäin joillekin oman jäsenvaltion puolueille osoittama kritiikki siitä, että ne kannustavat tällaisiin kielteisiin käsityksiin tai etteivät ne onnistu kyseenalaistamaan niitä – mielestäni tällainen arvostelu on täysin oikeutettua.

Valiokuntamme ehdottamalla rahoitukseen tehtävällä muutoksella pyritään antamaan jokaiselle valtiolle vähimmäismäärä varoja, joita voitaisiin käyttää yleisen tietoisuuden lisäämiseen. Valiokuntani käsitys on, että tällä hetkellä riittämätöntä rahoitusta olisi käytettävä tarjottujen rakenteiden ja palvelujen kehittämiseen, minkä vuoksi haluamme myös, että laaditaan palvelujen kehittämistä varten kokonaisstrategia, jolla pyritään siihen, että pakolaiset ja siirtymään joutuneet henkilöt pystyvät toimimaan kaikin tavoin aktiivisesti yhteiskunnassa tasaveroisuuden pohjalta. Olisi lyhytnäköistä olla omaksumatta tällaista näkemystä, mitä muut ovatkin jo tähdentäneet.

Valiokunnassa myös ehdotettiin, että jäsenvaltioiden tasolla olisi päästävä kumppanuuden syvenemiseen määriteltäessä ja arvioitaessa sitä, miten rahat olisi käytettävä, ja myös pakolaisjärjestöjen olisi oltava siinä mukana. Haluamme myös, että toisten järjestöjen kuuleminen on komissiota avustavan valiokunnan velvollisuus. Näihin kaiken menettäneisiin henkilöihin suhtautuminen koskettaa aiheena koko yhteiskuntaa eikä ainoastaan hallituksia.

1-075

Oostlander (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, minun ryhmäni on hyvin tyytyväinen tähän ehdotukseen Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta ja myös siihen, millä tavalla Frahm on esittelijänä käsitellyt tätä asiaa. Turvapaikkapolitiikassa tarvitaan kiireellisesti eurooppalaista lähestymistapaa. Emme halua alaspäin kulkevaa kierrettä, jossa jäsenvaltiot kilpailevat tehäkseen itsensä vähemmän houkutteleviksi. Tästä on esimerkkinä se, mitä Alankomaat teki aikoinaan näyttäessään CNN:ssä vuotavia teltoja, joihin pakolaisia voitiin ottaa. Emme halua Eurooppana tällaista politiikkaa. Me emme lainkaan halua, että yksi maa siirtää vastuunsa toiselle maalle.

Siksi tämän rahaston perustaminen on askel hyvään suuntaan. Se tuo kuvaan mukaan väliaikaisesti symbolisesti toivotun solidaarisuuden Euroopan unionissa. On täysin oikein, että ne maat, joissa tehdään hyvin paljon asukasta kohden laskettuna, ovat ensimmäisiä, jotka saavat rahoitustukea. Siihen pyritään myös ryhmämme tarkistuksella. Näin ollen tukisummien täytyy olla suhteessa absoluuttisiin määriin. Nämä kaksi näkemystä täytyy kuitenkin esittää matemaattisessa muodossa. Sen jätän mielelläni virkamiehille. Luonnollisesti näitä ponnisteluja voidaan mitata jokaiseen maahan tulevalle pakolaisvirralla, myönnettyjen pakolaisstatusten määrällä – Geneven yleissopimuksen mukaisesti – ja vastaanotettujen siirtymään joutuneiden henkilöiden määrällä.

Sekä ehdotus että esittelijä käsittelevät tehtäviä, joita voidaan tukea rahastosta. Olemme hyvin iloisia siitä, että ajatuksemme mittatyöstä on saanut laajasti tukea. Tarkoitin tällöin myös – Frahm puhui juuri myös tästä – eroa niiden välillä, jotka ovat saaneet henkilökohtaisen pakolaisstatuksen ja niiden välillä, jotka saavat väliaikaista suojelua, siis siirtymään joutuneet henkilöt, joita on ajettu kodeistaan valtavasti. Yksittäisille pakolaisille on hyötyä siitä, että ryhdytään mahdollisimman tehokkaasti heidän integroimiseensa Euroopan unionissa kaikin puolin – vakituinen työ, asunto, koko perheen sopeuttaminen jne.

Siirtymään joutuneita henkilöitä on puolestaan ajettu mittavasti kodeistaan vastoin tahtoaan, ja he haluavat palata takaisin kotimaihinsa. Meidän täytyy etsiä paras vaihtoehto sille, miten heidän olisi mahdollista palata takaisin arvokkaasti. Sitä varten heillä on tarve säilyttää omat sosiaaliset verkostonsa ja he myös tarvitsevat toimintaa, joka vahvistaa heidän tulevaisuudennäkymiään kotimaassaan ja tietysti myös heidän itsekunnioitustaan.

Tarkistus 19 koskee tätä pakolaisten osalta ja tarkistus 21 siirtymään joutuneiden henkilöiden osalta. Meidän täytyy oikeastaan todeta tämä vielä hieman selkeämmin.

Integroimiseen kuuluu mielestäni myös – tämä on henkilökohtainen näkemys – uusien vähemmistöjen uskonnon tunnustaminen. Siksi olen esittänyt tarkistusta 20, jota vain minä kannatin valiokunnassa ja joka on salaperäisesti jälleen sisällytetty mietintöön, jotta tavalla tai toisella kaikki kollegat, jotka haluavat osoittaa vapaamielisyyttä tässä asiassa, saavat vielä viimeisen tilaisuuden sisällyttää myös tämän tarkistuksen mietintöön.

Olen kuullut, että Euroopan komissio tekee vertailevan tutkimuksen jäsenvaltioiden turvapaikkapolitiikasta. Minua kiinnostaa kovasti, tuleeko tämä kertomus myös pian. Se voisi itsessään olla apuna yhteisessä politiikassa, joka perustuu parhaisiin käytänteisiin. On myös hyvin tärkeää saada tämä kertomus pikaisesti, koska tällä viikolla esimerkiksi Alankomaiden parlamentin alahuoneessa – tätä tapahtuu myös muualla – käsitellään jälleen turvapaikkapolitiikkaa, joka on suunniteltu sellaiseksi, että siinä mennään täysin eri tahdissa siihen verrattuna, mitä Euroopan unionin jäsenvaltioissa tapahtuu. Tämä on minusta todella ymmärtämätöntä Alankomailta. Ehkä tätä kuitenkin tapahtuu muuallakin, ja mielestäni komissio voisi seurata tilannetta tahdikkaasti, mutta joka tapauksessa seurata sitä.

On johdonmukaista, että rahasto keskittyy ennen kaikkea menettelyjen parantamiseen, mutta vähintään yhtä kiinnostava on yhteisön tapa lähestyä siirtymään joutuneita henkilöitä. Tämähän on ryhmä, jolle on erityisesti tyypillistä turvallisuuden tarve, ilman että silloin tehdään valintaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä.

Tuemme samoin EU:n tukea yhteiselle seurannalle, jossa tutkitaan takaisin palanneiden kokemuksia ja joka antaa myös jossakin määrin takeita. Kristillisdemokraatille on itsestään selvää, että olemme hyvin iloisia yksityisten organisaatioiden sekä tietysti myös itse pakolaisten ja kodeistaan ajettujen omasta panoksesta.

Toivotan ryhmäni nimissä tälle uudentyypiselle rakennerahastolle – sellainenhan se oikeastaan on – menestystä ja haluan myös kiittää esittelijä Frahmia tämän tärkeän aiheen käsittelystä. Samalla toivon, että hän haluaa hyväksyä tärkeänä minun panokseni mittatyön hyväksi: yhtäältä pakolaiset, toisaalta siirtymään joutuneet henkilöt.

1-076

PUHETTA RYHTYI JOHTAMAAN *varapuhemies PUERTA*

1-077

Keßler (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, puolueyrhmäni pitää tätä ehdotusta erittäin hyvänä. On tärkeää, että tämä väline pysyy voimassa koko seuraavan viisivuotiskauden ajan ja että tänä aikana yhteisen turvapaikkajärjestelmän keskeiset tekijät kootaan yhteiseksi säännöstöksi. Rahaston tehtävänä on pyrkiä osaltaan tasaamaan jäsenvaltioiden välillä vallitsevia eroja suojelua tarvitsevien henkilöiden vastaanottamisessa ja kotouttamisessa. Tämä edellyttää, että eri tekijät otetaan varojen jaossa asianmukaisesti huomioon. On tarpeen päättää mahdollisimman pian rahaston oikeudellisesta perustasta, jotta pakolaishankkeiden jatkuva EU-rahoitus saadaan turvatuksi.

On pidettävä hyvänä sitä, että säännönmukaisiin hankkeisiin tarkoitettut varat on erotettava hätätoimenpiteisiin tarkoitetuista varoista – 5 artikla. Suurten pakolaisvirtojen tilanteessa vaaditaan erityistoimia ja erillisten määrärahojen osoittamista. Vain siten pystytään hoitamaan myös pitkäaikaiset rakennetoimet. Pitkällä aikavälillä rahaston yhtenä tavoitteena olevaan tehokkaaseen vastuun jakamiseen voidaan päästä vain puuttamalla ongelmiin, joita hyvin suuret erot valmiuksissa tällä hetkellä aiheuttavat. Tämä vaatii lisätukea niille jäsenvaltioille, joiden turvapaikkajärjestelmä on vähemmän kehittynyt. Pidän sen vuoksi järkevänä kiinteää maksua niille jäsenvaltioille, joilla on vaikeuksia turvapaikkajärjestelmänsä rakentamisessa.

Tukeen oikeuttavien tehtävien ja toimenpiteiden erittelemisen 3 artiklassa voi johtaa siihen, että tuetaan pääasiassa toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on turvapaikanhakijoiden vastaanottamisen edellytysten parantaminen. Se ei saisi johtaa siihen, että samalla laiminlyödään oikeudenmukaisemman ja tehokkaamman turvapaikkamenettelyn kannalta välttämättömiä toimenpiteitä.

Olen sitä mieltä, että rahaston avulla olisi rahoitettava toimenpiteitä, joilla tiedotetaan julkisuuteen jäsenvaltioiden pakolaisiin, turvapaikan hakijoihin ja muihin tilapäistä suojelua tarvitseviin henkilöihin sovellettavasta politiikasta ja käytännöistä. Vastaavasta toiminnasta aikaisemmin saadut myönteiset tulokset puoltavat tällaisen taloudellisen tuen jatkamista, ja se olisi saatettava kaikkien vaatimukset täyttävien hakijoiden saataville.

Onnittelten esittelijä Frahmia hänen erinomaisesta mietinnöstään ja asetun mielihyvin kannattamaan hänen ja parlamentin jäsen Buitenwegin vaatimusta rahaston laajentamisesta tällä summalla.

1-078

Haarder (ELDR). – (DA) Arvoisa puhemies, esittelijä Pernille Frahm ja hänen edustamansa puolue ovat johtaneet unionin vallan lisäämisen vastaista taistelua Tanskassa. He vastustivat Tanskan osallistumista yhtenäisvaluuttajärjestelmään, mistä äänestämme syyskuussa, ja he ovat olleet vastustavalla kannalla neljässä niistä viidestä edellisestä kansanäänestyksestä, joita Tanskassa on järjestetty. Sen vuoksi olen hyvin iloinen luettuani esittelijä Pernille Frahmian mietinnön, jossa hän ei pelkästään hyväksy, vaan myös pyytää unionin vallan lisäämistä vetoamalla yhteisvastuulliseen avunantoon sen taakan helpottamiseksi, joka pakolaisvirroista meille aiheutuu. Lisäksi hän haluaa siirtää enemmän rahaa kansalliselta pakolaisavulta EU:n pakolaisavulle. Olen samaa mieltä. Jos suuri joukko pakolaisia saapuu Albaniasta Italiaan tai jos suuri joukko pakolaisia saapuu Baltiasta Skandinaviaan, on järkevämpää jakaa kustannukset koko unionin kesken kuin jakaa pakolaiset väkisin koko unionin alueelle. Pakolaisrahaston avulla on mahdollista auttaa useampia pakolaisia lähialueilla, joilla he voivat ylläpitää yhteyksiä perheeseensä ja kotimaansa

kulttuuriin ja jatkaa heidät karkottaneiden tyranniin painostamista. Sen vuoksi onkin hyvä, että EU voi antaa apua suurten pakolaisvirtojen vaatimaa huoltoa varten. Tarve tuli esiin Kosovon sodan aikana. Ajatelkaa, jos huomattavasti useampia kosvolaisia olisi voitu auttaa naapurivaltioissa Makedoniassa ja Albaniassa. Se olisi ollut heistä paljon parempi asia kuin joutuminen tuhansien kilometrien päässä sijaitseviin kaukaisiin maihin. Joten, jos jotkin tahot ovat tässä asiassa yksimielisiä, niin sitä ovat esittelijä Pernille Frahmin edustama puolue ja minun edustamani puolue. Arvoisa puhemies, emmekö voisi nimittää esittelijä Pernille Frahmia myös euro-yhteistyön esittelijäksi, koska olen varma, että silloin pääsisimme yksimielisyyteen myös siitä.

1-079

Boumediene-Thiery (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme erittäin helpottuneita saadessamme käsiimme neuvoston päätösehdotuksen Euroopan pakolaisrahaston luomisesta. Nimittäin Kosovon, Tšetšenian ja Afganistanin jälkeen, mainitakseni vain muutamia maapallollamme käytävistä verisistä näytelmistä, tällaisen organisaation perustaminen on yhä tarpeellisempaa. Mietinnössä osoitetaan, miten suuresti Eurooppa voi hyötyä parlamentaarista toiminnasta. Siksi kannatamme näitä ehdotuksia.

Painotamme asiassa vain kolmea seikkaa. Ensinnäkin, jos mietintöä pidettäisiin yhden seikan osalta riittämättömänä, sillä tarkoitettaisiin rahallisia resursseja. Rahastolle myönnetty varat ovat varsin niukkoja tehtävien laajuuteen nähden, joita ovat vastaanottoehtojen parantaminen, kansainvälisessä suojeluksessa olevien henkilöiden sisällyttäminen, vapaaehtoisen kotiinpaluun edistäminen tukemalla uudelleenasettamista lähtömaahan. Nämä ovat tehtävinä valtavia, ja ne edellyttävät paljon enemmän varoja kuin alustavasti on esitetty. Meidän on löydettävä keinot sen yhteisen pyrkimyksemme edistämiseksi, jolla teemme Euroopasta solidaarisuuden ja vastaanottavuuden alueen, jolla kunnioitetaan ihmisarvoa ja niitä arvoja, joiden vuoksi tuhannet ihmiset etsivät turvapaikkaa, nimittäin demokraattisen sananvapauden ja rauhan vuoksi.

Toiseksi vastaanottoehtojen parantamiseen on sisällytettävä kaikkia koskeva oikeus terveydenhuoltoon, lasten koulunkäynti sekä koulutus. Koska nämä perheet ovat jo maastapaon vuoksi juurettomia, perheiden lapsilla on oltava mahdollisuus käydä koulua ja osallistua nuorten koulutushankkeisiin, jotta he saavuttaisivat jonkinasteisen vakauden ja jotta heidän sosiaalista ja taloudellista sijoittumistaan sekä mahdollista kotiinpaluutaan edistettäisiin.

Kolmanneksi monet meistä vaativat sitä, että kansalaisjärjestöjä ja niitä järjestöjä, jotka työskentelevät päivittäin pakolaisten parissa, kuullaan sekä tarpeellisia ohjelmia laadittaessa että niitä toteutettaessa. Olisi vakava virhe jättää prosessin ulkopuolelle tällaiset henkilöt, jotka täyttävät usein valtion puutteellisuuksia korvaamattoman arvokkaan kokemuksensa avulla.

Lopuksi ja viimeiseksi haluaisin vielä kerran painottaa sitä, miten jäsenvaltiolla on yhä vain suurempi tarve saada nopeasti kokoon yhteinen turvapaikkalainsäädäntö. Nimittäin vasta tässä asiassa edistymisen myötä Euroopan pakolaisrahasto pääsee täyteen vauhtiin.

1-080

Camre (UEN). – (DA) Arvoisa puhemies, sallikaa minun aloittaa korostamalla sitä, että Tanskan kansa päätti Edinburghin sopimusta koskevan kansanäänestyksen yhteydessä olla liittymättä EU:n oikeusasioita koskevaan yhteistyöhön, ja Tanskalla ei sen vuoksi ole minkäänlaisia velvollisuuksia antaa EU:n päättää siitä, minkälaisia pakolaisia Tanska pitää vastaanottaa. Ei olisi myöskään oikein ottaa EU:lta vastaan rahaa, jos ei haluta samalla antaa EU:n päättää siitä, minkälaisia pakolaisia mihinkin valtioon ohjataan. Mielestäni vastuu pakolaispolitiikan rahoittamisesta kuuluu jokaiselle valtiolle itselleen, ja pelkästään siitä syystä vastustan käsiteltävänä olevaa mietintöä. Genevessä sijaitsevan pakolaisasiain päävaltuutetun edustajat ovat Tanskan televisiossa todenneet, että vain yksi kymmenestä turvapaikan saavasta pakolaisesta on siihen oikeutettu. Kun esimerkiksi Tanskassa kuitenkin useimmille Tanskaan saapuville myönnetään turvapaikka tai oleskelulupa, todelliset pakolaiset joutuvat hankaluuksiin. Pakolaisille myönnettävän tuen taloudellinen taso on Tanskassa maailman korkein, ja Tanska vetää sen vuoksi puoleensa monia sellaisia henkilöitä, joiden tarkoituksena on pelkästään parantaa taloudellista elintasoaan, ja siitähän ei ole kyse pakolaisten oikeudellista asemaa koskevassa yleissopimuksessa. Olen kuitenkin samaa mieltä esittelijä Frahmin kanssa yhdestä asiasta, eli siitä, että kyseiset 26 miljoonaa euroa on aivan liian vähän. Pelkästään Tanskassa tuen taso on 2 miljardia euroa vuodessa, ja sen vuoksi tästä pienestä rahastosta ei ole juurikaan hyötyä. Sen vuoksi on mielestämme välttämätöntä, että koko pakolaisia koskevan toiminnan painopisteistä ja taakan jakautumisesta tehdään paljon järkevämpiä.

1-081

Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, pidän komission ehdotusta periaatteessa myönteisenä monestakin syystä. Ensinnäkin siksi, että komissio antaa jäsenvaltioille merkin siitä, että nämä eivät ole yksin maahanmuuttoon, pakolaisiin ja siirtymään joutuneisiin ihmisiin liittyvien ongelmiensa kanssa. Toiseksi sen vuoksi, että näin saadaan säänneltyksi ainakin yksi rasiusten jakamisen osanäkökohta, ja kolmanneksi, koska komissio tarjoaa eriytetyn tehtäväluettelon kahdelle erilaiselle ryhmälle, nimittäin yhtäältä pakolaisaseman saaneille ja toisaalta siirtymään joutuneille, toisin sanoen tilapäistä suojelua hakeville. Pidän ehdotusta myönteisenä, koska siinä määritellään tarkasti kohderyhmät, koska sen tarkoituksena on parantaa pakolaisten vastaanottamisen ja kotouttamisen edellytyksiä ja koska sen tavoitteena on edistää tilapäisten pakolaisten uudelleenkotoutumista.

Siitä en kuitenkaan ole samaa mieltä, että esittelijä Frahmin mietintö voitaisiin hyväksyä lähes kriittittömästi, sillä olen sitä mieltä, että tässä määriteltyjen tehtävien yli menevät toimenpiteet eivät ole tarkoituksenmukaisia. Ensinnäkään niihin ei ole käytettävissä varoja, toiseksi puhutte kokonaan muunlaisista ryhmistä, kun puhutte tässä yhdessä kohdassa erityisen suojelun tarpeessa olevista ihmisistä. Kyse on ehdottomasti Geneven sopimuksen tarkoittamista henkilöistä.

En kannata myöskään ehdotuksianne ryhmien kannalta ristiriitaisista toimenpiteistä. Pakolaisten kyseessä ollessa ovat käytössä toisenlaiset toimenpiteet, kuin jos kyse on siirtymään joutuneista. Koska siirtymään joutuneille on tärkeintä pystyä palaamaan kotiseudulleen, heidän osaltaan ei voida vaatia sopeuttamista vastaanottaja- ja isäntävaltion työmarkkinoille. Se olisi perustarkoituksen vastaista.

Yksi muutos meidän pitäisi kuitenkin pyrkiä saamaan aikaan varojen jakamisessa, jossa pohjaksi täytyisi ottaa pakolaisten ja siirtymään joutuneiden lukumäärä suhteutettuna jäsenvaltion asukasmäärään.

Viimeinen kohta, josta vielä haluaisin huomauttaa, enkä ymmärrä, miksi esittelijä Frahm ei tätä halua, on se, että meillä olisi oltava mahdollisuus osoittaa varoja myös pakolaisten vastaanottokeskusten käyttöön. Tämän te torjutte. En voi lainkaan käsittää, minkä vuoksi, sillä se on ensimmäinen yhteydenottopiste, ensimmäinen paikka konkreettisen avun antamiseen, menettelyjen jouduttamiseen ja pakolaisten integroimisen edistämiseen.

Kaikkien tässä esitettyjen toimenpiteiden yhteydessä meiltä ei saisi kuitenkaan jäädä huomaamatta, että yhtä päämäärää ei ole käsitelty tässä lainkaan, nimittäin henkilökohtaisen taakan jakamisen huomioon ottamista. Pyydän, että teette sen välttämättömien ja myönteisten toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä.

1-082

Terrón i Cusí (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan yhtyä esittelijä Frahmille esitettyihin onnitteluihin, koska hän on tehnyt mielestäni todella hyvää työtä. Hänen mietinnöstään näkyy sitä paitsi parlamentin riemu. Meille tämän rahaston perustaminen on hyvä uutinen.

Vuodesta 1997 lähtien olemme pyrkineet työskentelemään johdonmukaisesti tämän asian hyväksi ja nyt on jo nähtävissä joitakin onnistumisia. Jotta onnistuisimme tässä täydellisesti, tarvitsemme kaikesta huolimatta sellaisen oikeusperustan, jolla varmistetaan niiden töiden jatkuvuus, joilla pyritään parantamaan Euroopan unioniin tulleiden turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten vastaanottamista, kotouttamista tai, kun he sitä haluavat, palauttamista kotimaahansa hyvissä olosuhteissa. Nämä ovat kolme tähän työhön sisältyvää eri osa-aluetta. Kaikkien näiden kolmen osa-alueen toteutuminen on varmistettava, ja olen samaa mieltä siitä, että on ylläpidettävä vararahastoa, jonka avulla kotiseudultaan siirtymään joutuneita voidaan ottaa vastaan, ilman että jouduttaisiin tinkimään unionin parhaiden infrastruktuurien ja parhaiden käytänteiden soveltamisesta.

Varojen jakamisen osalta on oltava solidaarisia niitä valtioita kohtaan, jotka ovat sitoutuneet vahvemmin pakolaisten vastaanottoon, mutta on otettava huomioon – kuten mietinnössä sanotaan – myös se, että niiden maiden, joilla on vähemmän kokemusta vastaanottamisesta – kuten minun kotimaallani – on tarpeen kehittää infrastruktuurejaan ja palveluitaan, jotta ne voivat nousta samalle tasolle muiden valtioiden kanssa ja ottaa – koska tämän on mielestäni oltava tavoitteena – enemmän vastuuta muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa.

Jäsenvaltioiden osuudella ja ponnistuksilla on tässä mielessä suuri merkitys. Haluaisin kuitenkin todeta, että myös muiden rahastojen, erityisesti rakennerahastojen, hallinnasta saatua kokemusta täytyisi hyödyntää, jotta jäsenvaltioiden lisäksi myös paikallisille ja alueellisille viranomaisille sekä siviiliyhteiskuntaa edustaville järjestöille annettaisiin paremmat mahdollisuudet osallistua tämän rahaston hallintaan. Tämä toisi rahastolle lisäarvoa, sillä pitämällä yhteyttä kansalaisjärjestöihin ja alueellisiin viranomaisiin, voitaisiin edistää rasismiin vastaista taistelua ja yhteiskunnan osallistumista sekä vastaanottavien maiden kansalaisille suunnattua tiedotusta turvapaikka- ja pakolaisasioiden merkityksestä. Lisäksi jo sovellettujen käytänteiden hyödyntäminen näiden rahastojen hallinnassa voisi edistää rahastojen välistä toimintaa. Meidän on toteuttava yhdenmukaista politiikkaa molempien rahastojen osalta.

Lopuksi pyydän myös omasta puolestani Euroopan pakolaisrahastolle lisää varoja.

1-083

Ceyhun (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, aivan aluksi minäkin tahtoisin kiittää esittelijää, kollega Frahmia, tästä upeasta ja kattavasta mietinnöstä. Tahtoisin kuitenkin, niin kuin hänkin, kuvata joitakin ongelmia, jotka ovat mielestämme edelleen tärkeitä ja jotka täytyy korjata. Jakoperusteet, joiden pohjana on turvapaikanhakijoiden ja pakolaisaseman saaneiden keskimääräinen lukumäärä sekä hankkeiden laatu, eivät mahdollisesti riitä siihen, että rasitukset saataisiin jaetuksi tasavertaisesti. Käytännössä todennäköisesti osoitetaan myös eniten varoja niille valtioille, jotka ottavat vastaan eniten pakolaisia. Se on sinänsä oikein, mutta tämän vuoksi eivät muut EU-valtiot saisi jäädä liian vähälle eivätkä viime kädessä myöskään niissä olevat, mahdollisesti varsin vähälukuiset pakolaiset saisi jäädä vaille niistä saatavaa hyötyä.

Edelleen on otettava huomioon myös tarkoitukseen varattavat rahoitusvarat, jotka täytyy suhteuttaa julistettuihin päämääriin. Rahoitus on taattava vuoteen 2004 asti. Toistaiseksi rahoitusbudjettiin ei sisälly vielä minkäänlaista selkeää mainintaa vuoden 2001 jälkeisestä ajasta. Kun pystymme vastaamaan juuri tähän kysymykseen, asiaan saadaan järjeä. Vain siten Euroopan pakolaisrahastoa voidaan käyttää järkevästi ja tehokkaasti hyväksi.

1-084

Berthu (UEN). – (FR) Arvoisa puhemies, voidaan perustella sitä, että Euroopan valtiot osoittaisivat solidaarisuuttaan jonkin ulkoisen katastrofin aiheuttaman poikkeuksellisen, valtavan ja äkillisen pakolaisvirran yhteydessä. Kuitenkin komissio ehdottaa meille tänään jotakin aivan muuta. On kyse sellaisen pysyvän Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta, josta jaettaisiin varoja jäsenvaltioiden auttamiseksi niiden hoitaessa normaaleja pakolaisvirtojaan, olivatpa ne sitten oikeita tai vääriä pakolaisia. Tämä ehdotus herättää paljon kysymyksiä.

Eivätkö jäsenvaltiot enää kykene hoitamaan itse normaalitilanteessa vastaanottamiaan pakolaisia? Miten niiden tilanne olisi parempi, jos ne antaisivat rahaa Brysseliin, jotta Bryssel toimittaisi rahat niille saman tien takaisin? Tuleeko joistakin maista nettomaksajia ja toisista nettohyötyjiä? Jos näin on, niin mitä nämä maat ovat? Meille toimitetuissa raporteissa ei anneta missään kohdassa tähän vastausta. Niistä ei löydy ainuttakaan taulukkoa, joka kuvaisi tällä hetkellä eri Euroopan maissa oleskelevien pakolaisten lukumääriä.

Niinpä meille ehdotetaan taas kerran tärkeän päätöksen tekemistä sokkona. Vielä huolestuttavampaa se on siksi, että kaavailtuun järjestelmään itseensä sisältyy vaara siitä, että hallitsemattomuus voimistuu, koska yksittäisen jäsenvaltion kohdalla välittömien kustannusten aletessa jäsenvaltiot saattavat alentaa valvontaa, jolloin lopputuloksena kaikkien maksettavaksi lankeavat kokonaiskustannukset nousevat. Vakuutuslalla tämä sivuvaikutus on hyvin tiedossa.

Tämä vaara on puolestaan sitä suurempi, koska ehdotetussa tekstissä määritellään varsin löyhästi, kuka on oikeutettu pakolaisasemaan. Tietenkin siihen sisältyvät myös vuoden 1951 Geneven yleissopimuksen mukaiset pakolaiset, mikä on normaalia, mutta on nähtävissä myös, että kaikenlaiset siirtymään joutuneet henkilöt voidaan ottaa siihen mukaan, ja niihin sisältyvät myös sellaiset henkilöt, joita ei ole otettu vastaan kansainvälisten sitoumusten vaan ainoastaan kansallisen lainsäädännön ja kansallisten päätösten tai käytäntöjen perusteella.

Arvoisa puhemies, näissä oloissa on erittäin suurena vaarana joutua kierteeseen tai taloudellisesti hallitsemattomaan tilanteeseen, sitä paitsi se ilmenee myös mietinnöstä itsestään, koska siinä sanotaan, että esitetyt määrärahat, 36 miljoonaa euroa kuitenkin, eivät vastaa lainkaan potentiaalista tarvetta. Jos haluamme olla ottamatta tätä riskiä, Kansakuntien Eurooppa-ryhmän mielestä on vain yksi ratkaisu: säilytetään taloudellinen vastuu pakolaisten vastaanottamisesta kullakin jäsenvaltiolla ja varataan unionin solidaarisuus vain poikkeuksellisia ja dramaattisia tilanteita varten.

1-085

Coelho (PPE-DE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, monet meistä ovat usein vaatineet Euroopan pakolaisrahaston perustamista. Tarvittiin Kosovo, ja pienemmässä mittakaavassa Timor, toimimaan paljonpuhuvina esimerkkeinä, jotta tuon rahaston tarpeellisuus tuli todistetuksi. Amsterdamin sopimuksen voimaantulo on antanut eurooppalaiselle politiikalle mahdollisuuden käsitellä uudella tavalla maahanmuutto- ja turvapaikkakysymyksiä, mikä edellyttää, kuten jäsen Oostlander jo painotti, jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta. Siksi käytössämme on oltava mekanismeja, joiden tarkoituksena on auttaa pakolaiset vastaanottavia jäsenvaltioita saavuttamaan ponnisteluidensa välille tasapainon, jotta ne kykenisivät hoitamaan vastaanottamisen lyhyt- ja pitkäaikaiset seuraukset.

Meistä vaikuttaa oikealta, että rahastoon kuuluisi hätäapupuoli, jota käytettäisiin silloin, kun valtavat ihmisjoukot ovat kansainvälisen suojan tarpeessa, mutta että sen avulla turvattaisiin myös rakennepolitiikan edellyttämät toimet, tai siis että sen avulla tuettaisiin tehokkaasti monivuotisen ohjelman puitteissa toimia, jotka suunnattaisiin ensiksi vastaanotto-olojen parantamiseen, toiseksi kotouttamiseen sekä kolmanneksi ja neljänneksi helpottamaan vapaaehtoista kotiinpaluuta ja jälleenkotouttamista.

Kosovosta saadut kokemukset osoittivat, että suuri osa kodittomista ihmisistä, myös ne, jotka olivat saaneet pakolaisaseman, olivat valmiita palaamaan lähtömaahansa heti, kun välttämättömät olosuhteet tekivät sen mahdolliseksi. Haluaisin siis painottaa sitä, mistä jäsen Pirker jo puhui: eroa maahanmuuttajien ja väliaikaisten pakolaisten välillä. Kun yhdessä tapauksessa politiikan on oltava kotouttamista tukevaa, toisessa tapauksessa sen on, pakolaisten oman edun nimissä, tuettava paluuta maahan tai alueelle, jolta heidän oli ollut pakko paeta. Nämä kaksi tilannetta ovat erilaisia, mutta niihin ei ole vastattu eri tavoin. Niiden sekoittaminen on alistumista kansankiihotukseen. Haluaisin vielä korostaa sitä, että on tarpeen nopeuttaa sellaisten oikeusvälineiden luomista, jotka sallisivat käyttää näitä varoja, jotka on jo varattu tätä tarkoitusta varten vuoden 2000 talousarviossa. On myös määriteltävä erityiset säännöt, joissa määritellään rahojen myöntämisen perusteet ja niiden luovutuksen järjestäminen, samoin kuin valvontamekanismien toiminta.

1-086

Vitorino, komissio. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää komission puolesta kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittelijä Pernille Frahmia hänen erinomaisesta työstään, laadukkaasta mietinnöstään ja hänen komission ehdotukselle antamastaan tuesta.

Tiedätte minuakin paremmin, että komissio hyväksyi tätä rahastoa koskevan neuvoston päätösehdotuksen 14. joulukuuta 1999. Ehdotus noudattaa sellaista lähestymistapaa, myös omaa lähestymistapaani, jonka esitin Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien ja -oikeuksien valiokunnassa pidetyssä kuulemistilaisuudessani. Rahaston myötä jäsenvaltioiden toimille pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanoton, kotouttamisen ja vapaaehtoisen paluun alalla annettu tuki kootaan vain yhden välineen yhteyteen. Aikaisemmin ne kuuluivat yhteiseen toimintaan ja pilottihankkeisiin niiden määrärahojen perusteella, jotka merkittiin vuosittain yhteisöjen talousarvioon Euroopan parlamentin aloitteesta.

Tämän rahaston perustamisella ei pyritä korvaamaan jäsenvaltioiden ponnisteluja pakolaisten vastaanoton tai kotouttamisen alalla, vaan kyse on ensiaskeleesta, jonka myötä erään eurooppalaisen strategian eräs olennainen tärkeä poliittinen osa-alue vahvistuu: turvapaikkastrategian on perustuttava koko Euroopassa tasaisesti jakautuvaan vastuuseen. Mielestäni tämän rahaston perustamisen myötä osoitamme, että tällä alalla Euroopan unioni voi tuoda lisäarvoa jokaisen jäsenvaltion ponnisteluille.

Perustamme Euroopan pakolaisrahaston ensimmäisessä vaiheessa viideksi vuodeksi. Vuodelle 2000 kokonaisuusmäärärahat ovat 36 miljoonaa euroa, joista 10 miljoonaa kiireellistä apua varten. Ymmärrän täysin esittelijän huomautukset siitä, että hän pitää tätä rahamäärää riittämättömänä rahaston tarpeiden ja pyrkimysten laajuuteen nähden. Komissio on jo ilmoittanut parlamentin budjettivaliokunnalle aikovansa ehdottaa vuoden 2001 alustavaan talousarvioesitykseen lisättäväksi varoja, millä taataan rahaston taloudellinen kestävyys viiden seuraavan vuoden ajan. Toisin sanoen komissio ehdottaa, että vuodelle 2000 osoitetut 36 miljoonaa euroa nostetaan seuraavina vuosina 45 miljoonaan euroon, jolloin kokonaisuusmäärärahat viiden vuoden ajalta ovat 216 miljoonaa euroa. Tämä on mielestäni ensimmäinen askel oikeaan suuntaan.

Euroopan pakolaisrahasto on jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden väline, jonka tavoitteena – monet puhujat ovat jo korostaneet sitä – on edistää sopimuksen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ponnistelujen tasapuolisuutta. Tämän vuoksi on määrätty voimavarojen jakamisesta suhteellisesti jäsenvaltioiden kesken: valtion vastaanottamien turvapaikanhakijoiden määrään suhteutettuna (2/3 voimavaroista) ja toisaalta valtion alueella oleskelevien pakolaisten määrään suhteutettuna (1/3 voimavaroista).

Ymmärrän, miksi on ehdotettu pakolaisten määrän huomioon ottamista kunkin jäsenvaltion kokonaisväestömäärään suhteutettuna. Minun täytyy tunnustaa teille, että komissiossakin yritettiin ottaa tämä kriteeri huomioon, mutta meistä oli äärimmäisen vaikeaa löytää sellainen matemaattinen kaava, jonka avulla voitaisiin todella noudattaa periaatetta kustannusten ja ponnistusten jakamisesta niin, että tämä kriteeri olisi mukana. Olen täysin valmis käymään läpi konkreettisia ehdotuksia, mutta emme saa jäädä periaatteellisten lausumien tasolle. On löydettävä konkreettinen ratkaisu, ja minun on pakko kertoa teille, ettei se ole helppoa.

Euroopan pakolaisrahasto voi osallistua jäsenvaltioiden toimien kustantamiseen 50 prosentilla, ja tämä osuus voi nousta 75 prosenttiin niiden jäsenvaltioiden osalta, joille myönnetään varoja koheesiorahastosta. Päätösehdotukseen sisältyy myös mahdollisuus rahoittaa hätätoimenpiteitä niille varattujen 10 miljoonan euron osuudesta, jos suuri joukko pakolaisia hakee turvaa. Tässä mielessä kyseessä on ensimmäinen vastaus Eurooppa-neuvoston Tampereella esittämään pyyntöön.

Olen jo kollegani Michaele Schreyerin kanssa ryhtynyt keskustelemaan niistä keinoista, jotka otetaan käyttöön oletetun hätätilanteen ilmetessä, ja niistä merkittävistä voimavaroista, joissa tarpeiden laajuus on otettu huomioon. Sellainen rahoitusmekanismi ja myös hallinnollinen mekanismi, joka olisi riittävän kehittynyt vastaamaan tehokkaasti hätätilanteessa ilmeneviin tarpeisiin, on kuitenkin tällä alalla se, joka minua askarruttaa ja johon pyrimme tällä alalla pikemminkin kuin lukumääriin, sillä valitettavasti tai onneksi Kosovon kaltaisten hätätilanteiden hoitamiseen tarvittavia varoja ei voida ennustaa.

Jäsenvaltiot on valtuutettu osarahoitusta koskevien hakemuksien puitteissa vastaamaan rahaston käsittelemien hankkeiden valinnasta ja hoidosta rakenteellisten toimien osalta. Toteuttamisessa, valvonnassa, seurannassa ja arvioinnissa käytettävät menettelyt noudattavat voimassa olevia rakennerahastoista annettuja määräyksiä.

Tarkistusten osalta komissio on ottanut asianmukaisesti huomioon kaikki ehdotetut tarkistukset ja voi hyväksyä, jos tietyissä tapauksissa muutokorjaukset otetaan huomioon, ne periaatteet, jotka ovat eräiden tarkistusten takana ja joilla pyritään johdanto-osassa tavoittamaan paremmin Euroopan pakolaisrahaston tavoitteet tai täsmentämään tiettyjä määräyksiä. On kyse nimenomaan johdanto-osaa koskevasta kansalaisjärjestöjen toiminnan tärkeyden, tiettyjen hyödyllisten tarkennusten, kuten hankkeiden valintaprosessin avoimuuden painottamisesta tai hankkeiden jatkuvuuden edistämisen tarpeellisuudesta. Rahaston kohdalla käytetyn vähimmäisosuuden periaatteen myötä jokainen jäsenvaltio voi pakolaisvirran merkittävyydestä riippumatta olla mukana tuen antajana.

Komissio ei voi sen sijaan yhtyä eräisiin muihin tarkistuksiin, varsinkaan budjettitekniisiin tarkistuksiin. Nehän ovat aiheettomia, jos budjettiviranomaiset antavat vahvistuksensa komission ehdotuksille, joiden tarkoituksena on asettaa rahaston viisivuotismäärärahat 216 miljoonan euron tasolle. Komissio ei voi kannattaa niitä tarkistuksia, jotka koskevat

jäsenvaltioiden strategiaa ja kumppanuuden aloittamista eri turvapaikkapolitiikan asianosaisten kanssa. Onhan kyse hajautetun ohjelman kokeilemisesta ensimmäisen kerran turvapaikka-alalla. Tällaiset menettelyt eivät ole kansallisille alalla toimivaltaisille viranomaisille missään nimessä tuttuja. On syytä välttää tämän päätöksen yhteydessä kaikkea sitä, mikä saattaisi lisätä niiden työtaakkaa ja hidastaa prosessia puhumattakaan siitä, että pelissä olevat rahasummat eivät ole toistaiseksi kovinkaan suuria ja että päätöksen tekeminen tämän vuoden aikana vuodelle 2000 merkitsee sitä, että osarahoitusta koskevien hakemusten laatimiselle on vain vähän aikaa. Komissio ehdottaakin, että se ottaa tietyt tarkistuksissa esitetyt ajatukset huomioon tämän välineen sekä asiasta vastaavien kansallisten yksiköiden kanssa käytävän vuoropuhelun täytäntöönpanoa koskevia käytännön menettelyjä määriteltäessä.

Mitä tulee lopuksi niihin tarkistuksiin, jotka koskevat hakijavaltioiden kanssa tehtävää yhteistyötä, mielestäni niiden on oltava varsin yksiselitteisiä. Rahaston tavoitteena on edistää jäsenvaltioiden välisten ponnistelujen tasapuolisuutta. Näitä jo nyt vaatimattomia voimavaroja ei saa hajottaa toisijaisten tavoitteiden vuoksi. Tällainen yhteistyö hakijavaltioiden kanssa menisi päällekkäin muiden ohjelmien kanssa, varsinkin Phare-ohjelman kanssa, joka koskee yhteisön säännösten ottamista osaksi kansallista lainsäädäntöä Keski- ja Itä-Euroopan maissa sekä niiden toimivaltaisen hallinnon kehittämistä.

Arvoisa puhemies, lopuksi todettakoon, että komissio on iloinen Euroopan parlamentin tälle aloitteelle antamasta tuesta. Uskoakseni lähdemme tänään yhdessä matkalle turvapaikkaan liittyvien arvojen puolesta, ja sen myötä näytämme, että me kaikki pystymme ottamaan Euroopan laajuista solidaarisuutta koskevan haasteen vastaan turvapaikka-asiassa.

1-087

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen Vitorino.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-088

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja luottolaitosten liiketoiminnan aloittaminen

1-089

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana talous- ja raha-asioiden valiokunnan suositus toiseen käsittelyyn (A5-0080/2000):

Neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta (12004/2/1999 – C5-0306/1999 – 1998/0252(COD));

Neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 77/780/ETY muuttamisesta (12005/1/1999 – C5-0307/1999 – 1998/0253(COD)) (Esittelijä: Kauppi).

1-090

Kauppi (PPE-DE), esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, nämä kaksi direktiiviä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan valvonnasta ovat äärettömän tärkeitä sähköisen kaupankäynnin kehittymiselle Euroopan unionissa. Tavoitteena on ollut varmistaa sähköisen rahan liikkeellelaskijoiden taloudellinen riippumattomuus ja edistää uuden maksuvälineen kehittämiseen kannustavan ympäristön luomista.

Koska monet parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä ehdottamista tarkistuksista on otettu huomioon, olen itse sitä mieltä, että parlamentin näkemys on sisällytetty yhteiseen kantaan riittävässä määrin.

Yhteinen kanta heijastaa neuvoston kanssa käydyissä pitkissä neuvotteluissa saavutettua kompromissia. Olen varsin tietoinen siitä, että kaikki tarkistukset neuvoston yhteiseen kantaan merkitsevät todennäköisesti suurta vaaraa siitä, että direktiivi kaatuu sovittelumenettelyssä, sillä direktiivi oli ja on edelleen varsin täpärä kompromissi. Esittelijänä olen yrittänyt välttää direktiivin ajamista sovittelumenettelyyn asti. Tein kompromissiehdotuksen, jota ei valitettavasti hyväksytty poliittisessa ryhmässäni. Mielestäni emme voi päästä sellaiseen lopputulokseen, jossa kaikkien asianosaisten etunäkökohdat otettaisiin tätä yhteistä kantaa paremmin huomioon.

Näin ollen meidän kannaltamme, Euroopan parlamentin jäsenenä, kyse on siitä, ovatko ehdotetut tarkistukset aivan välttämättömiä siihen nähden, että vaarana on, ettemme saa valvontapuitteita lainkaan. Tämä tarkoittaisi sitä, että tilanne jäisi epävarmaksi kuluttajien näkökulmasta. Haluaisin myös muistuttaa kollegojani siitä, että nyt ehdotetut tarkistukset ovat uusia, eivätkä ne näin ollen perustu parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä omaksumaan kantaan. Neuvostohan hylkäsi yksimielisesti kaikki Euroopan keskuspankin (EKP) ehdottamat tarkistukset.

Pelkäänpä myös, että korostamalla Euroopan keskuspankin asemaa rahatalouden vakauden ylläpitäjänä aiheutamme suuria hankaluuksia niille jäsenvaltioille, jotka eivät kuulu euroalueeseen. Meidän on pidettävä mielessämme, että EKP:llä ei ole veto-oikeutta Euroopan yhteisöjen lainsäädännössä. EKP:n harjoittama rahatalouden vakauden valvonta perustuu EY:n perustamissopimukseen, eikä sitä pitäisi laajentaa EY:n direktiivien määräyksillä.

Tarkistuksissa 1 ja 2 lisätään mietintöön sana "nimellisarvoa". Tällainen lisäys ei ole aivan välttämätön, koska 3 artiklassa asetetaan lunastettavuuden ehdot. Tästä artiklasta käy epäsuorasti ilmi, että lunastamisessa käytetään nimellisarvoa, ellei ole sellaisia kohtuullisia kuluja, jotka vähennettäisiin nimellisarvosta. Jälkimmäisessä tapauksessa lisäys ei toisi lisämerkitystä ja olisi kuluttajan kannalta harhaanjohtavaa. "Nimellisarvoa" -ilmauksen lisääminen 3 artiklan 1 kohtaan saattaa johtaa kuluttajaa harhaan, sillä sellaisten kulujen vähentäminen on aina mahdollista, jotka ovat täysin välttämättömiä toimen suorittamiseksi.

Yhteisen kannan mukaan jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltamatta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin direktiiviehdotuksen joitakin tai kaikkia säännöksiä. Soveltamatta jättäminen on mahdollista niissä tapauksissa, joissa liikkeeseen laskettu sähköisen rahan kokonaismäärä on rajoitettu ja joissa liikkeeseen laskettu sähköinen raha hyväksytään maksuvälineenä ainoastaan rajoitetussa määrässä yrityksiä. Tällaisia poikkeuksia voitaisiin sallia esimerkiksi yliopiston kampusten maksukorttien tai paikallisten liikennejärjestelmien kohdalla. Kaikissa näissä tapauksissa myös tallennettavan sähköisen rahan enimmäismäärä on 150 euroa. Lisäksi näissä poikkeusjärjestelmissä ei voida soveltaa yhtenäismarkkinoiden toimilupamääräyksiä.

Liiketoimintaa näiden rajallisten kansallisten järjestelmien puitteissa ei voida rahatalouden vakauden näkökulmasta rinnastaa laajaan sähköisen rahan järjestelmiä tai luottolaitoksia koskevaan liiketoimintaan. Näillä rajoitetuilla järjestelmillä ei todennäköisesti ole rahamarkkinoiden vakautta vaarantavia vaikutuksia. Lisäksi nämä kansalliset järjestelmät eivät jäisi valvonnan ulkopuolelle, sillä tekstissä vaaditaan, että valvontaviranomaisten on päätettävä erikseen kustakin myönnettävästä poikkeuksesta. Näin ollen ne laitokset, joille poikkeuslupa on myönnetty, on aina rekisteröity, ja valvontaviranomaiset valvovat niitä.

Tarkistuksilla 3, 4 ja 5 rajoitetaan poikkeusten soveltamisalaa. Neuvostossa pidettiin selvänä, että direktiivin syntymisen hintana on poikkeusten sisällyttäminen siihen yhtenä vaihtoehtona. Neuvosto suostui hyväksymään yhteisen kannan vain siksi, että se katsoi, että sellainen direktiivi, jonka mukaan poikkeaminen oli mahdollista mutta jolla tiukennettiin asetusta ja mahdollistettiin kilpailu yhtenäismarkkinoilla, oli vaihtoehtona parempi kuin se, ettei direktiiviä syntyisi lainkaan. Komission kanta oli samanlainen. Mitä nopeammin direktiivi hyväksytään ja pannaan täytäntöön, sitä nopeammin parannettu asetus tulee voimaan. Jos tämä vielä käytännössä herättää epäilyjä, 11 artiklan tarkistamislauseke on aina varalla.

Arvoisa puhemies, tällä hetkellä ei ole esitetty vaatimusta kansallisten sähköisen rahan järjestelmien valvonnasta. Siksi Euroopan parlamentin ei mielestäni pitäisi hyväksyä mitään tarkistuksia, sillä vaarana on, että koko direktiivi kaatuu.

1-091

Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, arvoisa komission jäsen, periaatteelliselta kannalta haluaisin todeta tästä direktiivistä, että sen tavoitteena on ensinnäkin pyrkiä vastaamaan sähköisten maksuvälineiden ripeään kasvuun, toiseksi pyrkiä luomaan niille yhteinen oikeusperusta ja kolmanneksi huolehtimaan sellaisen maksuvalmiuden takaamisesta, jolla luodaan turvallisuutta ja suojaa kuluttajille. Näistä syistä pidämme direktiiviä myönteisenä. Pidämme hyvänä myös sitä, että myös muut kuin pankkilaitokset saatetaan tässä yhteydessä tietynlaisen pankkivalvonnan piiriin ja niille määrätään tietty vähimmäisvarantovelvoite. Pidämme hyvänä myös sitä, että lunastusvelvollisuuden kohdalla ei tehdä poikkeuksia.

Mietinnön esittelijä viittasikin jo puheenvuorossaan siihen, että huolimatta mietinnön linjan ja tarpeellisuuden periaatteellisesta hyväksynnästä siihen esitettiin yhtäältä eräitä tarkistuksia ja liitettiin mukaan keskustelunaiheita, jotka menivät vielä niitakin pitemmälle. Vaikka esittelijä kuuluu omaan puolueryhmääni ja vaikka arvostan suuresti hänen työpanostaan, yhdessä asiassa asetun vastustamaan niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat esittäneet arveluja ja kysymyksiä toteamalla, että kaikki esitetyt tarkistukset olisivat EKP:n tarkistuksia. EKP ei voi esittää täällä minkäänlaisia tarkistuksia, ja kaikkien näitä tarkistuksia esittäneiden parlamentin jäsenten kannalta on ikävää vihjailua väittää, että he olisivat esittäneet nämä kysymykset ja tarkistukset kolmannen osapuolen toimeksiannosta eivätkä omien ratkaisujensa pohjalta ja omalla vastuullaan; nehan muuten hyväksyttiin yksimielisesti talous- ja raha-asioiden valiokunnassa, samalla kun mietintö tarkistuksineen hyväksyttiin yksimielisesti.

Mistä nyt on kysymys? Näissä arveluissa ja kysymyksissä, joilla ei aseteta kyseenalaiseksi asian periaatteellista hyväksyntää, on kyse neljästä aihealueesta, jotka liittyvät pohjimmiltaan seuraavaan kysymykseen: ovatko 8 artiklassa esitetyt poikkeusmääräykset liian pitkälle meneviä vai pitäisikö ne kenties määritellä suppeammin. Suppeammin sen vuoksi, että herää kysymys, ja tähän kysymykseen talous- ja raha-asioiden valiokuntakin on yhtynyt, millaisia seurauksia näin laaja-alaisilla poikkeusmääräyksillä olisi valuuttavarannon valvonnan kannalta. Millaisia vaikutuksia näin laaja-

alaisilla poikkeusmääräyksillä olisi valuutan vakauteen? Eikö näin laaja-alainen poikkeusmääräysten luetteleminen voisi johtaa säännösten kiertämiseen, jolloin poikkeus muuttuukin säännöksi?

Tämä valuuttavaranon valvontaan ja vakauteen liittyvä kysymys sekä epäily siitä, että poikkeus voisi näin menetellen muuttua helposti säännöksi, ovat johtaneet tarkistusten tekemiseen. Siinä tapauksessa, että suositus hyväksyttäisiin täällä ilman tarkistuksia, pyydän, että komissio ja neuvosto tarttuvat direktiivissä ilmoitettuun mahdollisuuteen ja jättävät parlamentille lähiaikoina käsiteltäväksi kertomuksen direktiivin seurauksista siihen mahdollisesti tarvittavine muutosehdotuksineen. Aiomme ottaa sen huomioon.

1-092

Randzio-Plath (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, sähköisellä rahalla ei ole Euroopan unionissa vielä yhtä suurta merkitystä kuin sähköisellä taloudella, sähköisellä kaupankäynnillä ja eEurope-aloitteella. Meidän on tietenkin ymmärrettävä, että joudumme vahvistamaan Euroopan kilpailukykyä Yhdysvaltoihin nähden myös tällä alueella. Euron käyttöönotto edistää varmasti osaltaan asiaa, ja nyt onkin jo todella korkea aika saada tätä varten myös yhtenäinen säännöstö, niin että myös sähköinen liiketoiminta turvataan.

Uskon, että sähköisen rahan merkitys ei lisääny vain liiketoiminnassa, vaan myös kuluttajien keskuudessa, nimenomaan koska Internetin turvatoimia ei käytetä vielä riittävästi hyväksi ja monet epäilevät sen vuoksi tämän vaihtoehdon valitsemista. On todettava, että sähköisellä rahalla on tällä hetkellä Euroopan unionin alueella pikemmin harvinaisuus kuin käyttöarvoa. Asiaan on tultava muutos! Samalla on vielä huomautettava, että sähköiset maksujärjestelmät eivät toimi Euroopan unionin alueella siitäkään syystä, että yhteentoimivuus ei ole taattu. Mielestäni myös tähän olisi kiinnitettävä huomiota, jos aiomme tulevaisuudessa puhua tämän maksuvälineen puolesta. Meidän on tehtävä se myös kuluttajien etujen vuoksi, koska niin säästetään kustannuksia.

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskussa ei kuitenkaan ole kyse vain maksutapahtumien yksinkertaistamisesta tai yhtä hyvin niiden turvallisuuden lisäämisestä, vaan todellisuudessa asia liittyy rahoitustoiminnan vakauteen ja maksujärjestelmien toimintatapaan. Tästä syystä tarvitsemme yhtenäistä säännöstöä, ja meidän on oltava selvillä siitä, että pelkoja herättää erityisesti se, jos sähköistä rahaa ei myönnetä vain käteistä rahaa tai pankkitililtä tapahtuvaa veloitusta vastaan, vaan jos sähköistä rahaa luovutetaan käyttöön myös luotolla. Mielestäni juuri tämä antaa aiheita epävakautta koskeviin pelkoihin sellaisen vakauden sijasta, jonka me nimenomaan tahdomme Euroopan unionissa taata. Olen siksi sitä mieltä, että 8 artiklan määräykset vapautusmahdollisuuksien laajentamisesta loisivat liian laajan harkintavallan vapauden. Se voisi johtaa siihen, että monet sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät tulisi luottolaitoksia koskevien säännösten piiriin. Näin ei asianlaita voi olla ja näin se ei saisi olla, ja me kaikki tiedämme, että kansallista sähköisen rahan liikkeeseenlaskua ei voitaisi nykyään enää lainkaan turvata, erityisesti jos tarkastellaan 8 artiklan c alakohdan sanamuotoa.

Neuvoston tekemät muutosehdotukset, jotka laajentaisivat rahan käyttöaluetta, eivät voi olla kuluttajien etujen mukaisia. Tarvitsemme sähköisen rahan, joka on voimassa tietyssä laajuudessa. Juuri tämän vuoksi sen on koskettava koko Euroopan laajuista eikä vain kansallista voimassaoloaluetta. Muuten olen myös sitä mieltä, että sähköistä rahaa liikkeeseen laskevia rahalaitoksia olisi kohdeltava yhdenvertaisesti. Tärkeää on varmasti pohtia myös Euroopan keskuspankin roolia – esimerkiksi rahamäärien ohjailussa. Ajattelen kuitenkin ennen kaikkea myös kuluttajia. Jos sähköistä rahaa voidaan käyttää rajoituksetta myös Internetin ja matkapuhelimien kautta, tämäkin voi johtaa haitallisiin seurauksiin. Näiltä osin en siis voi olla yhtä mieltä 8 artiklan c alakohdan uudesta sanamuodosta. Mielestäni meidän on tehtävä kaikemme, jotta sähköisen rahan aikakaudella pystytään vahvistamaan kuluttajien luottamusta ja jotta he eivät pane toivoaan asioihin, jotka eivät takaa heille vakautta.

1-093

Huhne (ELDR) – (EN) Arvoisa puhemies, on varsin valitettavaa, että nyt ollaan purkamassa tätä yhteistä kantaa, jonka neuvosto niin huolellisesti muotoili ja jonka kohdalla se otti ensimmäisessä käsittelyssä asianmukaisesti huomioon parlamentin näkemyksen. Mielestäni olemme menettämässä melko hyödyllisen lain, jolla olisi luotu välttämättömät valvontapuitteet eräällä rahoituspalvelujen kasvavalla alalla, nimittäin tallennettaessa käteistä rahaa muovikorteille, ja muilla sähköisen rahan aloilla.

Euroopan keskuspankin esittämät huolenaiheet, jotka on suurimmaksi osaksi otettu huomioon, vaikkakaan ei ehkä täysin, tulevat ilmi tavalla, josta aiheutuu todennäköisesti vahinkoa tämän liiketoiminnan kasvupotentiaalille. Huolestuminen erityisesti poikkeustapauksista on turhaa juuri siksi, että ne jäisivät varsin rajoitetuiksi: tallennettavan rahan enimmäismäärä olisi 150 euroa korttia kohden. Jokainen tällainen toimija olisi kansallisten viranomaisten valvonnassa, ja tiedämme, että tällaisen toiminnan kasvupotentiaali rahan tallentamisessa olisi erittäin niukka, jos otetaan huomioon, millaisia järjestelmiä muutamissa jäsenvaltioissa on tällä hetkellä toiminnassa: esimerkiksi yliopiston alueella opiskelija voi käyttää tällaista muovikorttia ostaakseen jotakin baarista tai ruokalasta tai yliopiston kirjakaupasta.

Tosiasiaa muut yhteisön keskuspankit – esimerkiksi Ruotsin valtionpankki ja Englannin keskuspankki – eivät ole näin huolestuneita rahaemissiosta. Jos tarkastelemme sitä todellisuutta, johon EKP:n huolestuminen viime vuosien aikana voisi perustua, huomaamme, ettei ole kiinteää suhdetta rahavarojen ja nimellistulon kasvun välillä. Rahoituspalvelujen alalla tapahtuneen viimeaikaisen kehityksen vuoksi kierron nopeudessa on ollut merkittävää vaihtelua, ja tässä on kyse vain

tällaisesta vaihtelusta. Siksi niinä vuosina, jolloin EKP ei ollut vielä ottanut hoidettavakseen euroalueen rahapolitiikkaa, Saksan keskuspankkikaan ei pystynyt vastaamaan rahavarannon lisäämistavoitteisiin.

Tässä on kyse siitä, että kun huomaamme, ettei jokin tietty rahatalouden valvontaa koskeva teoria toimi eikä vastaa todellisuutta, yritämme pakottaa todellisuuden teorian muottiin jäsenvaltioiden ja niiden rahoitusjärjestelmien vahingoksi. Tämä on varsin valitettavaa. Komissio on ottanut mukaan lukuisia turvalausekkeita, joista neuvosto on käynyt huolellista keskustelua, ja toivoisin todella, että annamme kaiken tukemme neuvoston yhteiselle kannalle tässä asiassa.

1-094

Gallagher (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, tammikuusta 1999 lähtien euro on ollut uusi valuutta suurimmassa osassa Euroopan unionia. Tämän jälkeen ei ole enää ollut valuuttakurssiriskiä, ja teoriassa rahan siirtämisestä yli rajojen sekä käteisen vaihtamisesta yhdestä euroalueen valuutasta toiseen kuluttajille koituvien kustannusten olisi pitänyt vähentyä selvästi.

Unionissa rahoituslaitosten veloitteena on vähentää huomattavasti rahan siirrosta yhdeltä euroalueelta toiselle kuluttajien maksettavaksi lankeavia maksuja. Voinemme palauttaa mieliin, että Euroopan kuluttajaliitto, joka edustaa Euroopan unionin kuluttajia, teetti vasta viime vuonna laajan selvityksen rajojen ylitse tapahtuvien maksujen kustannuksista. Selvityksestä kävi selvästi ilmi, että kuluttajille kustannukset rahojen siirtämisestä yhdestä Euroopan maasta toiseen ovat yhä liian korkeat.

Koska sähköisen kaupan on ennustettu lähivuosina kasvavan, pankkien perimät liian korkeat maksut rahanvaihdesta vähentävät tehokkaasti kuluttajien intoa ostaa Internetin kautta. On tärkeää, että kuluttajille taataan turva sähköisten maksujen alalla oikeudellisen kehyksen avulla. Tämä tutkimus osoitti myös sen, että kuluttajilta veloitetaan yhä paljon enemmän rajojen yli tapahtuvista maksuista kuin kansallisista siirroista. Tällaisessa ei ole mieltä. Eurovaluutta on poistanut valuuttakurssiriskin, ja kustannusten olisi pitänyt laskea huomattavasti.

Suhtaudun myönteisesti rajojen ylitse suoritettavia tilisiirtoja koskevaan direktiiviin, joka on tällä hetkellä voimassa unionissa. Lopuksi sanoisin olevani vahvasti sitä mieltä, että uusi direktiivi rajojen ylitse suoritettavista siirroista on hyvä uutinen unionin kuluttajille. Se on hyvä uutinen myös rahoituslaitoksille.

1-095

Skinner (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, joidenkuiden aiemmin tänä iltana puhuneiden tavoin olen varsin tyytyväinen siihen, että neuvosto esitti tämän ehdotuksen. Mielestäni parlamentin ja oikeastaan myös valiokuntamme tänään ehdottamat tarkistukset eivät auta asiaa lainkaan. Mitä tahansa on sanottukaan siitä, että valiokunnassa on lopuksi äänestettävä mietinnöstä kokonaisuutena, en usko sitä, ettei joillakuilla valiokunnan jäsenillä olisi ollut huolia joidenkin tarkistusten seurauksista.

Joillakin täällä esitetyillä ehdotuksilla on vaikutusta näiden orastavien markkinoiden mahdollisuuksien kannalta. Tällä hetkellä voimme seurata, kuinka nämä markkinat ovat Euroopan unionissa syntyneissä. Vaikka rahavaranto onkin luonnollisesti kaikkia keskuspankkeja suoraan koskettava asia, tässä tapauksessa sillä ei ole välittömiä vaikutuksia, vaikka kaikki kuvittelevat, että näin olisi, eli tarkoitan sitä, että sähköinen raha on ainoastaan vaihdon väline, ja sitä voitaisiin kutsua myös lunastettaviksi olevaksi arvoseteliksi tai mekanismiksi, jota oletetaan tarvittavan kaupankäynnissä. Juuri jäsen Huhnen mainitsemien rajoitusten vuoksi tätä tietenkin valvottaisiin tarkasti neuvoston ehdottaman poikkeuskäytännön ja erityisesti joidenkin aiemmin esitettyjen järkevien kompromissien avulla.

Minä itse sekä Euroopan parlamentin Labour-ryhmä voisimme tukea täysin sellaista kompromissitarkistuksen 5 kaltaista esitystä, jonka esittelijä Kauppi esitti valiokunnassa; mutta pelkään, että saisimme huomata tämän lakiehdotuksen kaatuvan, jos hyväksyisimme parlamentissa tällä viikolla tarkistukset 3 ja 4. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö tämä lakiehdotus kaatuisi. Olen varsin vakavasti huolissani niiden ihmisten motiiveista, jotka haluaisivat tämän lakiehdotuksen kaatuvan, sillä Euroopan keskuspankin olisi helppo käyttää hyväkseen syntyvä tyhjiö. Koska se on toimielimenä pysytellyt kaikenlaisten täällä tai muualla päätettyjen asetusten ulkopuolella, ajatus on minusta huolestuttava.

Voinen pyytää kaikkia tänään istuntopöydässä läsnä olevia tovereita ja kollegoita pohtimaan, millaisia seurauksia tällä viikolla mahdollisesti hyväksyttävillä tarkistuksilla voisi olla, millaista vahinkoa ja luottamuspulaa niistä epäilemättä aiheutuisi ja millaista haittaa niistä olisi näille orastaville markkinoille.

1-096

Bolkestein, komissio. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen aluksi osoittaa komission lämpimät kiitokset siitä työstä, jonka esittelijä Kauppi on tehnyt. Arvostamme erittäin paljon tätä työtä ja hänen mietintöään, sillä asialla ei ole merkitystä niinkään hallitusten vaan pikemminkin Euroopan unionin yksityisten kansalaisten kannalta, kuten jäsen Randzio-Plath äskettäin kertoi. Saanen myös ilmaista Euroopan komission osaavan arvostaa parlamentilta jatkuvasti saamaansa tukea tässä sähköistä rahaa koskevassa aloitteessa, ja oikeastaan samalla kaikissa komission sähköistä kauppaa koskevissa aloitteissa.

Komissio on pannut merkille, miten arvokasta yhteistyötä parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tehneet pyrkiessään pääsemään nopeasti sopimukseen sähköistä rahaa koskevista ehdotuksista. Osoituksena siitä voisin ehkä mainita sen, että parlamentti esitti suuren määrän tarkistuksia, jotka neuvosto ja komissio myöhemmin hyväksyivät. Olemme tietenkin asianmukaisesti ottaneet huomioon parlamentin esittämät toiveet ja olemme tehneet parhaamme niiden sisällyttämiseksi tällä hetkellä käsittelemienne ehdotuksiin, minkä jäsen Huhne ottikin esiin.

Saanen kuitenkin ilmaista komission olevan pettynyt siihen, ettei esittelijä Kaupin ensimmäistä mietintöä voitu hyväksyä. Mietinnössä tuli esiin, miten arvokasta yhteistyötä neuvosto, komissio ja parlamentti olivat tehneet, sekä se, miten tärkillä yhteinen kanta oli.

Nyt siirtyessäni käsittelemään yksittäisiä tarkistuksia haluaisin sanoa seuraavaa. Ensimmäiset kaksi, jotka koskevat nimellisarvon mukaista lunastamista, luovat tekstiin tarpeetonta oikeudellista epävarmuutta. Ensimmäisessä käsittelyssä – tämä ensimmäinen käsittelyhän tapahtui melkein vuosi sitten – parlamentin ehdottama lunastettavuutta koskeva määräys oli varsin selkeä, ja neuvostohan hyväksyi sen. Sen mukaan sähköinen raha on muutettava pyydettyä rahaksi asianmukaiset toimituskulut vähennettyinä. Mielestäni tällainen kanta on erinomaisen järkevä.

Sen myöntäminen, että kohtuullisten kustannusten vähentäminen voidaan sallia, on ristiriidassa nimellisarvon mukaisen lunastamisvelvoitteen kanssa. Tältä pohjalta ja tästä syystä en voi valitettavasti hyväksyä kahta ensimmäistä tarkistusta. Tarkistuksilla 3 ja 4 pyritään huomattaviin rajoituksiin niissä tilanteissa, joissa jäsenvaltiot voivat poiketa direktiivin joidenkin tai kaikkien määräysten soveltamisesta tietyissä rajoitetuissa sähköistä rahaa koskevissa järjestelmissä; tässä minua huolestuttaa eräs poikkeamismääräyksiä koskeva väärinkäsitys. Nämä määräykset ovat valinnaisia, niiden soveltaminen on rajoitettu tiettyihin tunnistettavissa oleviin järjestelmiin, ja ne määritellään tapaus tapaukselta.

Saanen lisätä, että ne järjestelmät, joille poikkeaminen sallitaan, eivät voi hyötyä Euroopan laajuudesta toimiluvasta. Ne ovat jatkossakin luottolaitoksia, ja siksi Euroopan keskuspankin euroalueella harjoittama rahatalouden valvonta koskettaa niitä. Siksi niiden poistamisen perusteleva rahapoliittisten huolten vuoksi on aiheetonta. Ne raportoivat jatkossakin määräajoin toimivaltaisille viranomaisille.

Tästä asiasta puhuttaessa haluaisin vielä sanoa, että parlamentin jäsenten esittämät rahatalouden vakautta ja rahavarantoa koskevat kysymykset ja huomiot ovat olleet mielessäni. Kuten jäsen Skinner totesi, sähköistä rahaa koskevan menettelyn nojalla asiakas maksaa ensin rahasta ja saa sen jälkeen vastaavan määrän sähköistä rahaa. Toisin sanoen koko prosessissa ei luoda lainkaan rahaa. Siksi rahavarantoa ja rahatalouden vakautta koskevia huomioita – kuten eräs jäsen totesi, sähköinen raha on luottoväline – ei yksinkertaisesti tarvita. Sähköinen raha ei tarkoita sitä, että rahaa luotaisiin. Se tarkoittaa sitä, että rahaa maksetaan jollekin laitokselle ja että se vastaanotetaan toisessa muodossa, mutta rahamäärä pysyy samana. Siksi haluaisin jättää tällaiset pelot omaan arvoonsa. Ei ole mahdollista, että sähköisestä rahasta ilmiönä aiheutuisi rahataloudellista epävakautta.

Palaisin vielä poikkeamista koskeviin määräyksiin. Jos direktiivi kaatuu poikkeamismääräysten poistamisen vuoksi, ja parlamentti ehdotti alun perin niiden laajentamista, on todellakin hyvin todennäköistä, että tulevaisuudessa sähköistä rahaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistaminen osoittautuu varsin vaikeaksi tai jopa mahdottomaksi. Haluamme, että ne yhdenmukaistetaan, eikä vähäisin syy siihen ole se, että Euroopan unionin kansalaiset haluavat sitä. Jos nämä kaksi direktiiviä kaatuvat, se on vahingollista Euroopan kuluttajien, liike-elämän ja koko sähköistä kaupankäyntiä koskevan aloitteen kannalta. Jos ilmenee perusteltuja huolenaiheita tai jos lähivuosien aikana ilmenee sellaisia seikkoja, joita ei ole osattu ennakoida, ne voidaan aina ottaa huomioon direktiivien soveltamista tarkistettaessa. Komissio on sitoutunut tähän tarkistamiseen, johon ryhdytään kolmen vuoden kuluttua direktiivien voimaantulosta.

Valitettavasti en voi näin ollen hyväksyä tarkistuksia 3 tai 4. Komission puolesta haluaisimme parlamentin hylkäävän ne, samoin kuin haluaisimme, että tarkistukset 1 ja 2 toivottavasti hylätään. Mitä tulee tarkistukseen 5, jossa tarkistetaan tekstiä niin, että jäsenvaltioita kielletään poikkeamasta lunastettavuusvaatimuksesta rajoittamatta kuitenkaan millään muulla tavalla niitä artiklan 8 määräyksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat poiketa direktiivin määräyksistä tiettyjen rajoitettujen järjestelmien osalta, komission näkemys tästä tarkistuksesta on jossain määrin vähemmän kielteinen kuin näkemys tarkistuksista 1 ja 4. Kuitenkin voisimme tukea esittelijä Kaupin näkemystä, jonka mukaan olisi kaikkien asianomaisten edun mukaista, jos kaikki viisi tarkistusta hylättäisiin. Näiden huomioiden valossa pyydän parlamenttia mitä vilpittömimmin harkitsemaan tarkistuksiaan uudelleen, koska vaarana on, että direktiivit kaatuvat ja vääristyvät sovittelemisprosessissa.

1-097

PUHETTA RYHTYI JOHTAMAAN
varapuhemies **PROVAN**

1-098

Puhemies. – Julistan keskustelun päättyneeksi.
Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-099

Rehujen virallinen valvonta

1-100

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan suositus toiseen käsittelyyn (A5-0084/2000) neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY muuttamisesta (10804/1/1999 – C5-0273/1999 – 1998/0301(COD)) (Esittelijä: Staes)

1-101

Staes (Verts/ALE), esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisat kollegat ja arvoisa komission jäsen, käytäntö osoittaa, että skandaalit ja kriisit voivat vaikuttaa parantavasti ja edistää lainsäädännön parantamista. Tämä pätee varmasti koko lainsäädäntöön, joka liittyy suoraan tai epäsuorasti elintarviketurvallisuuteen. Esimerkkejä tästä on paljon.

Nyt jo yli 20 vuotta sitten sen havaitseminen, että lastenruokapurkeissa oli naissukupuolihormoneja, oli suoranaista syytä niiden vuosien 1981 ja 1985 hormonidirektiivien hyväksymiseen, jotka hyväksyttiin uudelleen vuonna 1988. Samoin klenbuteroliskandaali, jonka yhteydessä Nordrhein-Westfalenissa takavarikoitiin yli 15 000 vasikkaa vuonna 1988, sai aikaan sen, että hormonidirektiivien alkuperäistä lainsäädäntöä muutettiin vuonna 1996. Kotimaassani Flanderissa monet lihantarkastajiin kohdistuneet hyökkäykset ja asialleen omistautuneen eläinlääkärin Karel Van Noppenin murha – en epärii sanoa tätä – saivat aikaan Euroopan tiukimman kansallisen hormonilainsäädännön.

Skandaalit voivat vaikuttaa parantavasti. Havaitsemme sen myös tänään, kun tarkastelemme toisessa käsittelyssä direktiivin 95/53 muuttamista, koska tämän muutoksen perustana on jälleen kerran skandaali, nimittäin dioksiinin saastuttaman sitrushedelmämassan tuonti Brasiliasta. Sitrushedelmämassaa käytetään lypsylehmien rehuna, ja siten dioksiinia joutui kulutusmaitoon. Baden-Württembergin viranomaiset havaitsivat sen, panivat pyörät pyörimään ja totesivat, että Euroopan unioniin on tuotu yhteensä lähes 106 000 tonnia saastunutta hedelmämassaa joulukuun 1997 ja helmikuun 1998 välisenä aikana. Skandaali opetti meille, että komissiolla on riittämättömät mahdollisuudet toimia tehokkaasti kiireellisissä tapauksissa. Siksi komissio teki jäsenvaltioiden pyynnöstä 4. marraskuuta 1998 ehdotuksen käsiteltävänäme olevan direktiivin muuttamisesta. Jo 16. joulukuuta samana vuonna parlamentti hyväksyi tämän ehdotuksen tekemättä lainkaan tarkistuksia. Amsterdamin sopimuksen voimaan astumisen jälkeen komissio muutti välittömästi myös oikeusperustan 100 A:sta 152:ksi. Neuvosto vahvisti viime vuonna 15. marraskuuta edessämme olevan yhteisen kannan. Neuvosto teki muutamia toimituksellisia muutoksia, ja ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnallamme ei ole oikeastaan mitään niitä vastaan. Vastustamme kuitenkin tapaa, jolla neuvosto poistaa komissiolta mahdollisuudet toimia välittömästi hätätapauksissa.

Tässä yhteydessä minun täytyy puhua teknisemmin ja käsitellä komitologialainsäädännön mutkikkaita piirteitä, koska komission ehdotuksen jälkeen komitologialainsäädäntöä muutettiin, ja tästä lähtien on voimassa neuvoston päätös 1999/468. Tämä lainsäädäntö tarjoaa meille erilaisia menettelyjä toimivallan siirtämiseksi neuvostolta komissiolle. Meidän täytyy tänään keskittyä neuvoston päätöksen 5 ja 6 artiklaan. 5 artikla tarjoaa meille sääntelymenettelyn ja 6 artikla suojamenettelyn. Alkuperäinen komission ehdotus – sellaisena kuin myös parlamenttimme sen ensimmäisessä käsittelyssä hyväksyi – oli selvästi laadittu nyt olemassa olevan suojamenettelyn hengessä. Neuvosto haluaa nyt päästä siitä eroon yhteisessä kannassaan ja haluaa, että käytetään sääntelymenettelyä. Kaikille kollegoille täytyy kuitenkin olla selvää, että komissio ei voi toimia itsenäisesti tässä viimeksi mainitussa menettelyssä ja että sen täytyy yhä pyytää hyväksyntä neuvostolta. Sitrushedelmämassaskandaalin jälkeen jäsenvaltiot pyysivät itse, että komissio toimisi. Olen sitä mieltä, että meidän täytyy antaa komissiolle mahdollisuus toimia nopeasti. Neljällä esitetyllä tarkistuksella on tarkoitus huolehtia siitä, että voidaan soveltaa komitologialainsäädännön 6 artiklaa ja siten suojamenettelyä. Silloin komissio voi toimia heti hätätapauksissa ja esimerkiksi lykätä ihmisten ja eläinten terveyden vaarantavien tuotteiden tuontia. Neuvostolla on sitten 30 päivää aikaa muuttaa tai täydentää tätä päätöstä tai mahdollisesti jopa peruuttaa se. Jos neuvosto ei tee mitään 30 päivän kuluessa, komission voimaan saattamat toimenpiteet raukeavat. Tämä on mielestäni hyvä toimintatapa – komissio ei ole tähän mennessä koskaan väärinkäyttänyt tämäläisyyttä toimivaltaa – ja se ansaitsee tukemme neuvostoa vastaan.

Arvoisat kollegat, me kaikki myös varmasti tiedämme, että tämä asia on vain väliaskel. Samana päivänä, kun minun mietintöni hyväksyttiin ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnassa, Euroopan komissio teki uuden ehdotuksen direktiivin 95/53/EY muuttamisesta. Komissio otti heti opikseen dioksiinikriisistä. Jos parlamentti ja neuvosto seuraavat komissiota, silloin saadaan aikaan kokonainen luku, jossa suojalauseketta kehitellään edelleen ja jossa myös rehut saadaan nopean järjestelmän alaisuuteen. Nämä asiat sisältyivät muuten valkoiseen kirjaan, ja niiden myötä komissio sai hoidettua hyvin ensimmäiset lupauksensa, jotka koskivat Valkoista kirjaa elintarviketurvallisuudesta.

Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että tukekaamme huomenna komissiota täysin hyväksymällä nämä neljä tarkistusta. Taistelkaamme yhdessä komission kanssa neuvostoa vastaan, jotta pääsisimme sovittelumenettelyyn.

1-102

Klaß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, rehualan monien ongelmien ja kriisien kautta meille kaikille on käynyt viime vuosina jokseenkin selväksi, miten tärkeää rehujen virallinen valvonta on. Esittelijä Staes on maininnut näistä valvontatoimista muutamia.

Kuten kaikki tiedämme, rehut ovat ensimmäinen lenkki ravintoketjussa, jonka loppupäässä on ihminen, joten rehujen on oltava turvallisia. BSE ja dioksiini ovat vain tunnetuimmat tähän liittyvät iskusanat. Ne hätkähdyttävät toistuvasti monia Euroopan unionin alueella eläviä ihmisiä, ja he esittävät kysymyksiä, joihin meidän poliittisen vastuun kantajina täytyy vastata. Näitä kysymyksiä ovat: mitä hyötyä meille on sisämarkkinoista, jos vaaratekijät voivat päästä rajoituksetta valloilleen? Kuka suojelee meitä ja kuka antaa meille turvaa? Tämä on Euroopan vastuulla ja sen velvollisuus, ja meidän velvollisuutemme on muovata sisämarkkinoista, jotka olemme luoneet ja joita me kaikki haluamme, sellaiset, että ennen kaikkea kansalaistemme ja kuluttajiemme henkeä ja terveyttä uhkaavat riskit pystytään pitämään mahdollisimman vähäisinä ja saadaan viime kädessä poistetuksi kokonaan.

Nyt käsiteltävänä olevan, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevan direktiivin 95/53/EY muuttamisella on tarkoitus luoda oikeusperusta yhdenmukaistetulle menettelylle kolmansista maista peräisin olevien asiakirjojen tarkastukselle ja tuotteiden valvonnalle. Kyseisten maiden suostumuksella on tarkoitus tehdä mahdolliseksi myös paikan päällä tehtävä valvonta. Tämä on perusteltua, sillä sen, joka haluaa käydä kauppaa kanssamme, on täytettävä myös sen ehdot ja kyettävä toimittamaan turvallisia tuotteita.

Komission ehdotukseen, jonka parlamentti oli hyväksynyt ensimmäisessä käsittelyssään ilman tarkistuksia, neuvosto on nyt tehnyt yhteisessä kannassaan sellaisia muutoksia, joita emme halua asettua tukemaan. Ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunta on nyt esittänyt täysistunnolle neljä tarkistusta kollega Staesin mietintöön. Mietintö on hyväksytty valiokunnassa yksimielisesti, joten se on saanut taakseen kaikkien puolueyhjmiien tuen.

Me hyväksyimme niin ollen uudelleen komission alkuperäisen ehdotuksen. Olemme sitä mieltä, että kiireellisissä tapauksissa on ehdottoman välttämätöntä pystyä toimimaan ripeästi. Kokemus osoittaa, että turvallisuutta ei valitettavasti voida luoda pelkästään hyvillä säännöillä, vaan tarvitaan ehdottomasti myös sellaista valvontajärjestelmää, jolla on valtuudet puuttua asioihin ja joka pystyy toimimaan nopeasti ja voi tapauksen niin vaatiessa langettaa myös tehokkaita sanktioita.

Komissiolle sopimusten valvojana on annettava tarvittavat toimivaltuudet. Sen vuoksi EKP-ryhmä asettui ympäristöasioiden valiokunnassa kannattamaan rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevan direktiivin 9 a artiklan muuttamista, jolla komissiolle myönnetään äkillisen vaaran uhatessa aloiteoikeus, joka antaa sille tilanteen vakavuudesta riippuen ja kohtuullisuuden rajoissa valtuudet ryhtyä itsenäisesti toimenpiteisiin. Neuvostolla on sen jälkeen 30 päivän kuluessa velvollisuus panna nämä toimet täytäntöön niiden voimaan saattamiseksi ja laillistamiseksi tai tarpeen mukaan kumota ne.

Mielestäni emme tarvitse uutta valiokuntaa: meillä on jo rehuasioista vastaava valiokunta. Meillä on Saksassa lentävä lause, joka kuuluu: "Kun et tiedä mitä tehdä, kutsu koolle työryhmä." Viime kädessä liian monet valiokunnat vain hidastavat ja sekoittavat asioita. Meidän on hyödynnettävä jo olemassa olevia toimielimiä ja myös pantava ne töihin.

Eurooppa ja sisämarkkinat voivat säilyä vain, jos myös kansalaiset ja kuluttajat hyväksyvät ne. Siihen ne tarvitsevat luottamusta, ja luottamus kasvaa vain avoimuudesta ja läpinäkyvyydestä. Kaikki jo käsittelemämme skandaalit osoittavat, että läpinäkyvyydestä ja avoimuudesta tulee yhä tärkeämpiä. Jäsenvaltioiden, neuvoston ja komission täytyy nähdä toinen toisensa luonnollisina kumppaneina, jotka tukevat toisiaan ja tekevät rakentavaa yhteistyötä luottamusta luovan kansalaisten ja kuluttajien suojelun hyväksi.

Saanan lopuksi kiittää lämpimästi esittelijää hyvästä yhteistyöstä ja hänen punnitusta mietinnöstään!

1-103

Roth-Behrendt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, esittelijä totesi edellä pitämässään alustuksessa, että kriiseillä on puhdistava vaikutus. Kuuntelin häntä ja toivoin hänen olevan oikeassa. Hän on ilmeisesti minua optimistisempi. En tosiaankaan ole sitä mieltä, että kriiseillä olisi puhdistava vaikutus. Jos kriisit vaikuttaisivat puhdistavasti, silloin maatalousministerien aivoituksissa olisi varmasti hieman enemmän järkeä kuin niissä nyt näyttää olevan. Taas kerran istumme ja seisomme täällä parlamentissa siinä tilanteessa, että olemme keskenämme ja myös komission kanssa jokseenkin kaikki yksimielisiä, mutta paikalta puuttuu se, jonka kanssa olemme eri mieltä, nimittäin neuvoston edustaja. Näin vain kävi nytkin. Olisi hienoa, jos tämä viesti välittyisi hänelle, mutta se lienee todennäköisesti pikemmin epätodennäköistä.

Mietinnön esittelijä ja myös juuri edellä puhunut parlamentin jäsen Klaß mainitsivatkin jo asiasta: parlamentti oli hyväksynyt komission ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä ilman muutoksia. Se tarkoittaa, että toimielimet, jotka eivät suinkaan aina ole keskenään samaa mieltä, olivat tässä kysymyksessä yksimielisiä. Mitä sitten neuvosto oli tästä oppinut?

Sanon tämän vielä kerran täysin selkeästi, myös omaa viime vuosien takaista historiaani muistellen, että juuri neuvosto oli se, joka pääasiassa aiheutti BSE-skandaaliin liittyneen sotkun. Se ei ollut tämä parlamentti eikä suuressa määrin myöskään komissio, vaan nimenomaan ministerineuvosto, joka aina yritti pimittää asioita. Mitä se on sitten oppinut BSE-kriisistä? Onko se oppinut, että on parempi olla avoin? Onko se oppinut, että on parempi sallia suojaamismahdollisuuksia ja suojalausekkeita? Onko se oppinut, että riipeä toiminta on välttämätöntä? Se ei ole oppinut mitään näistä! Se on esittänyt meille yhteisen kantansa, jossa komissiolta ollaan nimenomaan ottamassa pois mahdollisuus suojalausekkeisiin. Sille ei ole tarkoitus antaa mahdollisuutta puuttua asioihin suojalausekkeiden avulla nopeasti ja epäbyrokraattisesti. Sille ei myöskään ole tarkoitus antaa mahdollisuutta paikan päällä ja ilman ennakoilmoitusta tehtäviin tarkastuksiin. Sen ei ole tarkoitus kyetä nopeaan toimintaan. Eikä sen ole myöskään tarkoitus tiedottaa Euroopan parlamentille. Sen ei ole myöskään määrä julkaista valvontakertomuksia, taivas paratkoon, siitähän voisi kantaautua julkisuuteen levottomuutta herättäviä tietoja. Parempi pitää koko juttu vain maatalousministerien omissa käsissä.

Näen neuvoston edustajan kirjoittavan innokkaasti ja toivon, että asia välittyy myös puheenjohtajavaltion ja muiden maatalousministerineuvoston jäsenten tietoon. Olen pahoillani, etten ole enää tähän aikaan päivästä kovin ystävällinen, ja flunssanikin huomioon ottaen esiintyisin paljon mieluummin aivan lauhkeasti, mutta kun en yksinkertaisesti ole sitä. Mielestäni tämä yhteinen kanta on skandaali! Kaikki me, jotka olemme tehneet viime vuodet työtä puhtaiden eläinrehujen puolesta, jotka olemme oppineet, että saimme BSE:n sen vuoksi, että rehuja sotketaan keskenään tavalla, jolla niitä ei olisi saanut sekoittaa, me, jotka olemme oppineet, että dioksiinia on appelsiininkuorissakin ja että sitä on eläinten rehussa, me, jotka olemme oppineet, että viemärilette ei kuulu rehun joukkoon, me, jotka olemme oppineet, että hormonien ei kuulu toimia kasvun kiihdyttäjinä eivätkä ne kuulu eläinten rehuihin, me, jotka olemme oppineet, että antibiootit eivät kuulu rehuihin sen paremmin kuin vasikoiden yskänlääkkeetkään – tämän kaiken me olemme oppineet, hyvänen aika, minä, joka tulen Berliinin vaalipiiristä, puhtaasti kaupunkivaltaisesta vaalipiiristä, teen tässä nyt jo enemmän maatalouspolitiikkaa kuin äänestäjäni voisivat kuvitellakaan, koska tämä on kuluttajapolitiikkaa – ja kun me tiedämme tämän kaiken, mitä neuvosto sitten on tästä oppinut?

Jälleen kerran annamme tässä kaikki puolueyhymät läpäisevästi – yhdessä esittelijän kanssa, kollega Klabin kanssa, joka puhui juuri edellä oman ryhmänsä puolesta, ja minä vastaavasti oman puolueyhymäni puolesta – esimerkin siitä, miten tiiviisti toimieliimet tekevät yhteistyötä keskenään. Arvoisa komission jäsen Byrne, tuemme teitä siinä, että saisitte komissiolle Brysseliin mahdollisuudet, joita tarvitaan siihen, että pystytte esimerkiksi yhdessä Dublinin Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston kanssa toteuttamaan nopeita valvontatoimia, että voitte ryhtyä suojatoimiin, niin että voimme todella sanoa kuluttajille, että kyllä, me huolehdimme elintarvikkeiden turvallisuudesta, ja että rehujen turvallisuus ja niiden valvonta ovat sen ensimmäinen askel. Kiitän siitä, että olette ilmeisesti niin ikään valmiit tekemään seuraavaksi ehdotuksen paikan päällä tapahtuvista tarkastuksista, jotka koskevat Euroopan unionista tulevia tuotteita, eikä vain – kuten tässä tapauksessa – kolmansia valtioita. Tämä on mielekästä vain, jos estämme asian yhdessä, ja arvoisa komission jäsen, vasta silloin on mieltä myös teidän esittämässänne elintarvikkeiden turvallisuutta koskevassa valkoisessa kirjassa. Toivon siksi, että annamme tosiaankin huomenna ministerineuvostolle korvapuustin vahvistamalla esitetyt neljä tarkistusta esittelijän kannan mukaisesti.

1-104

Auroi (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegani, minuutin aikana en ehdi filosofoida. On siis tärkeää kiittää komissiota ja esittelijäämme Bart Staesia siitä, että he ovat vihdoinkin lisänneet valkoisen kirjan mielekkyyttä, sillä Romano Prodi on puhunut kirjasta ja siihen sisältyi ravintoketjua ja rehuja koskenut luku. Ensimmäinen lenkki ketjussa alkaa eläimistä ja päättyy ihmiseen. Nyt meistä vaikuttaa siltä, ettei neuvosto huomaa sitä. Neuvosto ei näytä huomanneen sitä, että dioksiinikriisin jälkeen vuoden alusta lähtien on tullut päivittäin ilmi hullun lehmän tapauksia oikeastaan kaikkialla Euroopassa. Neuvosto ei siis huomaa sitä, minkä me olemme huomanneet, tarkoitan siis sitä, että unionin lainsäädännön kehittämiseksi tarvitaan sellaisia rakenteita, joiden avulla voidaan valvoa ja toimia nopeasti ongelman ilmetessä.

Koska piakkoin ollaan perustamassa Euroopan terveysasioista vastaavaa viranomaistahoa, olisi toivottavaa, että sille myönnettäisiin kunnolliset voimavarat, jotka mahdollistaisivat nopean toteamisen ja näin ollen kaikkien tartuntojen välttämisen. Olisi myös toivottavaa, että kaikki rehujen kanssa tekemisissä olevat toimijat allekirjoittaisivat asiasta vastaavien terveysviranomaisten kanssa kunnolliset sopimusehdot, joilla pyritään vähentämään onnettomuuksia mahdollisimman paljon ja joissa hyväksytään käsitteinä kynnys ja sellaiset toimet, joiden avulla voidaan poistaa kierrosta kaikki lisäaineiden raaka-aineet tai rehujen ainesosien raaka-aineet kuluttajien luottamuksen palauttamiseksi.

1-105

Byrne, komissio. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijä Staesia hänen rehujen virallisen valvonnan järjestämisestä koskevasta mietinnöstään ja siitä laajasta tuesta, jonka jäsenet Olsson, Klab ja Roth-Behrendt myös antoivat komission kannalle. Pidän erityisesti arvossa parlamentin kanssa hyvin toiminutta yhteistyötä tässä asiassa. Jo ensimmäisessä käsitelyssä parlamentti antoi täyden tuen komission ehdotukselle.

Ehdotuksella pyritään kehittämään valvontatoimia rehujen alalla. Sillä pyritään yhdenmukaistamaan valvontamenettelyt kaikkien kolmansista maista tuotujen tuotteiden osalta. Vuonna 1998 paljastuneet dioksiinijäämät joissakin yhteisöön

tuoduissa raaka-aineissa osoittivat, että tarvitaan oikeusperusta, jonka nojalla komissio voi ottaa käyttöön kolmansien maiden tuotteiden kohdalla suojalausekkeita, jos kansanterveys on vakavasti vaarassa.

Ehdotuksella myös laajennetaan oikeusperustaa paikan päällä tapahtuvien tarkastusten toteuttamiseksi sekä jäsenvaltioissa että kolmansissa maissa. Minun on sanottava, että olin yllätynyt siitä, että neuvosto hylkää komission ehdotuksen suojalausekkeesta ja että käyttöön otettiin komiteamenettely, jolla ei voida taata päätöksenteon nopeutta ihmisten tai eläinten terveyden ollessa vakavasti vaarassa. Itse asiassa dioksiinisaaste osoitti selvästi, miten tärkeää on toimia nopeasti, varsinkin jos vaarana on saasteen leviäminen rehusta ravintoketjuun. Haluaisin myös painottaa sitä, että samanlaisia määräyksiä on jo olemassa elintarvike- ja eläinlääkintälainsäädännön alalla, eikä tämän välineen väärinkäytöstä ole näyttöä.

Vaikka komissio ei vastustanutkaan useimpia neuvoston tekemiä tarkistuksia, se hylkää painokkaasti neuvoston suojamenettelyä koskeneen tarkistuksen. Neuvosto on vienyt komissiolta mahdollisuuden ryhtyä hätätapauksissa toimiin välittömästi ennen jäsenvaltioiden kuulemistä. Olennaisin kysymys on se, että komissiolla on mahdollisuus reagoida hätätapauksissa nopeasti, jopa ennen jäsenvaltioiden kuulemistä. Tästä tapauksesta käyty keskustelu on merkittävä ennakkotapaus tulevaisuuden kannalta.

Toukokuun 1999 dioksiinikriisiin myötä komissio ilmoitti ryhtyvänsä lainsäädännöllisiin toimiin rehun turvallisuuden takaavien säännösten parantamiseksi. Äskettäisessä ehdotuksessa, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät 21. maaliskuuta, komissio otti käyttöön saman Euroopan unionissa tuotettuja rehuja koskevan suojalausekkeen. Tästä seuraa, että tämä kysymys on merkityksellinen myös useiden rehuja koskevien toimien kannalta, jotka ovat olennaisen tärkeitä ja jotka on mainittu elintarviketurvallisuutta koskevassa valkoisessa kirjassa.

Kaikista edellä mainituista syistä voin hyväksyä täysin tarkistukset 1, 2 ja 4, joiden myötä parlamentti ottaa jälleen mukaan alkuperäisen suojamenettelyjä koskeneen määräyksen. Vaikka se ei olekaan yhtä tärkeä kuin muut tarkistukset, voin myös hyväksyä paikan päällä tapahtuvia tarkistuksia koskevan tarkistuksen 3.

Koska täysistunnossa parlamentti kannatti ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan esittämiä tarkistuksia, aion vielä kerran painottaa neuvostolle, miten tärkeää on ehdotuksen alkuperäisten määräysten tukeminen.

1-106

Puhemies. – Julistan keskustelun päättyneeksi.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.

1-107

Elintarvikkeiden muut lisäaineet kuin väri- ja makeutusaineet

1-108

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana Lannoyen laatima ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan laatima mietintö (A5-0072/2000) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista annetun direktiivin 95/2 muuttamisesta (KOM(1999) 329 – C5-0068/1999 – 1999/0158(COD)).

1-109

Lannoye (Verts/ALE), esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, käsittelemme nyt toista elintarviketurvallisuuden osa-aluetta. Nimittäin elintarvikkeissa käytettyjen lisäaineiden määrä on vuosien saatossa jatkuvasti lisääntynyt, mikä liittyy varsinkin tuotannon teollistumiseen. Kun sanon jatkuvasti lisääntynyt, lukujen vilkaiseminen riittää vahvistukseksi. Nykytilanteen mukaan Euroopan unionissa sallitaan 307 lisäainetta. Toimimmekin sallittujen aineiden luettelon periaatteella. Kaikki tähän luetteloon sisältyvät lisäaineet ovat sallittuja ja ne, jotka eivät sisälly siihen, ovat tosiasiallisesti kiellettyjä. 307 lisäaineesta ainoastaan 163:a lisäainetta voidaan pitää täysin vaarattomina, mikä tarkoittaa sitä, että monet muut ovat joko epäilyttäviä tai niihin liittyy kiistatta ongelmia elintarviketurvallisuuden alalla. Tarkoitan tällä nimenomaan allergioita.

Mitä meille tänään ehdotetaan? Ei luettelon lyhentämistä, vaan sen pidentämistä vielä lisää, sillä komissio esittää 9 ehdotusta, joiden mukaan luetteloon sekä lisättäisiin tiettyjä lisäaineita että lisättäisiin tiettyjen jo sallittujen lisäaineiden käyttöä.

Mitä perusteita on pidettävä periaatteena lisäainetta hyväksyttäessä? Niitä on kolme: teknologinen tarve, kuluttajan saama hyöty ja vaarattomuus. Onkin myönnettävä, että vuosien kuluessa teknologinen tarve on aina ollut pääasiallinen peruste, vaikka vaarattomuuttakaan ei ole unohdettu, mutta vaarattomuuden käsite on hieman muuttunut aikojen kuluessa. Tällä hetkellä on yleisesti tiedossa, että ennalta varautumisen periaatteesta ei käytännössä välitetty vielä seitsemän tai kahdeksan vuotta sitten. Tänäpä se on noussut etualalle. Niinpä on tarpeen katsoa tilannetta uusin silmin eikä samalla tavalla kuin meillä oli takavuosina tapana.

Tästä syystä pidän – myös ympäristöasioiden valiokunnassa pidetään – aika hämmästyttävänä sitä, että meille ehdotetaan tiettyjen lisäaineiden hyväksymistä, vaikka meillä ei ole niistä täyttä varmuutta. Komission ehdottamasta 9 lisäaineesta 5 on meidän mielestämme epäilyttäviä, ja sitä paitsi varsin eri syistä. Mainitsen ne lyhyesti. Ensimmäkin natriumalginaatiksi kutsuttua lisäainetta ehdotetaan käytettäväksi porkkanaraasteissa. Kuluttajalle koitua hyötyä on siinä, että porkkanaraaste näyttää "tuoreelta", vaikkei se olekaan tuoretta. Tämä on aivan selvää, siihen riittää asiaa koskevaan kirjallisuuteen tutustuminen. Kuluttajille koituvien riskien osalta sanottakoon, etteivät ne vaikuta erityisen merkittäville, mutta asiaa pohtineiden tiedekomiteiden mielestä tämän lisäaineen laksatiivinen vaikutus saattaa yhdistyä muiden samankaltaisten vaikutusten kanssa. Niinpä aineen käyttö ei ole välttämättä suositeltavaa. Koska ei ole kyse tilanteen parantamisesta kuluttajan kannalta, vaan päinvastoin kuluttajan harhauttamisesta, meidän käsityksemme on, ettei tätä lisäainetta pidä hyväksyä.

Yksi toinen lisäaine on erittäin ongelmallinen, nimittäin E 467. Luovun suosiolla sen virallisen nimen mainitsemisesta, sillä se on aivan liian pitkä ja monimutkainen, ja mielestäni sen tulkkaminen olisi vielä vaikeampaa. E 467 on ongelmallinen vaarattomuuden näkökulmasta, sillä se sisältää erittäin vaarallisia epäpuhtauksia. Yksi näistä epäpuhtauksista on eteenioksidi, jonka karsinogeenisuus on näytetty toteen, ja asianomaisissa tiedepiireissä tämä myönnetään. Siitä seuraa, että myös sen kohdalla sanomme ei.

Lopuksi kolmea muuta lisäainetta ehdotetaan teknologiseksi apuaineiksi. On kyse palavista kaasuista: butaanista, isobutaanista ja propanista. Koska tiedetään, että muitakin vaihtoehtoja on olemassa – siis teknologinen tarve on todellinen, mutta se voidaan hoitaa muilla lisäaineilla – ja koska tiedetään sen lisäksi, että polttamisen jälkeen ja käytön jälkeen näihin tuotteisiin sisältyvät jäämät orgaanisten yhdisteiden muodossa eivät ole suoralta kädeltä vaarattomia, käsityksemme on, että myös niiden käytöstä on syytä luopua.

Olen siis käynyt ongelmakohdat lyhyesti läpi. Meidän mielestämme viittä lisäainetta ei pitäisi sallia, neljä muuta eivät näytä olevan ongelmallisia niitä koskevan tieteellisen aineiston perusteella. Koska emme ole täysin dogmaattisia, meidän mielestämme ne voidaan hyväksyä.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja hyvät kollegat, mielestäni on tärkeää tehdä nykylainsäädännössä suunnanmuutos lisäaineiden osalta. Komissio on kertonut meille direktiivin perusteellisesta tarkastamisesta. Mielestäni tässä yhteydessä olisi annettava myönteinen signaali ja näytettävä, ettemme pidä kiinni siitä vuosikautia vallinneesta asenteesta, jonka vuoksi lisäaineiden määrä on lisääntynyt lisääntymistään ja mistä voi aiheutua sellaisia yhteisvaikutuksia, joista ei ole sitä paitsi minkäänlaista tietoa. Mielestämme on sen sijaan pyrittävä paljon suppeampaan luetteloon ja pikemminkin poistettava luettelosta kaikkein epäilyttävimät lisäaineet. Olen itse kerännyt sellaisia lisäaineita noin 50. Muitakin olisi käytettävä paljon rajoitetummin. Tarkoitin niillä esimerkiksi nitriittejä, nitraatteja ja sulfiitteja, joihin tiedetään liittyvän toteen näytettyjä terveysvaikutuksia.

1-110

Pohjamo (ELDR), *teollisuus-, ulkomaankauppa-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. - Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluan kiittää esittelijää perusteellisesta työstä, mutta valmistelussa on mielestäni kuitenkin edetty liian pikkutarkkaan ja varovaisuusperiaatetta ylikorostavaan suuntaan.

Haluan korostaa tässä teollisuus-, ulkomaankauppa-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnossa esiin tulleita seikkoja. Valiokunta totesi, että ehdotus direktiiviksi ei vastaa lisäaineita koskevassa perusdirektiivissä määrättyä menettelytapaa. Komission ehdotuksessa olevat muutokset perustuvat jonkun jäsenvaltion esittämään tarpeeseen, ja elintarvikealan tiedekomitea on antanut niistä puoltavan lausunnon.

Nyt on kyseessä muutaman uuden lisäaineen käytön salliminen. Esittelijä ja ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunta on kuitenkin kohdellut ehdotusta kovakouraisesti ja esittää useimpien komission esityksessä olevien uusien lisäaineiden käytön hylkäämistä. Tämä herättää muutaman kysymyksen. Elintarvikealan tiedekomitea on antanut lisäaineista jäsenvaltioiden esityksiä puoltavan lausunnon. Eikö se ole tehtäviensä tasalla vai onko ympäristöasioiden valiokunta tosiaan edennyt varovaisuusperiaatteen tulkinnassa liian pitkälle? Miten teollisuuden näkökulma on otettu mietinnössä huomioon? Eikö myös uusien innovaatioiden ja parempien lisäaineiden käyttöönotto sekä eurooppalaisen elintarviketeollisuuden kilpailukyky pitäisi ottaa paremmin huomioon?

Voidaan kysyä myös, miten parlamentti selviää tulevaisuudessa valtavasta tehtävästään, jos se menee näin pikkutarkkaan asioiden käsittelyyn. Eikö parlamentin pitäisi päättää tavoitteista ja menettelytavoista, joilla muun muassa uusien lisäaineiden turvallinen käyttöönotto voitaisiin varmistaa? Jos mietintö hyväksytään esitetystä muodosta, eikö uusien lisäaineiden hyväksymismenettely voida kerta kaikkiaan uudistaa ja samalla tarkistaa koko lisäaineluettelo? Pyydän mietinnön esittelijää ja myös komission edustajaa vastaamaan näihin kysymyksiin.

1-111

Thyssen (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, ihmisten tapa ravita itseään ilmaisee, miten he elävät. Jotkut ihmiset arvostelevat oikeutetusti tai oikeutuksetta sitä, mitä nimittäisin moderniksi länsimaiseksi elämäntavaksi. Usein ihmisten

tekemät valinnat määräävät vastauksen tähän kysymykseen. PPE-ryhmän mielestä on tärkeää, että kuluttajat voivat tehdä valintoja. Tämä vaatii, että esitetään tietoja takuuna siitä, että markkinoilla tarjottavat tuotteet eivät ole terveysriski ja että kaikki tuotteet on tuotettu voimassa olevien sääntöjen ja menettelyjen mukaan.

Lisäaineiden osalta pidämme perussääntönä vuoden 1989 puitedirektiiviä. Tässä direktiivissä säädetään, että lisäaineiden käyttö voidaan sallia vain, jos se on teknisesti riittävän välttämätöntä, jos kuluttajien terveydelle ei koidu vaaraa ja jos lisäksi kuluttajaa ei johdeta harhaan. Mielestämme viimeinen edellytys ei täytynyt, ennen kuin natriumalginaatin käyttö hyväksyttiin kuorituissa ja paloitelluissa porkkanoissa. Kun kuluttaja ostaa tuoreita porkkanoita, hänen täytyy voida pitää lähtökohdana sitä, että ne ovat käsittelemättömiä ja jalostamattomia, eikä hän odota, että ne on kastettu säilöntäaineeseen.

Puitedirektiivissä luetellaan erilaisia hyväksytyjä tavoitteita sen arvioimiseksi, onko lisäaineiden käyttö tarpeen. Yksi niistä on elintarvikkeiden aineksien tai koostumuksen ilmoittaminen erikoisruokavaliota noudattaville potilaille. Komission ehdottama E 467:n käyttö – mainitsen vain lyhenteen – vaikuttaa meistä vastaavan sitä.

Lopuksi puitedirektiivissä sanotaan, että elintarvikkeiden tuottamisen ja valmistamisen helpottaminen on hyväksyttävä tarpeellisuuskriteeri. Tämän valossa ryhmämme – toisin kuin ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunta – ei suhtaudu niin kielteisesti kolmen lisäaineen sallimiseen leivontasumutteissa. Kaikki muut ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan tarkistukset saavat tukemme, samoin kuin PSE-ryhmän esittämä tarkistus.

Sallinette minun lisätä vielä seuraavaa. Ensinnäkin esittelijä on tehnyt todella hyvää työtä, ja olen harvoin nähnyt, että esittelijä ponnistelee näin kovasti mietinnön hyväksi. Haluan kiittää häntä siitä. Hän on aivan oikeassa valitellessaan siitä, että komissio ei anna parlamentille riittävästi tietoja KOM-asiakirjassa. Tilanne on sittemmin hieman parantunut, mutta mielestäni näin ei voida jatkaa, ja haluaisin kuulla komission jäseneltä, aikooko hän korjata tämän asian tulevaisuudessa.

Toiseksi, kansanterveydelle koituvien seurausten arvioinnin täytyy tietysti tapahtua tieteellisin perustein. Me saamme sitä varten tieteellistä neuvontaa elintarvikealan tiedekomitealta. Tiedekomiteat uudistettiin BSE-kriisin jälkeen meidän pyynnöstämme, ja kuten aikaisemmin sanoimme, ne uudistettiin myös meidän tyydyttämisksemme. Nyt ajattelemme kahta vaihtoehtoa. Joko hyväksymme periaatteessa tiedekomiteoiden lausunnot tai sitten emme, mutta sitten meidän täytyy uudistaa taas tiedekomiteat, koska emme voi hyötyä kahdesta asiasta samanaikaisesti. Pelkään, että jos lähes periaatteesta emme hyväksy tiedekomiteoiden johtopäätöksiä, se tekee sekä meistä että tekemästämme lainsäädännöstä epäuskottavia, ja me asetamme – tätä en voi hyväksyä – oman näkemyksemme tiedekomiteoiden tiedemiesten asiantuntemuksen edelle.

Kolmanneksi haluaisin kuulla komissiolta, aikooko se arvioida ja tarkastella sallittuja lisäaineita säännöllisesti uuden tieteellisen tietämyksen valossa, kuten esittelijä oikeutetusti vaatii perusteluissaan.

Neljänneksi ja viimeiseksi, vielä hieman normien hierarkiasta. Pyydämme normien hierarkiaa HVK-kertomuksessa ja olemme käsitelleet sitä vielä muissakin tilanteissa. Haluaisin kuulla komission jäseneltä, onko hän sitä mieltä, että lisäaineluetteloiden laatiminen tai täydentäminen on asia, joka pitäisi Euroopan parlamentissa ja neuvostossa käsitellä mieluiten yhteispäätösmenettelyssä, vai kuuluuko se hänen mielestään valvotun toimeenpanevan elimen tehtäväksi?

1-112

Lund (PSE). – (DA) Arvoisa puhemies, elintarvikkeidemme – kyse on myös aivan tuoreista tuotteista, esimerkiksi tänään mainituista kuorituista porkkanoista – ulkonäköä parannetaan nykyään kaikin keinoin väriainein, makeutusainein, aromiainein, säilöntäainein, kaikin mahdollisin ainein. Kaiken tämän tarkoituksena on peittää tuotteen luonnolliset ominaisuudet. Kysehän ei ole muutamista aineista, käytämme nykyään useita tuhansia lisäaineita, joista suurimman osan terveydellisiä vaikutuksia emme edes tunne. Pitää paikkansa että tiedämme useimpien olevan terveydelle vaarallisia, mutta sallimme niiden käytön. Mielestäni lisäaineiden käyttöä koskevan yhteisön politiikan kehitys on ollut täysin vastuutonta. Sen vuoksi kannatan esittelijä Lannoyen mietintöä. Mielestäni se on loistavaa työtä. Meidän on suhtauduttava kielteisesti uusiin lisäaineisiin, ja meidän on suhtauduttava kielteisesti hyväksytyjen ja sallittujen aineiden määrän lisäämiseen. Olen päinvastoin sitä mieltä, että komission on ryhdyttävä tosissaan vähentämään lisäaineiden määrää. Esittelijä Lannoye viittaa mietintönsä yleisissä huomioissa moniin aineisiin, joiden käyttöä pitää tutkia, esimerkiksi antibioottien lisäämistä suoraan elintarvikkeisiin.

Haluaisin tuoda esiin myös erään toisen ongelman. Kyse on ongelmasta, jonka myös esittelijä Lannoye mainitsi puheenvuorossaan, nimittäin nitraattien ja nitriittien lisäämisestä lihatuotteisiin. Mielestäni niitä saa käyttää aivan liian suuria määriä. Viiden eurooppalaisen kuluttajajärjestön tekemä laaja tutkimus on äskettäin osoittanut, että suurin osa lihatuotteista sisältää melko paljon niin kutsuttuja nitrosamiineja. Nitrosamiinit ovat syöpää aiheuttavia aineita, joissa on käytetty ja jotka sisältävät nitraatteja ja nitriittejä. Mielestäni tällaista tilannetta on mahdoton hyväksyä, mutta tutkimus ei käsittääkseni ole tehnyt minkäänlaista vaikutusta komissioon. Mielestäni on tärkeää, että lisäaineina käytettyjen nitraattien ja nitriittien määrää vähennetään olennaisesti, kun kyse on lihatuotteista, ja meidän on mielestäni ryhdyttävä suorittamaan pakollista nitrosamiinien määrän valvontaa, koska ne ovat, kuten jo mainitsin, voimakkaasti syöpää aiheuttavia aineita ja koska niiden määrää ei nykyään lainkaan mitata elintarvikkeistamme. Toivon, että komission jäsen Byrne, joka on

ryhtynyt hoitamaan tätä asiaa, tarkastelisi lisäaineina käytettäviin nitraatteihin ja nitriitteihin liittyvää ongelmaa. Mielestäni kyse on vakavasta ongelmasta, ja toivon, että hän antaa tänään myöntävän vastauksen. Haluaisin vielä lopuksi sanoa, että mielestäni olisi syytä suorittaa melko kattavia uudistuksia elintarvikkeissamme käytettävien lisäainemäärien osalta.

1-113

Maaten (ELDR). – (NL) Arvoisa puhemies, tässä mietinnössä käsitellään elintarvikelisiä lisäaineiden lisäämistä sallittujen lisäaineiden – muiden kuin väri- ja makeutusaineiden – luetteloon. Tämä tarkoittaa, että komissio ehdottaa sellaisten lisäaineiden lisäämistä luetteloon, joita ei tähän mennessä ole käytetty. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että luettelosta poistetaan lisäaineita. Kun nyt on kyse elintarvikkeista ja elintarviketurvallisuudesta, kuluttajien tarpeet ja toiveet pitää ottaa aikaisempaa paremmin huomioon. Tämä ei tietenkään tarkoita, että voimme jättää huomiotta elintarvikkeiden tuottajien edut ja että meidän ei pitäisi olla avoimia elintarviketuotannon uudenaikaisille menetelmille, kuten Pohjamokin juuri totesi. Tämä tarkoittaa kuitenkin, että elintarviketurvallisuuksien täytyy olla asialistan alussa. Jotkin lisäaineet ovat vaarattomia mutta jotkin eivät. Jos vaarattomuudesta ei ole varmuutta, ei ole epäilystäkään, että ainoa oikea valinta on olla sallimatta tuotteen käyttö. Lisäksi on tarpeen antaa tuottajien ilmoittaa, mitä hyötyä lisäaineesta on kuluttajien kannalta. Esimerkkinä on annettu E 401, natriumalginaatti, osaan kyllä ääntää tämä sanan, jota käyttämällä vanhat porkkanat näyttävät uusilta. Mitä kuluttajien etuja se palvelee? Kuluttajasta ja myös kuluttajaryhmästä riippuu, mistä kuluttajalle on hyötyä. On kuitenkin selvää, että kaikille kuluttajille on hyötyä perusteellisista kuluttajille tarkoitetuista tiedoista, jotta heitä ei johdeta harhaan. Tässä mietinnössä tarkastellaan näitä ongelmia kirjaimellisesti piristävästi. Se oli todella välttämätöntä. Kiitämme esittelijää siitä, ja mietintö saa Euroopan liberaali- ja demokraattipuolueen ryhmän tuen.

1-114

Breyer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, mekin luonnollisesti yhdyimme kollegojemme onniteluihin. Parlamentin jäsen Lannoye on tehnyt erinomaista työtä, hän on nimittäin tehnyt sen, minkä komissio on jättänyt tekemättä. Komissiossa pelkästään puhutaan ennalta varautumisen periaatteesta, mutta Lannoye on mietinnöllään osoittanut, että kyse on myös siitä, että se toteutetaan käytännössä ja että ennalta varautumisen periaate todella otetaan johtajatuksiksi.

Jään kaipaamaan asiassa myös komission lupaamaa avoimuutta. On suoranaista kuluttajien harhauttamista, että annetaan kuva tuoreudesta, jota ei tosiasiallisesti ole olemassakaan. Arvoisa komission jäsen, teidän on lopultakin ilmaistava avoimesti kantanne siihen, miksi ette anna määräyksiä myös pakkaamattomien elintarvikkeiden, erityisesti hedelmien ja vihannesten, pakollisesta merkitsemisestä.

Haluaisin korostaa myös vielä kerran samaa asiaa, jonka parlamentin jäsen Lannoye jo totesi. Tästä mietinnöstä käy selvästi ilmi, että tarvitsemme lisäaineita koskevaa uudistusta. Ei käy päinsä, että tuomme markkinoille satoja lisäaineita vain siksi, että teollisuus niin haluaa. Sillä ei ole mitään tekemistä kilpailun kanssa, jos vain nykytellen hyväksytään kaikki, mitä komissio ehdottaa. Tosiasiallisesti tarvitsemme – Japanin tapaan – rajatun luettelon, joka käsittää 70–100 lisäainetta, ja tahtoisin myös kuulla, mitä mieltä arvoisa komission jäsen on tästä. Sen jälkeen teollisuuden on valittava, mitkä niistä se haluaa. Tämä olisi vihdoin uudenlainen näkökulma, jossa peruslähtökohtana olisi kilpailu. Lannoye on oikeassa siinä, että meidän on otettava asiaan avoimesti kantaa ja huolehdittava ennalta varautumisen periaatteen toteutumisesta.

1-115

Sandbæk (EDD). – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi sanoa, että kun jäsen Paul Lannoye on mietinnön esittelijä, mietintö on erittäin pätevissä käsissä, ja voin täysin yhtyä hänen johtopäätöksiinsä. Kuten tiedämme, kolmen ehdon pitää toteutua, jotta lisäaineet voidaan ottaa mukaan sallittujen aineiden luetteloon. Lisäaineelle pitää olla teknologinen tarve, tuotteen pitää olla kuluttajan kannalta hyödyllinen, ja lisäaineen pitää olla todistetusti vaaraton. Esittelijä Paul Lannoye on aivan oikeassa korostaessaan sitä, että mikään näistä ehdoista ei täyty natriumalginaatin osalta. Aine ei ole hyödyllinen kuluttajan kannalta, päinvastoin se johtaa kuluttajaa suoraan harhaan, sillä se saa paloitetut porkkanat näyttämään tuoreilta, vaikka ne eivät sitä olekaan. Valitettavaa on myös se, että synergiavaikutusta ei ole tutkittu. Periaatteessa on hyvin arveluttavaa, että komissio voi laajentaa lisäaineita koskevaa luetteloa pelkästään sillä perusteella, että aineet ovat sallittuja EU:n joissakin osissa. Tätä sääntöä on muutettava niin, että lisäaine voidaan liittää sallittujen aineiden luetteloon vain, jos sen teknologinen tarve voidaan todistaa, jos se toisin sanoen on kuluttajien kannalta hyödyllinen.

On paradoksaalista, että tätä ehdotusta käsitellään niin pian sen jälkeen, kun komissio laati elintarvikkeita koskevan valkoisen kirjan. Valkoisessa kirjassahan komissio juuri itse korostaa sitä, että lisäaineiden ottaminen rajoitetaan siihen, kuten komissio asian ilmaisee, että vältetään terveydelle haitalliset vaikutukset. Komissio on lisäksi sanonut, että se haluaa ohjata kuluttajia mahdollisimman hyvin, jotta he voivat itse tehdä valintansa. Kun tätä direktiiviehdotusta tarkastelee, voi päätellä, että sanat ja teot eivät juurikaan vastaa toisiaan, kun EU käsittelee lisäaineita. Muistaakseni sallittujen aineiden luetteloa laadittaessa alkuperäisenä tarkoituksena oli mahdollistaa sellaisten päätösten tekeminen, joiden avulla lisäaineet voitaisiin poistaa luettelosta. Parhaillaan käynnissä oleva sallittujen lisäaineiden määrän vapauttaminen on huolestuttavaa. Meidän on sen vuoksi mitä pikimmin rajoitettava luetteloa sen sijasta, että laajentaisimme sitä. Jäsen Lundin nitriittejä ja nitraatteja koskevan puheenvuoron jatkoksi haluaisin mainita, että kysyin komissiolta edellisen istuntopäivän aikana sitä, eivätkö uudet tieteelliset tosiasiat, joiden mukaan nämä kaksi ainetta ovat terveydelle haitallisista, ole saaneet komissiota arvioimaan kantaansa uudelleen. Vastaus oli valitettavasti kielteinen, ja jäsen Lundin tavoin haluaisin, että vastaus perusteltaisiin täällä tänään.

1-116

Arvidsson (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä esittelijän periaatteellisesta kannasta, jonka mukaan uusia elintarvikelisiäaineita ei pidä hyväksyä, jos siihen ei ole todella tarvetta. Haluan sen sijaan huomauttaa, että meidän pitää ottaa huomioon se, että jokin paikallinen tai kansallinen perinne saattaa perustella sen, että jokin lisäaine pitää hyväksyä.

Tässä tarkoittamani lisäaine on etyylihydroksietyyliseluloosa. Aine ei ole mikään herkku, eikä sitä voi käyttää väärin. Etyylihydroksietyyliseluloosaa on kuitenkin käytetty Ruotsissa ja Suomessa ja luullakseni myös Norjassa yli 20 vuotta gluteenittoman leivän ja gluteenittomien leivonnaisten sideaineena. Sitä käytetään, jotta gluteeniton leipä ja gluteenittomat leivonnaiset eivät murenisi ja jotta se melko pieni ryhmä, joka ei siedä gluteenia, voisi syödä leipää ja leivonnaisia, jotka ovat muodoltaan samanlaisia kuin terveille ihmisille tarkoitettut leivät ja leivonnaiset.

Etyylihydroksietyyliseluloosa sopii erityisesti EU:n pohjoisosien leipäperinteeseen. Ainetta ei sen vuoksi voi täysin vaihtaa joihinkin muihin jo hyväksytyihin selluloosiin. Esittelijä väittää, että etyylihydroksietyyliseluloosassa saattaa esiintyä pitoisuuksia, joilla saattaisi olla karsinogeenisia vaikutuksia, ja hän on myös sitä mieltä, että suurilla annoksilla saattaa olla laksatiivisia vaikutuksia. Haluan kuitenkin todeta, että todellisuudessa asia saattaa olla päinvastoin.

Erityisesti gluteenia sietämättömien lasten kannalta on tärkeää, että leipä pysyy koossa, eikä sitä tarvitse syödä lusikalla sen vuoksi, että se on hajonnut lukuisiksi pieniksi mureniksi. Gluteenia sietämättömien lasten on vaikea ymmärtää, miksi heidän pitää syödä leivän murenia, kun muut lapset syövät kokonaisia leipäviipaleita, jotka eivät murene pieniksi paloiksi. Jos lapsi lyö laimin ravintoaan, aliravitsemuksen uhka kasvaa. Jos gluteenia sietämättömät henkilöt syövät murujen sijaan tavallista leipää, he saavat vatsavaivoja, ja he voivat saada ripulin, ja pitkällä aikavälillä on sitä paitsi todennäköistä että jopa vatsa- ja suolistosyövän vaara kasvaa.

Useissa perheissä, joissa on gluteenia sietämättömiä lapsia, tilanne on hyvin vaikea ja erityisruokavalion noudattaminen vaatii paljon lisätyötä. Nämä perheet eivät voi ostaa leipää vaan niissä se leivotaan itse ja sideaine lisätään leipään itse. Miksi meidän olisi vaikeutettava näiden perheiden tilannetta entisestään? Miksi he eivät voi jatkossakin käyttää sitä sideainetta, joita he ovat tottuneet käyttämään?

Etyylihydroksietyyliseluloosan kieltäminen merkitsee gluteenia sietämättömien henkilöiden ja sellaisten perheiden, jossa on gluteenia sietämättömiä lapsia, tilanteen vaikeuttamista. Tässä tapauksessa kiellon toteuttamista ei voi perustella viittaamalla ennalta varautumisen periaatteeseen. Ennalta varautumisen periaate puhuu päinvastoin sen puolesta, että etyylihydroksietyyliseluloosa on hyväksyttävä.

1-117

Whitehead (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten kaikki muutkin keskusteluun osallistujat, haluaisin onnitella esittelijä Lannoyeta. Otamme hänen kanssaan joskus yhteen muita elintarvikkeiden lisäaineita koskevan asian vuoksi, mutta tässä tapauksessa tarkastelemme juuri sitä, mitä todistustaakka pitää sisällään, ennen kuin tätä luetteloa laajennetaan enempää. Hän on tehnyt valiokunnalle ja myös parlamentille palveluksen tähdentämällä sitä, että tämä menettely vaikuttaa lähestulkoon aina yksisuuntaiselta.

Meidän on tarpeen kuulla komissiota kahdesta seikasta: ensimmäinen koskee sitä, onko tarpeen tarkistaa menettelyjä itsessään, mitä komission edustaja ehdotti ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnassa käydyssä keskustelussa; toiseksi, onko olemassa tehokkaampaa keinoa poistaa lisäaineita sekä luetteloita niitä.

Meistä vaikuttaa siltä, että luettelo vain laajenee ja että todistustaakan on oltava niillä, jotka haluavat meidän ottavan mukaan näitä kohtia, olivat nämä tahot sitten jäsenvaltioissa, komissiossa tai tiedekomiteoissa. Olen valmis myöntämään, että jotkin lisäaineista ovat vaarattomia. Itse asiassa valiokunta ja jopa esittelijä Lannoyekin olivat valmiita hyväksymään lisäaineet E949 ja E650.

Kuitenkin, vaikka en väitäkään olevani asiantuntija – mitä ei kukaan muukaan valiokunnan jäsen väittäisi olevansa – aiheessa, joka koskee sitä, mitä useista ponnekaasusuihkeista voidaan turvallisesti käyttää, valiokunnassa esitettiin kuitenkin riittävästi epäilyjä – eikä vähiten komission edustajaa kuultuamme – ponnekaasusuihkeista sinällään. Valmistajat tarvitsevat niitä näennäisesti siihen, että niillä saadaan aikaan tasainen rasvakerros haluttuun astiaan.

Yksi niistä on tarkoitettu ainoastaan ammatilliseen käyttöön. Kahta muuta pidetään kaikkien kannalta turvallisina. Me kaikki haluamme tarkastella tätä asiaa uudelleen ja pohtia, miksi nämä aineet on valittu ja voisimmeko nyt olla antamatta lupaa, ainakin siihen saakka, kun ehdotettu tarkistaminen toteutetaan.

Mitä tulee kahteen tarkistukseen, vaikka ryhmäni onkin esittelijä Lannoyen tarkistuksessa 1 esittämän perusidean takana, emme menisi niin pitkälle, että kirjaisimme ennalta varautumisen periaatteen tähän nimenomaiseen direktiiviin. Mielestämme se ei ole siellä oikeassa paikassa. Meistä olisi parempi poistaa johdanto-osan 5 kappale, ja aiomme äänestää sen mukaisesti. Tässä yhteydessä on tarpeen keskustella pikemminkin todistustaakasta kuin yleisestä ennalta varautumisen periaatteesta.

Edelleen ryhmäni puolesta toteaisin lopuksi tarkistuksen 2 osalta, että ehdotamme pelkästään sanamuodon muutosta, jolla viittaus yhteispäätösmenettelyyn poistettaisiin. Kuitenkin tarkistuksen merkitys on päivänselvä. Emme ole sitä mieltä, että näitä lisäyksiä pitäisi tehdä, ellei voida osoittaa, että siitä on kuluttajille hyötyä. Loppujen lopuksi tämä tehdään kuluttajan hyväksi ja kuluttajien nimissä. Tästä syystä suosittelemme tarkistuksen 2 hyväksymistä.

1-118

Ries (ELDR). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, äskettäiset dioksiiniin ja hullun lehmän tautiin liittyneet kriisit ovat osoittaneet laajasti, mikäli tarvetta siihen oli, että kuluttajat haluavat vastedes täydet takeet elintarvikkeistaan. Tässä mielessä Lannoyen mietintö on esimerkillinen ja jälleen uusi osoitus asiasta. Oikeutetusti esittelijä kysyy, ovatko elintarvikkeisiimme lisätyt lisäaineet todella välttämättömiä, ja kysyy varsinkin sitä, ovatko ne todella terveytemme kannalta vaarattomia. Mistä oikein puhumme? Kaiken kaikkiaan 307 unionin sallimasta lisäaineesta vain 163 on kerrassaan vaarattomia. Paul Lannoye muistuttaa meitä siitä. Ketä lisäaineet hyödyttävät, ja kuka hyötty tästä kemian ryntäyksestä lautasillemme? Missään nimessä se ei ole kuluttaja, joka etsii yhä useammin itselleen ja lapsilleen sataprosenttisesti turvallisia elintarvikkeita.

Tässä mielessä ja puuttumatta teknisiin yksityiskohtiin haluaisin käsitellä kolmea mietinnössä esitettyä kriteeriä. Onko lisäaineille teknologinen tarve? Ainakin se voidaan todeta, että kuluttajan etu ei ole aina sama kuin valmistavien yritysten etu. Toisaalta onko lisäaine hyödyllinen kuluttajan kannalta? Tässä asiassa esittelijä ottaa esiin ainakin yhden tapauksen, jossa kuluttajaa voitaisiin johtaa harhaan: eikö se ole harhautusta, että vanhenevan porkkanaraasteen ymmärrettävä valkaistuminen estetään kiinteätytämällä? Kysymyksen esittäminen merkitsee siihen vastaamista.

Lopuksi kysyisin, onko lisäaineiden vaarattomuus varmaa? Jälleen kerran ennalta varautumisen periaatteen olisi ohjattava ajatuksiamme, sillä E 401:llä kaunistettujen porkkanoiden valitseminen tarkoittaa myös sitä, että asetutaan alttiiksi, mitä kuluttaja ei tiedä, tai ei ainakaan aina tiedä, sellaisille mahdollisesti epämiellyttäville sivuvaikutuksille, joita ei saisi jättää pois laskuista tai vähätellä.

Lopuksi todettakoon, että liberaaliryhmä kannattaa Lannoyen mietintöä, sillä siinä pyritään varsin konkreettisesti parantamaan kuluttajien elämän laatua ja takaamaan lisäksi lautasellamme olevan ruuan luotettavuus. Tällä näkökohdalla olisi oltava muita enemmän painoarvoa.

1-119

Byrne, komissio. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijä Lannoyeta hänen mietinnöstään, jossa käsitellään komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston elintarvikkeiden muita lisäaineita kuin väri- ja makeutusaineita koskevan direktiivin 95/2 muuttamista. Komissio katsoo, että direktiiviä 95/2 on tarpeen muuttaa äskettäin tapahtuneen teknisen ja tieteellisen kehityksen mukaisesti. Ehdotuksemme rakentuu kolmeen pääperiaatteen varaan. Hyväksytyt lisäaineet ovat turvallisia, eikä niistä aiheudu vaaraa kansanterveydelle. Elintarvikealan tiedekomiteassa arvioidaan turvallisuuskysymyksiä. Elintarvikkeiden lisäaineet hyväksytään ainoastaan, jos voidaan osoittaa, että niille on teknologinen tarve ja ettei kuluttajia johdeta harhaan ja että he hyötyvät siitä, että heillä on valittavanaan uusia parempilaatuisia tuotteita.

Jotkin jäsenvaltiot ovat väliaikaisesti myöntäneet luvan useille niistä lisäaineista, joita on nyt ehdotettu otettaviksi käyttöön. Mikäli elintarvikealan tiedekomitean lausuntoja noudatetaan, teknologinen tarve osoitetaan, eikä kuluttajia johdeta harhaan, yhteisön lainsäädännössä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden näiden lisäaineiden käytöstä hankkima kokemus. Tästä syystä komissio ei ole siinä asemassa, että se voisi hyväksyä tarkistuksia 3, 4 ja 5. Näissä ehdotetuissa tarkistuksissa ei oteta riittävässä määrin huomioon elintarvikealan tiedekomitean lausuntoja eikä joissakin maissa vallitsevaa teknologista tarvetta. Jos nämä tarkistukset hyväksyttäisiin, muutamat täysin turvalliset elintarvikkeet häviäisivät tietyissä jäsenvaltioissa kauppojen hyllyiltä.

Ensimmäisen tarkistuksen osalta sanoisin, että ennalta varautumisen periaatteen soveltaminen ei ole asianmukaista, minkä monet puhujat ovat jo tänä iltana maininneet. Elintarvikealan tiedekomitea on arvioinut elintarvikkeiden lisäaineiden turvallisuutta, josta käymme keskustelua. Tältä pohjalta yhteisön lainsäätäjät ovat aiemminkin päättäneet lisäaineiden käytettävyydestä, ja siltä pohjalta komissio ehdottaa nytkin elintarvikkeiden uusien lisäaineiden luvallistamista. Siksi komissio ei kannata ensimmäistä tarkistusta. Komission mielestä tarkistukset 2 ja 6 eivät ole välttämättömiä tai asianmukaisia tämän direktiivin kannalta. Komissio tukee tätä direktiiviä sen vakiintuneen perustelun pohjalta, jonka mukaan kyseiset lisäaineet ovat turvallisia, kuten elintarvikealan tiedekomitea on arvioinut, aineille on teknologinen tarve, eikä kuluttajia johdeta harhaan, vaan he hyötyvät siitä, että heillä on valittavanaan enemmän parempilaatuisia tuotteita.

Kuitenkin itse luulen, että tällainen tarkistus sopisi paremmin 21. joulukuuta 1998 annetun puitedirektiivin 89/107 yhteyteen, ja tähän asiakirjaanhan viitataan valkoisen kirjan liitteen kohdassa 42. Jäsen Whiteheadin ehdottama korjaus tarkistukseen 2 antoi minulle tilaisuuden harkita tätä erityistä seikkaa ja sitä, olisiko tarpeen nostaa vaatimustasoa tällä alalla jollain tavalla. Tulin siihen lopputulokseen, että hän on oikeassa ja että olisi nähtävä jonkin verran vaivaa asian hoitamiseksi kuntoon. Kuitenkin olen sitä mieltä, että olisi luultavasti parempi ryhtyä muuttamaan puitedirektiiviä kuin juuri kyseistä direktiiviä. Näin soveltaminen olisi kattavampaa, ja sillä päästäisiin siihen päämäärään, johon me kaikki

kuluttajien kannalta pyrimme. Joten ryhtyessämme muuttamaan kyseistä direktiiviä 89/107, aion ottaa jäsen Whiteheadin esittämän ehdotuksen ja tarkistuksen vakavasti huomioon.

On mainittu useita sellaisia yksittäisiä seikkoja, joihin haluaisin teidän kiinnittävän huomiota ja joiden suhteen haluaisin nähdä, pystynkö vastaamaan esitettyihin kysymyksiin. Aivan ensiksi natriumalginaatti, josta monet puhujat ottivat esiin sen, että ehdotuksella vaikutettaisiin harhaanjohtavasti kuluttajiin, koska aineella pyritään pitämään porkkanat tuoreina. Tarkasti ottaen tällainen analyysi ei ole juuri tämän lisäaineen tarkoituksen kohdalla oikea. Porkkanat on pakattu etukäteen, joten niissä on merkinnät ja siksi kuluttajat tietävät, että niissä käytetään lisäaineita.

Lisäaineen tarkoituksena on pikemminkin kiinteyttäminen, eikä se, että tuote näyttäisi hyvältä, tai se, että annettaisiin ymmärtää, että se olisi oikeastaan todellista tuoreempaa. Siksi aineen käyttö on näissä oloissa perusteltua.

Esittelijä Lannoye mainitsi ennalta varautumisen periaatteen soveltamisen. Olen käsitellyt sitä hyvin lyhyesti, mutta haluaisin vielä lisätä, että kunnioitan monien tämäniltaisten puhujien käsityksiä ennalta varautumisen periaatteen oikeasta soveltamisesta ja olen siitä samaa mieltä. Mielestäni ennalta varautumisen periaate ei sovi sen asian yhteyteen, jota käsittelemme tänä iltana, vaikka sen soveltaminen onkin asianmukaista, kun tieteeseen ei voida nojautua. Kuitenkin juuri tässä tapauksessa tiedekomitea on tutkinut tilanteen ja on antanut lausuntonsa, jonka mukaan nämä lisäaineet ovat turvallisia.

Olen samaa mieltä erään aikaisemman puhujan kanssa, sillä olen itsekkin huolissani siitä, että asetamme omat näkemyksemme tiedekomitean tieteellisten asiantuntijalausuntojen edelle. Suhtaudun hyvin varauksellisesti siihen, että jotakin kysymystä lähestytään näin, ja siksi meidän olisi otettava tiedekomiteoiden lausunnot täysimääräisesti huomioon. Päätöstemme olisi perustuttava tieteeseen. Tieteellisten asiantuntijalausuntojen korvaaminen omillamme on mielestäni vaarallinen ennakkotapaus, ja on selvää, että tässä asiassa ei ole asianmukaista soveltaa ennalta varautumisen periaatetta.

Minulta kysyttiin myös sitä, miksi komissio ehdottaa lisäaineen E467 käyttämistä, vaikka aineen arvellaan sisältävän eteenioksidin kaltaisia haitallisia epäpuhtauksia. Sanoisin, että eteenioksidin epäpuhtaudet eivät estäneet tiedekomiteaa päättämästä, että sitä sisältävän selluloosan käyttö on turvallista. Rajat epäpuhtauksille asetetaan komission direktiiviin tehtävissä tarkennuksissa sen jälkeen, kun lisäaineen käyttö on sallittu.

Minulta kysyttiin myös sitä, miksi komissio ei ehdota elintarvikkeiden lisäaineiden poistamista sen sijaan, että se aina lisää uusia aineita sallittujen aineiden luetteloon. Kun komissio saa tietää, että jotakin lisäainetta ei enää käytetä, se ehdottaa aineen poistamista sallittujen aineiden luettelosta. Esimerkiksi seuraavan kerran direktiiviä tarkistettaessa komission yksiköt aikovat ehdottaa kalsiumvetykarbonaatin ja magnesiumkarbonaatin poistamista.

Jäsen Thyssen viittasi siihen, että komission asiakirjassa esitetty tieto oli puutteellista, ja panen sen merkille.

Siihen, mitä sanoitte tästä asiasta, olisi lisättävä jotakin. Ehdotankin, että ryhdymme toimiin, kun komissio on laatinut asiassa jatkoehdotuksia. Ehkä asiakirjasta voitaisiin tehdä jossain määrin selkeämpi, minkä myötä sellaisen sisällyttäminen olisi kuluttajan näkökulmasta laajemmin perusteltua. Ehkä siihen voitaisiin myös sisällyttää lisää teknistä tietoa.

Jäsen Lund vihjasi, että väriaineita lisättäisiin jalostamattomiin elintarvikkeisiin. Tämä on tosiasiallisesti epäoikeudenmukainen väite. Jalostamattomiin elintarvikkeisiin ei lisätä väriaineita lainkaan. Hän kysyi myös sitä, eikö joulukuussa tehty nitraatteja koskeva kuluttajatutkimus olisi otettava tiettyssä määrin huomioon. Minulle on kerrottu, että se on parhaillaan aktiivisessa harkinnassa ja että jäsenvaltioiden kanssa käydään keskusteluja tämän tutkimuksen tiimoilta.

Jäsen Whitehead kysyi minulta, pitäisikö meidän harkita tehokkaampia tapoja lisäaineiden poistamiseksi. Viittaan aiempaan vastaukseeni, joka koski kahden lisäaineen poistamista luettelosta. Aion siis pyytää lisätietoja yksiköiltäni siitä, mitä menettelyä noudatetaan ja mitkä tiedot ovat parlamentin jäsenten käytettävissä, koska voi olla epäilyjä siitä, mitä menettelyjä käytetään. Muutkin puhujat kuin jäsen Whitehead viittasivat tähän. On ilmeistä, että ollaan huolestuneita siitä, ettei tietoa ole tarpeeksi. Aion ilman muuta teettää lisätutkimuksia pystyäkseen antamaan jäsenille lisätietoja kohtuullisen ajan kuluessa.

1-120

Lannoye (Verts/ALE), esittelijä – (FR) Arvoisa puhemies, lupaan puhua erittäin lyhyesti. Mielestäni meillä ei ole aikaa eikä ole mahdollistakaan käydä syvällistä keskustelua näin monimutkaisesta ongelmasta, mutta toivoisin voivani keskustella asiasta komission jäsenen kanssa tämän istuntopöydän ulkopuolella.

Aluksi minulla olisi tieteellisiä komiteoita koskeva huomio. Arvoisa komission jäsen, tieteellisten komiteoiden päätelmien lukeminen ei riitä; tekemäni mietintö on myös luettava. Ja toisinaan näiden mietintöjen lukeminen herättää enemmän epäilyjä kuin varmoina pidettäviä seikkoja. Pyytäisin teitä siksi olemaan harkitsevampi ennen kuin hylkääte suoralta

kädeltä kaikki tarkistukset, koska väittäisin, että tekemäni työ on myös tieteellinen. Olen käsitellyt tiettyjä näkökulmia, olen lukenut tekstit ja voin sanoa teille, että olette vähän liian hätäisesti heittämässä pois ehdottamiamme tarkistuksia.

Sitten on vielä yksi toinenkin seikka, jota ei ole otettu huomioon, nimittäin mahdollinen yhteisvaikutus elintarvikkeiden monien lisäaineiden kesken. Näitä lisäaineita ei koskaan tutkita yhdessä. Niitä tutkitaan erikseen. Ja tämä seikka teidän on otettava huomioon.

¹⁻¹²¹

Puhemies. – Julistan keskustelun päättyneeksi.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.¹

(Istunto päättyi klo 21.20.)

---

¹ Seuraavan istunnon esityslista: ks pöytäkirja